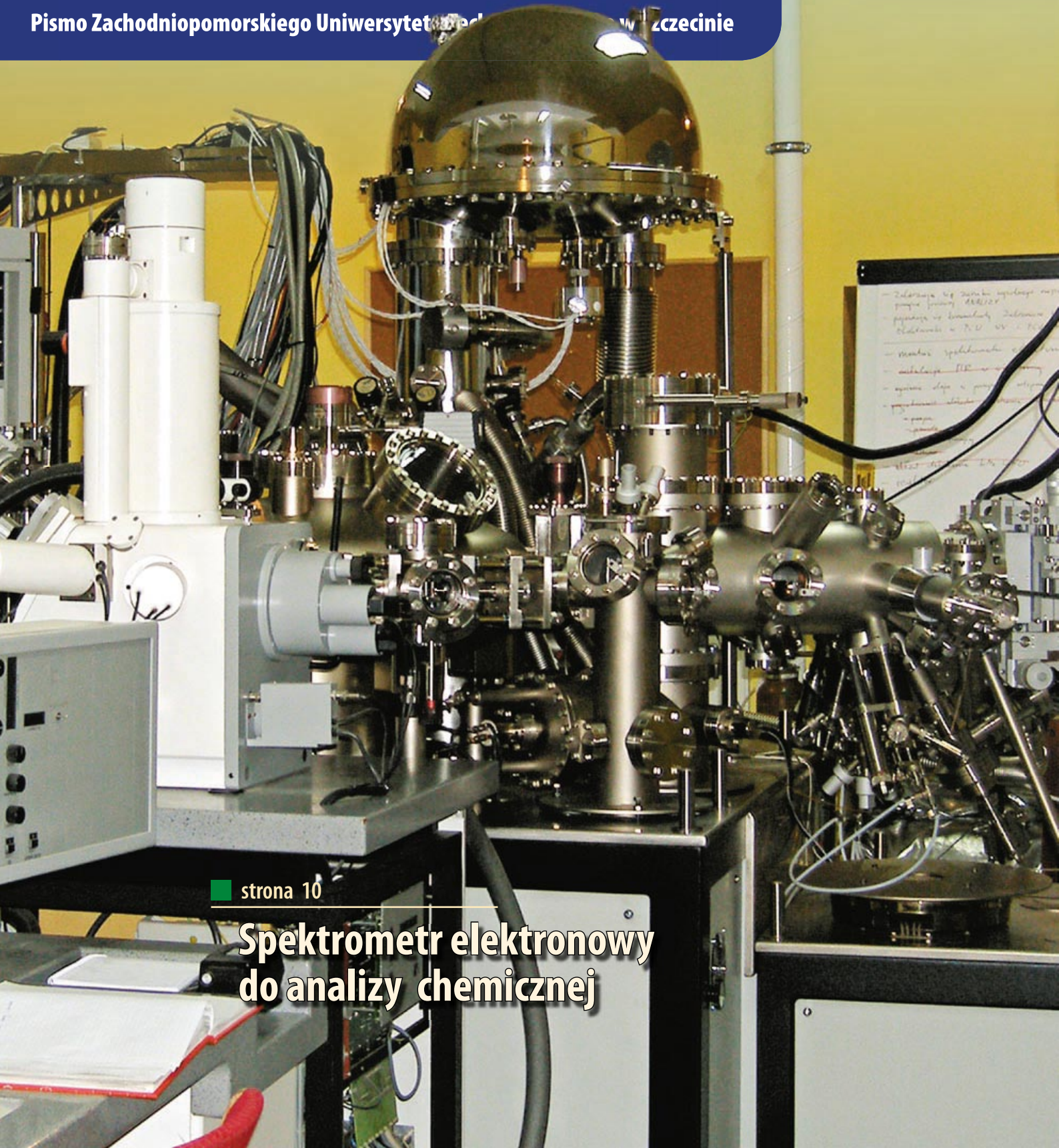

Forum Uczelniane

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

■ strona 10

**Spektrometr elektronowy
do analizy chemicznej**

O nowym
Laboratorium
Technologii
Teleinformatycznych
i Fotoniki na
Wydziale Elektrycznym

■ strona 11

Nad czym pracują
przyszli naukowcy,
II Uczelniana
Sesja Studenckich
Kół Naukowych

■ strona 12

O Konferencji
podsumowującej
konkurs na najlepszą
pracę doktorską,
magisterską i licencjacką
w województwie
zachodniopomorskim
organizowaną w ramach
projektu „Transfer wiedzy
w regionie poprzez rozwój
sieci współpracy”

■ strona 21

OBRADY SENATU

- 2 Senat w listopadzie 2010...
...w grudniu 2010
...w styczniu 2011

LUdzie UCZELNI

- 3 Alexander Balitskii – nominacja profesorska
- 4 Sergiy Filin – nominacja profesorska
- 5 Stanisław Gratkowski – nominacja profesorska
- 7 Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz – nominacja profesorska
- 8 Sławomir Maksymilian Kaczmarek – nominacja profesorska
- 9 Maciej Taczała – habilitacja
- 10 Wyróżnienia dla młodego naukowca
Najlepsi nauczyciele i opiekunowie

Z ŻYCIA UCZELNI

- 11 Otwarcie Laboratorium Technologii Teleinformatycznych i Fotoniki
Naukowcy doradzają
- 12 Centrum bliżej
II Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych
- 13 Dutkowi artyści
- 14 RCIiT nagrodzone
Wykłady i pokazy dla młodzieży
- 15 Prozdrowotne dodatki do żywności
Ogólnopolskie Warsztaty Doktoranckie 2010
- 16 Warsztat informacyjny współczesnej biblioteki
- 17 Teleinformatyka – nowy kierunek na Wydziale Elektrycznym
Prezydent Szczecina przyznał stypendia

POZA UCZELNIĄ

- 18 Decode Tieto
Trawa tylko dla koni
Nowa Rada Narodowego Centrum Badań i Rozwoju
Fundacja na rzecz Nauki Polskiej
- 19 Doktorantka nagrodzona na Węgrzech
Wampiry w akcji
Studenci nagrodzili prezydenta

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 20 XIII Symposium on New Trends in Audio and Video – NTIAV 2010
- 21 Najlepiej napisane
- 22 Akademicki Szczecin – w jedności siła!
Francuscy stażyści na Wydziale Elektrycznym

WARTO WIEDZIEĆ

- 23 Cała energia w jednej bazie
- 24 ResearcherID i inne systemy identyfikacji autora

- 26 Nowe programy ministerstwa
- 27 Co na szczecińskim niebie?

NASI STUDENCI

- 28 Wyróżnienie dla absolwenta WIMiM
II Dni otwarte Rachunkowości na WEk

KULTURA

- 29 Chór Collegium Maiorum
- 30 Pracowity rok CHAPS-u...
- 32 ... i Chóru Kameralnego
- 33 Iwona Wiśniewska-Salamon
Wystawy architektów
Architektura eksperymentalna i Totem dla ZUT
- 35 Same dobre wiadomości

SPORT

- 36 Rywalizacja w tenisie
Srebrni i brązowi medaliści w brydżu sportowym
- 37 Ciche skrzydła

WSPOMNIENIE CZAR

- 38 Zjazd absolwentów WBiA rocznik 1961/1962

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 39 Witold Jarzynka
- 40 Halina Orlińska
Ilona Płuciennik
Zygmunt Wiśniewski

FORUM UCZELNIANE - Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok III numer 1(9) • styczeń 2011

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Zespół redakcyjny:

Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny)

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.

Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.

Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Senat w listopadzie 2010...

Posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 29 listopada 2010 roku. Rektor Włodzimierz Kiernożycki składając gratulacje, wręczył dr. hab. inż. Tomaszowi Chademu (WE) nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat.

W komunikatach rektor przedstawił informacje z posiedzenia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, która odbyła się 4–5 listopada 2010 r. na Uniwersytecie Szczecińskim. W konferencji wzięli udział podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego: dr hab. Zbigniew Marciniak prof. UW i prof. dr hab. Witold Jurek. Tematem dyskusji był rządowy projekt nowelizacji ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego. W dniach 15–16 listopada 2010 r. na Politechnice Wrocławskiej odbyło się posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Głównym akcentem było 100-lecie szkolnictwa wyższego we Wrocławiu. Ponadto dyskutowano nad bieżącymi sprawami związanymi ze szkolnictwem wyższym. Prorektor ds. kształcenia Witold Biedunkiewicz przedstawił stanowisko Konferencji Prorektorów ds. Studentkich i Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych na temat kierunków zamawianych.

Na posiedzeniu Senat ZUT podjął:

- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Odeskim Narodowym Uniwersytetem Morskim,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Federal University of Rio de Janeiro,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Szent István University, Wydziałem Ekonomii i Nauk Społecznych,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Anadolu University w Eskişehir,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Kazachskim Uniwersytetem Rolniczym w Ałmaty,
- uchwałę w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania uchwały nr 80 z dnia 28 września 2009 r. w sprawie ustalenia udziału w wynagrodzeniu zasadniczym nauczycieli akademickich i pozostałych pracowników, wynagrodzenia za utwory będące przedmiotem prawa autorskiego powstające ze stosunku pracy,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na wydzierżawienie lub najem gruntu,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości w obrębie Przylep, gm. Kołbaskowo oraz w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonej w obrębie 5. miasta Stargard Szczeciński, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonych w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na nabycie z bonifikatą nieruchomości położonych przy al. Piastów 28 oraz al. Piastów 29 w Szczecinie.

...w grudniu 2010

Ostatnie posiedzenie Senatu ZUT w 2010 roku odbyło się 20 grudnia.

Dr hab. inż. Katarzyna Stepanowska (WNoŻiR) z rąk rektora otrzymała nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pięciu lat. Nominacja na stanowisko profesora zwyczajnego dla nieobecnego prof. dr. hab. inż. Zdzisława Jaworskiego (WTiICh) została przekazana dziekanowi do wręczenia na wydziale. Rektor przekazał informacje o przebiegu prac legislacyjnych związanych z nowelizacją ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego w Podkomisji stałej

do spraw nauki i szkolnictwa wyższego. Udział w pracach tej komisji bierze m.in. prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow, przewodnicząca Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz prof. Jerzy Woźnicki, prezes Fundacji Rektorów Polskich. Rektor poinformował o inicjatywie środowiska akademickiego w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne. Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich wnioskuje o taką konstrukcję stosownych przepisów w treści nowelizowanej ustawy – Prawo wodne, która umożliwiałaby swobodny i nieodpłatny dostęp do danych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowego Instytutu Geologicznego na potrzeby badań naukowych oraz kształcenia. Senat przyjął powyższą informację do aprobującej wiadomości.

Senat podjął:

- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Uniwersytetem Ekonomicznym w Bratysławie,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Uniwersytetem Technicznym w Hamburgu,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Instytutem Polimerów Słowackiej Akademii Nauk w Bratysławie,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Wydziałem Ekonomicznym Uniwersytetu Gunadarma w Jakarcie,
- uchwałę o zmianie uchwały w sprawie „Regulaminu przyznawania nauczycielom akademickim nagród rektora za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku”,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zakup zintegrowanego systemu zarządzania dydaktyką,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na realizację zadania inwestycyjnego na terenie Campusu nr 2 dla Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonych w obrębie Rajkowo oraz Ostoja, gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie prowizorium planu rzeczowo-finansowego na 2011 rok, w tym budżetów jednostek.

...w styczniu 2011

Na posiedzeniu senatorowie spotkali się 31 stycznia 2011 roku i podjęli:

- uchwałę w sprawie stanowiska Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie dotyczącej projektu „Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie określenia dziedzin nauki i dziedzin sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych”,
- uchwałę w sprawie uzupełnienia składu Komisji dyscyplinarnej do spraw doktorantów,
- uchwałę w sprawie uzupełnienia składu Odwoławczej komisji dyscyplinarnej do spraw doktorantów,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej, położonej w Szczecinie przy ulicy Janosika 8, 9, 10, 11,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej położonej w Szczecinie przy ulicy Chopina 14 i ulicy Łabędziej,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na dzierżawę lub najem nieruchomości w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński oraz w obrębie Rajkowo, Ostoja, gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie korekty planu rzeczowo-finansowego na 2010 rok,
- uchwałę w sprawie podziału wstępnego dotacji budżetowej MNiSW na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadry naukowej oraz utrzymaniem uczelni, w tym remonty w 2011 roku – wydatków (kosztów) finansowanych jako zadania celowe.

(ires, rk)

Nominacja profesorska

Alexander Balitskii

Alexander Balitskii urodził się w 1954 roku we Lwowie. W 1971 r. rozpoczął studia na Wydziale Fizycznym Uniwersytetu Lwowskiego (UL), w 1976 r. uzyskał tytuł zawodowy inżyniera. W 1976 r. rozpoczął pracę w Fizyko-Mechanicznym Instytucie (FMI) we Lwowie na stanowisku inżyniera biura konstrukcyjnego. W 1978 r. podjął studia na dziennym Studium Doktoranckim w UL. Pod kierunkiem prof. Józefa Stachiry prowadził prace nad procesami tworzenia stopów, hodowli monokryształów $A^{III}B^{VI}$, oraz badał ich właściwości. W latach 1979–1982 opublikował na ten temat 14 prac naukowych, w tym trzy publikacje w czasopiśmie z listy filadelfijskiej (LF) i otrzymał patent na wynalazek. Stopień doktora nauk fizyko-matematycznych nadała mu Rada Specjalizowana Wydziału Fizycznego Uniwersytetu Kiszyniowskiego na podstawie pracy doktorskiej, obronionej 14 kwietnia 1982 r. W 1981 r. rozpoczął pracę w zakładzie FMI, kierowanym przez prof. W. Pochmurskiego na stanowiskach od inżyniera do samodzielnego pracownika naukowego. Współpracował z Instytutem Budowy Maszyn Elektrotechnicznych w Sankt Petersburgu, kierowanym przez prof. Janusza Danieliewicza, zajmując się zagadnieniami syntezy, właściwości i stosowaniem nowych materiałów do maszyn elektrycznych o dużej mocy. Efektem współpracy była monografia habilitacyjna, a także udział w licznych projektach i wdrożeniach przemysłowych w elektrowniach ciepłych i jądrowych, początkowo jako wykonawca, a później kierownik prac. W latach 1981–2003 opublikował na ten temat 120 prac naukowych, w tym 29 publikacji w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, monografię: „Modern Materials for Powerful Turbo-generators” (Lviv, 1999) i otrzymał 12 patentów.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych nadała mu Rada Specjalizowana w FMI na podstawie przedłożonej rozprawy habilitacyjnej pt.: „Podwyższenie eksploatacyjnych charakterystyk materiałów pierścieni wirnikowych potężnych turbogeneratorów”, obronionej 26 lipca 2000 r., otrzymany dyplom jest równoważny z polskim dyplomem doktora habilitowanego nauk technicznych.

Zainteresowania naukowe profesora Balitskiego są bardzo rozległe, dotyczą głównie problematyki niszczenia wodorowego materiałów stosowanych w energetyce ciepłej i jądrowej. Wymienić tu należy: wpływ austenitu szczałkowego na właściwości fizyczne stopów Fe-Ni, właściwości fizycznych stopów Fe-Ni w obecności austenitu indukowanego przez wodór; korozja i „choroba wodorowa” elementów miedzianych w turbogeneratorach, korozja naprężeniowa rurociągów głównych, korozja i ochrona przeciwkorozyjna stali wysokoazotowych austenitycznych Cr-Mn; cykliczne obciążanie stali wirnikowych w środowisku wodoru; wpływ wodoru na pęknięcie i zniszczenie stali austenitycznych, opóźnione zniszczenie stali wysokoazotowych, wpływ azotu

na własności i zachowanie mechaniczno-korozyjne stali Cr-Mn, wpływ wodoru na wytrzymałość zmęczeniową stali stopowych, wodorowe chłodzenie turbogeneratorów i degradację materiałów, metody badań wpływu wodoru na propagację pęknięć i zniszczenie stali o wysokiej wytrzymałości, pokrycia ochronne turbin gazowych, pokrycia Ti-Nb-Cr-N odporne na zużycie ściernie w wodorze. Wiele osiągnięć wykorzystano w praktyce: nowe materiały w pierścieniach wirników turbogeneratorów dużej mocy, pokrycia ochronne w energetyce, ocena odporności zmęczeniowej materiałów w elektrowniach ciepłych i jądrowych.

W 2001 r. objął stanowisko profesora wizytującego Politechniki Lwowskiej, od 2002 r. – stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Szczecińskiej, od 2007 r. – stanowisko profesora wizytującego Akademii Morskiej w Szczecinie, od 2010 r. – profesora nadzwyczajnego Zachodniopomorskiego

Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. W grudniu 2006 r. minister nauki i edukacji Ukrainy nadał mu tytuł profesora specjalności materiałoznawstwo. 7 października 2010 r. otrzymał nominację i tytuł profesora nauk technicznych od prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie z inicjatywy prof. Włodzimierza Panasyuka (doktora honoris causa Politechniki Wrocławskiej) koncentrował się nad procesami starzenia i zapobiegania starzeniu elementów konstrukcji, optymalizacji parametrów eksploatacyjnych materiałów konstrukcyjnych dla energetyki ciepłej, wodorowej i jądrowej. W latach 2004–2010 opublikował na ten temat około 70 prac naukowych, w tym 15 publikacji w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, uzyskał 5 patentów. Opublikował monografię „Fracture mechanics and strength of materials”: Reference book/Editor-in-chief V. V. Panasyuk. Volume 8. *Strength of materials and durability of structural elements of nuclear power plants/ Editor A. I. Balitskii* – Kyiv: PH „Akademperiodyka”, 2005.

Dzięki inicjatywie profesora Mieczysława Wysięckiego i stworzonymi przez niego możliwościami eksperymentalnymi w PS, rozpoczął badania procesów zużycia i niszczenia nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych na poziomie mikro- i nanostrukturalnym

połączone z badaniami niszczenia wodorowego w wysokociśnieniowych i wysokotemperaturowych komorach wodorowych (unikalnych w skali światowej) w FMI. W ramach umowy o współpracy pomiędzy FMI i PS zrealizowano program badawczy oraz wiele staży naukowych młodych naukowców wspieranych przez Kasę im. Józefa Mianowskiego. W latach 1996–1998, a także w 2003 r. odbył staż naukowy w Instytucie Metalurgii Politechniki w Zurychu (ETH) pod kierunkiem prof. Markusa Speidela, a także na ABB Ricerca, Alstom Power

Italia S.p.A (Mediolan) 2000–2001. Publikacje w – Journal of Hydrogen Energy, Physics Solid State; Polish Journal of Environmental Studies; Materials Science Forum; Inorganic Materials; Protection of Metals; Materials Science; Physics, Chemistry, and Mechanics of Surfaces; Metal Science and Heat Treatment of Metals; Metal Physics and Advanced Technologies, a także w czasopismach krajowych: Inżynieria Materiałowa, Zeszyty Naukowe Politechniki Opolskiej, Problemy Eksploatacji – należą do najczęściej cytowanych. Dorobek naukowy profesora obejmuje ponad 250 artykułów. Był opiekunem trzech prac doktorskich.

Alexander Balitskii był członkiem Rady Wydziału Mechanicznego PS (2002–2007), – Rad Specjalizowanych w UL (2002–2005) i Instytucie Spawalnictwa w Kijowie (od 2010 r.), członkiem Rady FMI (od 1984 r.), sekretarzem Rady Naukowej „Fizyko-chemiczna mechanika materiałów” Państwowej Akademii Nauk w Kijowie (od 1987 r.). Należy do towarzystw naukowych: Asocjacja Korozjonistów, ESIS – European Structural Integrity Society, International Society of Electrochemistry, European Federation of Corrosion, jest honorowym członkiem Sankt-Petersburskiego Towarzystwa Wynalazców (2006). Był inicjatorem, organizatorem i przewodniczącym komitetu organizacyjnego cyklicznego międzynarodowego sympozjum Carpatian tramway Lwów 2002, 2003, Wygoda–Irszawa 2004, Cisna–Majdan 2005, a także członkiem komitetów organizacyjnych i naukowych konferencji międzynarodowych „Corrosion” (1996...2010) (Lwów), „Fracture Mechanics of Materials and Structural Integrity” (2009, Lwów), 1st European Summer School of Fatigue and Fracture (Zakopane, 2005), 8th, 9th Polish-Ukrainian-German Summer School of Fracture (Polsko-niemiecka szkoła mechaniki pękania, Lwów, Zakopane, 2004, 2005), Ninth International Conference on Materials Issues in Design, Manufacturing and Operation of Nuclear Power Plants Equipment (IX Międzynarodowa Konferencja Materiałów i Urządzeń dla Energetyki Jądrowej Pushkin – Saint-Petersburg,

2006), 1st, 2nd, 3rd Hungarian-Bulgarian-Ukrainian Joint Conference on „Safety – Reliability and Risk of Engineering Plants and Components” Miskolc, 2006; Kijow, 2007; Varna, 2008), International Conference „Materials Strength and Life Time of NPP Equipment” Kijów, 2006, 2009), „Procesy Zużycia”, 2005...2009 (Szczecin). Profesor A. Balitskii uczestniczył w wielu międzynarodowych konferencjach i sympozjach, prezentując prace na międzynarodowych prestiżowych konferencjach. In.: XVIth Physical Metallurgy and Materials Science Conference on Advanced Materials & Technologies (Gdańsk–Jurata, 2001), „Nowe Osiągnięcia w Badaniach i Inżynierii Korozyjnej” – (Poraj, 2001), “Current Problems in Welding and Life of Structures” (Kijów, 2003, 2008), 7th, 8th International Conferences „High Nitrogen Steels” (Schaffhausen, 2003, Ostend, 2004), Michał Smiałowski International Symposium on Corrosion and Hydrogen Degradation (Zakopane, 2003), „Nowe materiały – nowe technologie w przemyśle okrętowym i maszynowym” (Międzyzdroje, 2003), 8th, 11th, 12th International Conference on Fracture Kijów, 1993, Turin, 2005, Ottawa, 2009), 16th...18th European Conference of Fracture (Alexandropolis, 2006, Brno, 2008, Dresden, 2010). Osiągnięcia zawodowe dr. hab. inż. Aleksandra Balitskiego były wielokrotnie wyróżniane. Już w 1998 r. otrzymał prestiżową nagrodę Politechniki w Zurichu – Srebrny Medal Instytutu Metalurgii, a w 2000 – nagrodę Funduszu Alessandro Volta we Włoszech. W 2004 r. otrzymał nagrodę rektora PS za osiągnięcia we współpracy międzynarodowej. Otrzymał również odznaczenia regionalne i uczelniane (nagrodę Zachodniego Centrum Państwowej Akademii Nauk we Lwowie, nagrodę rektora ZUT).

Żona Walentyna z d. Mikołajczuk jest absolwentką Uniwersytetu Lwowskiego, doktorem nauk fizyko-matematycznych, obecnie jest zatrudniona na stanowisku docenta katedry dyscyplin fundamentalnych Uniwersytetu Bezpieczeństwa Życia i Działalności we Lwowie. Syn Olexiy, dr nauk fizyko-matematycznych, obecnie ma otwarty przewód habilitacyjny na Uniwersytecie Lwowskim.

Nominacja profesorska

Sergiy Filin

Sergiy Filin urodził się 12 października 1957 roku w Odessie. Jest absolwentem Wydziału Kriogeniki Odeskiego Technologicznego Instytutu Przemysłu Chłodniczego, który ukończył z wyróżnieniem w 1979 r., uzyskując dyplom inżyniera mechanika. Drugie wykształcenie wyższe zdobył w Odeskim Instytucie Patentoznawstwa, który ukończył z wyróżnieniem w 1983 r.

W latach 1978–1998 przeszedł drogę od laboranta do kierownika Kijowskiej Filii Instytutu Termoelektryczności NAN Ukrainy. W 1982 r. przeniósł się do Kijowa, gdzie po ukończeniu studiów doktorskich w Instytucie Fizyki Ciepłej (IFC) AN Ukrainy w grudniu 1986 r. w IFT obronił pracę doktorską pt.: „Analiza schematów cieplnych, opracowanie i optymalizacja dynamiki sprężarkowo-termoelektrycznych systemów chłodzenia”. W trakcie studiów doktorskich i po ich ukończeniu pracował jako młodszy pracownik naukowy w Dziale Termodynamiki Technicznej IFC, zajmował się działalnością społeczną w Miejskiej Radzie Młodych Naukowców, kilkakrotnie był zwycięzcą konkursów

twórczych wśród młodych naukowców instytutu i miasta Kijowa. W 1984 r. odznaczony honorowym tytułem „Najlepszy młody wynalazca Ukrainy”.

Pracował na stanowiskach naukowych i kierowniczych w naukowo-badawczych instytutach branżowych i biurach konstrukcyjnych, zdobywając wiedzę praktyczną w zakresie chłodnictwa, klimatyzacji, techniki cieplnej i termoelektryczności. W grudniu 1989 r. z własnej inicjatywy stworzył zespół twórczy „Lodotechnika”, który w 1992 r. przekształcił się w samodzielne Naukowo-Produkcyjne Przedsiębiorstwo „Lodotechnika”. Od 1997 r. pracował na stanowisku dyrektora „Lodotechniki”, łącząc te obowiązki z nauką na studiach habilitacyjnych na uczelni macierzystej, która od 1994 r. nosi nazwę Odeska Państwowa Akademia Chłodnictwa. Tam w lutym 1997 r. obronił pracę habilitacyjną pt.: „Intensyfikacja procesów

i stworzenie efektywnych urządzeń do produkcji lodu spożywcze- go”. Po habilitacji objął stanowisko głównego pracownika naukowego w Kijowskiej Filii Instytutu Termoelektryczności NAN Ukrainy.

Od listopada 1998 r. zatrudniony na Wydziale Techniki Morskiej Politechniki Szczecińskiej – najpierw na stanowisku adiunkta, a od czerwca 2002 r. – na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W 2007 r. powierzono mu obowiązki kierownika Zakładu Chłodnictwa w Katedrze Klimatyzacji i Transportu Chłodniczego.

Profesor Sergiy Filin jest autorem lub współautorem około 140 publikacji naukowych oraz 40 artykułów popularnonaukowych, autorem trzech monografii wykorzystywanych w procesie dydaktycznym i jednego podręcznika. Znaczną część wspomnianych publikacji naukowych opublikował w recenzowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym w językach: angielskim, rosyjskim, ukraińskim i polskim.

Prof. Sergiy Filin jest twórcą nowego kierunku naukowego, związanego z techniką i technologią produkcji lodu spożywczego, autorem wielu opracowań energooszczędnych, przyjaznych dla środowiska urządzeń chłodniczych, z których ponad 20 wdrożono do produkcji seryjnej lub wzorów doświadczalnych. W latach 1987–2007 wykonał 43 prace naukowo-badawcze i doświadczalnie-konstrukcyjne jako kierownik projektu i jednocześnie jako wykonawca.

Podczas pracy na Politechnice Szczecińskiej, a od stycznia 2009 w ZUT prof. Sergiy Filin wypromował dwóch doktorów, a aktualnie jest promotorem jednego przewodu doktorskiego. Jest zaangażowanym i cenionym przez studentów opiekunem prac dyplomowych. Pod jego opieką w latach 2000–2010 obroniło pracę 66 dyplomantów. Był recenzentem 69 prac dyplomowych, dwóch prac doktorskich i trzech referatów habilitacyjnych. Opracował i brał bezpośredni udział w budowie kilku stanowisk naukowo-dydaktycznych i Pracowni Urządzeń Termoelektrycznych w swojej katedrze.

Prowadzi wykłady na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia na kierunkach oceanotechnika i transport, m.in. z przedmiotów: podstawy chłodnictwa, chłodnictwo okrętowe, transport chłodniczy, nowoczesne metody wytwarzania zimna, modelowanie procesów cieplnych, ochrona własności intelektualnej. Bierze aktywny udział w opracowaniu programów nauczania i treści programowych nowych specjalności, uruchamianych na kierunkach oceanotechnika i transport.

Na Wydziale Techniki Morskiej jest członkiem Rady Wydziału, Komisji programowej, Komisji doradczej dziekana, uczestniczy w komisjach przewodów doktorskich i egzaminów doktorskich. W kadencji 2007–2008 był senatorem Politechniki Szczecińskiej. W latach 2005–2008 pełnił obowiązki przewodniczącego Komisji egzaminu dyplomowego na kierunku oceanotechnika.

Zaangażowany we współpracę uczelni z przemysłem i współpracę międzynarodową. Jednym z elementów tej współpracy jest jego

członkostwo (od 2005 r.) w Radzie Naukowej Instytutu Termoelektryczności NAN Ukrainy ds. doktryzacji i habilitowania. Promując uczelnię na zewnątrz, prof. Filin regularnie bierze udział w konferencjach naukowo-technicznych z chłodnictwa oraz międzynarodowych targach. W ramach programu europejskiego CEI jest współkoordynatorem organizacji szkół letnich dla studentów i doktorantów z Polski i Ukrainy.

Jest członkiem rzeczywistym (akademikiem) Międzynarodowej Akademii Chłodnictwa z siedzibą w Sankt Petersburgu (oraz Międzynarodowej Akademii Termoelektryczności z siedzibą na Ukrainie).

Profesor jest wybitnym wynalazcą w zakresie chłodnictwa, techniki cieplnej i transportu, autorem i współautorem 93 patentów i świadectw autorskich (ZSRR, Rosja, Ukraina, NRD, Polska), współautorem czterech zgłoszeń patentowych.

Jest członkiem kolegium redakcyjnego trzech czasopism naukowo-technicznych: „Technika Chłodnicza i Klimatyzacyjna” (Gdańsk), „Journal of Thermoelectricity” (Czerniowce, Ukraina), „Biznes Chłodniczy” (Moskwa).

Prof. Sergiy Filin został odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej (2008 r.), medalem „Za zasługi dla Politechniki Szczecińskiej” (2008 r.), nagrodami II stopnia rektora Politechniki Szczecińskiej za osiągnięcia w działalności naukowej i rozwój kadry w 1999, 2002, 2004, 2005, 2006 r.

Jego zainteresowania pozanaukowe to turystyka, tenis stołowy, dziennikarstwo, ufologia. Jest żonaty, ma dwie dorosłe córki.

Nominacja profesorska

Stanisław Gratkowski

Stanisław Gratkowski urodził się 6 listopada 1952 roku w Szczecinie. W 1971 r., po ukończeniu VI Liceum Ogólnokształcącego w Szczecinie, rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej, od III roku na studiach indywidualnych w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej i Miernictwa. W 1975 r. uhonorowany nagrodą Sekretarza Polskiej Akademii Nauk za osiągnięcia w badaniach naukowych, a w szczególności za opracowanie publikacji pt.: „Pole magnetyczne układu przewodów rozmieszczonych wzdłuż powierzchni walca eliptycznego” (*Archiwum Elektrotechniki*, 1975, Tom XXIV, Z. 1, 69–87, współautor R. Pałka). Na ostatnim roku studiów odbył miesięczną praktykę we włoskim instytucie naukowo-badawczym Istituto Elettrotecnico Nazionale Galileo

Ferraris w Turynie. Studia w zakresie elektrotechniki (specjalność automatyka) ukończył z wyróżnieniem w 1976 r., po obronie pracy dyplomowej pt.: „Numeryczne metody minimalizacji funkcjonu energii”, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka.

Bezpośrednio po zakończeniu studiów rozpoczął pracę na Politechnice Szczecińskiej w charakterze nauczyciela akademickiego. W latach 1976–1979 pracował kolejno na stanowiskach: asystenta stażysty, asystenta i starszego asystenta. W pierwszym okresie pracy naukowej prowadził badania m.in. nad rozkładem pola elektromagnetycznego w trójfazowym kablu gazowym. Brał również udział w realizacji pracy pt.: „Obliczanie pola magnetycznego i związanych z tym parametrów w strefie czołowej silnika

indukcyjnego”, koordynowanej przez Instytut Elektrotechniki.

8 stycznia 1980 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej obronił rozprawę doktorską pt.: „Analiza pola elektromagnetycznego maszyny synchronicznej z nadprzewodzącym uzwojeniem wzbudzenia”. W pracy doktorskiej rozważył model maszyny ze sztywno związanym silnikiem z napędowym nadprzewodzącym wirnikiem, z twornikiem bez żelaza, z blachowaną osłoną ferromagnetyczną otaczającą stojan oraz z dwoma ekranami wirnika: kriogenicznym związanym z wirnikiem i tłumiącym luźno łożyskowanym. Wyznaczył dwuwymiarowy rozkład pola w stanie ustalonym i typowych stanach przejściowych. Podane w rozprawie wzory były uogólnieniem uproszczonych zależności znanych z innych prac. Część wyników zawartych w rozprawie doktorskiej przedstawiono na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Od połowy lat 80. prof. Gratkowski prowadził prace związane z wykorzystaniem elementów nieskończonych. W latach 1986-1994 opracował cały szereg nowych elementów nieskończonych, które znalazły zastosowanie w pakiecie programów SONMAP (System Oprogramowania Numerycznych Metod Analizy Pól), a także takich, które są pomocne przy prowadzeniu obliczeń trójwymiarowych. W 1994 r. przez dwa miesiące pracował w Laboratoire de Genie Electrique de Paris, Ecole Superieure d'Electricite Universites Paris VI et Paris XI. Przygotował wówczas koncepcję wykorzystania elementów nieskończonych do analizy pola w obszarach nieograniczonych w zagadnieniach rozpraszania fal elektromagnetycznych.

Opracowane elementy nieskończone zebrano w monografii habilitacyjnej pt.: „Elementy specjalne w metodzie elementów skończonych stosowanej do obliczeń elektromagnetycznych”, na podstawie której w 1997 r. Rada Naukowa Instytutu Elektrotechniki w Warszawie nadała mu stopień doktora habilitowanego.

Na początku lat 90. przez rok pracował również w Polskiej Żegludzie Morskiej w Szczecinie. W tym okresie zdał dwa egzaminy państwowe, uzyskując świadectwo „Ogólne radiotelefonisty w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej”, a następnie świadectwo „Radiooperatora II klasy”.

W latach 1997-1999 trzykrotnie przebywał na krótkoterminowych stażach naukowych na Uniwersytecie w Oita w Japonii. W 1999 r. odbył także dwutygodniowy staż na Uniwersytecie w Southampton w Wielkiej Brytanii. W 2000 r. przez miesiąc pracował na stanowisku invited professor na Uniwersytecie w Paryżu (Universites Paris XI, Laboratoire de Genie Electrique de Paris), gdzie prowadził zajęcia z doktorantami.

Prof. Stanisław Gratkowski aktywnie uczestniczy w działalności organizacyjnej na rzecz wydziału, uczelni i środowiska akademickiego. Jest członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu (od kwietnia 1991 r.) oraz International Compumag Society (od października 1994 r.). Od 2000 r. jest członkiem sekcji Teorii Elektrotechniki Komitetu Elektrotechniki PAN. W 2000 r. otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. W 2003 r. został pierwszym kierownikiem Studiów Doktoranckich na WE PS, które wcześniej przygotował od strony organizacyjnej i programowej. Funkcję kierownika tych studiów pełni do dziś. Od 2004 r. jest kierownikiem Katedry Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki (KETiI) na WE, a w latach 2005-2009 był członkiem Senatu PS (od 2009 r. Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie).

Prof. Gratkowski był wiceprzewodniczącym komisji konkursowej finału olimpiady przedmiotowej dla uczniów szkół średnich Euroelektra

2003/2004 (olimpiada elektryczna i elektro-niczna), a od roku 2004/2005 przewodniczy Okręgowej Komisji Konkursowej nr 8 olimpiady Euroelektra.

W latach 2007-2010 zasiadał także w Komisji Nauk Elektrycznych O/PAN w Poznaniu. W czerwcu 2007 r. przewodniczył, organizowanej w cyklu dwuletnim, międzynarodowej konferencji ISTET'07 (XIV International Symposium on Theoretical Electrical Engineering). Równoległe z konferencją ISTET toczyły się obrady polsko-japońskiego seminarium SEEM'07 (Polish-Japanese Seminar on Electromagnetic Evaluation of Materials). W 2010 r. był wiceprzewodniczącym organizowanego przez KETiI sympozjum ENDE 2010 (The 15th International Workshop on Electromagnetic Nondestructive Evaluation). Sympozjum poświęcone różnym aspektom elektromagnetycznych metod badań nieniszczących po raz pierwszy odbyło się w Polsce.

Prof. Stanisław Gratkowski wypromował trzech doktorów nauk technicznych, był recenzentem ośmiu rozpraw doktorskich i trzech rozpraw habilitacyjnych i dorobku naukowego. Obecnie jest promotorem dwóch doktorantów mających wszczęte przewody doktorskie i opiekunem naukowym kolejnych dwóch.

Na Wydziale Elektrycznym ZUT, prowadził bądź nadal prowadzi, zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: elektrotechnika teoretyczna, teoria pola elektromagnetycznego, anteny i propagacja fal elektromagnetycznych, metoda elementów skończonych, radiolokacja i radionawigacja, metody obliczeniowe w elektrotechnice, technika mikrofalowa, podstawy elektromagnetyzmu oraz zastosowania matematyki.

W czasie ponad trzydziestu lat pracy w Politechnice Szczecińskiej (obecnie ZUT w Szczecinie) uczestniczył w realizacji wielu zespołowych projektów badawczych. We wszystkich należał do grupy głównych wykonawców, a w trzech – realizowanych już po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego – pełnił funkcję kierownika.

Za działalność naukową i dydaktyczną, prof. Stanisław Gratkowski kilkanaście razy otrzymał nagrody indywidualne i zespołowe rektora Politechniki Szczecińskiej, a w latach 1981, 1982 i 1986 był laureatem nagród zespołowych ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, kolejno: II i dwukrotnie I stopnia. W 2005 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 2008 r. otrzymał medal Za Zasługi dla Politechniki Szczecińskiej.

Prof. Stanisław Gratkowski jest żonaty, ma dwóch synów.

Nominacja profesorska

Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz

Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz w 1974 roku ukończyła VI LO im. Stefana Czarnieckiego w Szczecinie i rozpoczęła studia na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 1979 r., po obronie pracy magisterskiej pt.: „Porosty okolic Szczecina”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Zygmunta Tobolewskiego w Zakładzie Taksonomii Roślin UAM w Poznaniu, uzyskała tytuł magistra biologii, ze specjalnością biologia środowiskowa. Po studiach wróciła do Szczecina i rozpoczęła pracę w Zakładzie Fitopatologii Instytutu Ekologii i Ochrony Środowiska na Wydziale Rolniczym AR. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadano jej na podstawie, obronionej z wyróżnieniem, dysertacji doktorskiej pt.: „Badania wybranych chorób ziemniaka odmiany Certa”. Również Rada Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa nadała jej w 2002 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii – dyscyplinie ochrona roślin, na podstawie rozprawy „Reakcje ziemniaka na *Globodera rostochiensis* (Woll.) Behrens (Nematoda: Heteroderidae) i wybrane mikroorganizmy środowiska glebowego”. Całokształt przewodu habilitacyjnego został wyróżniony.

Profesor Mazurkiewicz-Zapałowicz do 1998 r. pracowała w Zakładzie Fitopatologii na WKSiK, początkowo na stanowisku asystenta i starszego asystenta, a od 1990 r. na stanowisku adiunkta. W latach 1998–2003 zatrudniona była w Katedrze Zoologii na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, również na stanowisku adiunkta. Od 1 sierpnia 2003 r. podjęła pracę na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa, gdzie obecnie kieruje Pracownią (wcześniej Zakładem) Hydrobiologii. Tytuł profesora uzyskała 7 października 2010 r.

Opublikowany dorobek naukowy profesor Mazurkiewicz-Zapałowicz obejmuje łącznie 138 prac, z których 69 wykonała po habilitacji. Wśród publikacji dominują oryginalne opracowania w renomowanych czasopismach zagranicznych (Archiv für Phytopathologie und Pflanzenschutz, Russian Journal of Nematology, Mycotoxin Research) oraz anglojęzycznych czasopismach polskich (Phytopathologia Polonica, Acta Mycologica, Acta Physiologiae Plantarum, Acta Agrobotanica, Acta Horticulturae, Polish Journal of Environmental Studies, Limnological Review, Polish Botanical Journal). Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz jest także autorem czterech rozdziałów w monografiach obcojęzycznych i dwóch rozdziałów w książkach krajowych. Wyniki jej badań były także referowane i publikowane na licznych zagranicznych (17) i krajowych (21) sympozjach i konferencjach naukowych.

W pracy naukowej profesor Mazurkiewicz-Zapałowicz przenikają się i wzajemnie uzupełniają zagadnienia z zakresu mikologii, fitopatologii, nematologii i hydrobiologii, które w dużej mierze są interdyscyplinarnymi badaniami podstawowymi.

Pierwsze prace, jeszcze w czasie studiów, związane były z lichenologią i dotyczyły badań taksonomicznych porostów oraz określenia wpływu zmian środowiskowych na skład gatunkowy i zdrowotność ich plech w obszarach zurbanizowanych i zindustrializowanych. Drugi kierunek to badania fitopatologiczne, szczególnie skoncentrowane na poznaniu czynników etiologicznych procesów gnilnych bulw w czasie ich przechowywania. Efektem tych badań była identyfikacja nowych gatunków grzybów fitopatogenicznych, odpowiedzialnych za zdrowotność bulw, a także określenie ich patogeniczności i częstości występowania.

Z praktycznego punktu widzenia, szczególnie cenne dla produkcji nasiennej ziemniaka, było poznanie nietypowych i nieznanych wcześniej reakcji symptomatologicznych części nadziemnych różnych odmian ziemniaka na *Phytophthora infestans*. Fakt ten przyczynił się istotnie do zachowania na dalsze sezony wegetacyjne kwalifikowanego materiału różnych odmian ziemniaka, w tym szczególnie cennych odmian mątwikoodpornych.

Inny kierunek zainteresowań badawczych skierowany został na poznanie mechanizmu i efektów interakcji międzygatunkowych, występujących w środowisku glebowym. Badania te, ściśle związane z problematyką ochrony środowiska i ochrony roślin, przyczyniły się do poznania wielu gatunków mikroorganizmów glebowych, które ze względu na antagonistyczne oddziaływanie na nicienie fitopatogeniczne, uznano za element wspomagający biologiczną ochronę roślin przed nicieniami.

Kontynuacją i poszerzeniem tego kierunku badań

było określenie wpływu środków ochrony roślin na właściwości biochemiczne grzybów entomopatogenicznych, wykorzystywanych w biologicznej walce ze szkodnikami roślin uprawnych. Problematyka fitopatologiczna, dotycząca poznania różnorodności fitopasożytniczych i saprotroficznych mikroorganizmów występujących na makrofitach, zdominowała badania prowadzone przez profesor Mazurkiewicz-Zapałowicz po objęciu funkcji kierownika Zakładu Hydrobiologii. Badania te dotyczą roślinności litoralnej i nymfeidów zbiorników wodnych Pomorza Zachodniego i są pionierskimi w skali kraju. Do równie awangardowych należą także prace hydromikologiczne, które przyczyniły się do poznania blisko 60 taksonów grzybów i organizmów grzybobopodobnych, związanych ze środowiskiem wodnym. Badania te mają nie tylko aspekt poznawczy, ale także praktyczny. Wskazują bowiem na występowanie w zbiornikach nie tylko gatunków potencjalnie patogenicznych dla innych organizmów wodnych, w tym determinujących rozwój narybku i ryb, ale także chorobotwórczych dla człowieka. Stąd też prace te prowadzone systematycznie przez profesor i jej zespół, szczególnie w odniesieniu do kąpielisk Szczecina i okolic, mają istotne znaczenie sanitarno-epidemiologiczne.

Aktywność naukowa profesor przejawia się także w realizacji projektów badawczych KBN (2) i MNiSzW (3) oraz współpracy z licznymi placówkami naukowymi w kraju (Katedra Mikologii UW-M w Olsztynie; Katedra Ekologii Ogólnej UP w Lublinie; Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie; Instytut Biologii i Ochrony Środowiska UKW w Bydgoszczy). Liczne zagraniczne staże (Uniwersytet im. Piecka w Rostoku; Pflanzenschutzamt des Bezirkes w Rostoku oraz Bundesanstalt für Pflanzenschutz w Wiedniu) zaowocowały wspólnymi publikacjami i utrzymywanymi kontaktami naukowymi.

Osiągnięcia Kingi Mazurkiewicz-Zapałowicz w zakresie kształcenia kadry naukowej to promotorstwo dwóch prac doktorskich (w tym jedna wyróżniona), 13 prac magisterskich (w tym trzy wyróżnione) i dwóch inżynierskich. Profesor dotychczas recenzowała dwie prace doktorskie, 30 prac magisterskich a także liczne publikacje do czasopism naukowych, granty oraz inne projekty badawcze.

Profesor Mazurkiewicz-Zapałowicz jest doświadczonym, wymagającym i cenionym przez studentów nauczycielem akademickim; prowadziła seminaria, wykłady i ćwiczenia z 17 przedmiotów, z których większość to przedmioty autorskie; jest współautorem jednego

skryptu i przewodnika metodycznego. Wyrazem jej szczególnego zaangażowania w inspirowanie i rozwój zainteresowań przyrodniczych młodzieży jest wieloletnie przewodniczenie pracom Komitetu Okręgowego Olimpiady Biologicznej.

Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz uczestniczyła i uczestniczy w pracach Szczecińskich Oddziałów Towarzystw Naukowych (Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego; Polskiego Towarzystwa Botanicznego i Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego); pełniła funkcję przewodniczącej Wydziałowej Komisji Wyborczej na WNoZiR, przewodniczącej

Uczelnianej Komisji do okresowej oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w jednostkach międzywydziałowych oraz członka Komitetu Organizacyjnego Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki. Za swoje osiągnięcia była nagrodzona medalem Komisji Edukacji Narodowej a także kilkakrotnie nagrodami rektora AR oraz ZUT.

Pozanaukowe zainteresowania to piesze wędrówki w gronie rodziny i przyjaciół oraz lektura dobrej książki. Wspólnie z mężem Zbigniewem są dumni z córki Kamalii, która ukończyła psychologię na Uniwersytecie Warszawskim, a obecnie podjęła tam studia doktoranckie.

Nominacja profesorska

Sławomir Maksymilian Kaczmarek

Sławomir Maksymilian Kaczmarek urodził się 1 września 1949 roku w Sulęcinie. W latach 1968–1974 studiował na Wydziale Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Na kierunku fizyka techniczna uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera fizyki technicznej ze specjalnością elektronika kwantowa i ciała stałego. Stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie fizyka techniczna nadała mu w 1984 r. Rada Naukowa WChiFT WAT na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Wpływ zjawiska dyfuzji i konwekcji na stabilność frontu krystalizacji z fazy ciekłej układów dwuskładnikowych o różnej prężności par składników”. W 2003 r. Rada Naukowa Instytutu Technologii Elektrownowej w Warszawie na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt.: „Zmiana właściwości materiałów i urządzeń optoelektronicznych pod wpływem promieniowania jonizującego” nadała mu stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektronika.

Sławomir Maksymilian Kaczmarek służbę wojskową rozpoczął w sierpniu 1968 r., zaś pracę naukową i dydaktyczną podjął po skończeniu studiów, w 1974 r., w Katedrze Podstaw Mechaniki i Fizyki Technicznej WChiFT WAT. Pracował kolejno na stanowiskach: asystenta i starszego asystenta (1974–1984) najpierw w KPMiFT, następnie w Zakładzie Wzrostu Kryształów Instytutu Fizyki WChiFT i Zakładzie Technologii Elementów Optycznych Instytutu Elektroniki Kwantowej WAT, adiunkta (1984–2004) w Instytucie Elektroniki Kwantowej (od 1995 Instytucie Optoelektroniki) WAT, a następnie w Zakładzie Optoelektroniki IF Politechniki Szczecińskiej (od 1 września 2003), profesora nadzwyczajnego najpierw PS potem ZUT (od 1 października 2004 do chwili obecnej). W latach 2002–2003 pracował jako nauczyciel fizyki w Liceum Ogólnokształcącym im gen. Maczka w Warszawie. Z uwagi na pełnioną służbę wojskową (33 lata), kontakty profesora z ośrodkami naukowymi zagranicznymi i krajowymi ograniczone były do kilkudniowych pobytów w tych ośrodkach podczas konferencji naukowych. Mimo to, do dziś utrzymuje kontakty naukowe z Physico-Chimie des Matériaux Luminescents, Université Claude, Bernard Lyon1, France, Faculty of Engineering, Kyoto Sangyo University, Kamigamo, Kita-ku, Kyoto, Japan, Department of Chemistry, University of Houston, Houston, USA oraz A.M. Prokhorov General Physics Institute Russian Academy of Sciences, Moscow, Russia. Od 13 maja 2004 do chwili obecnej profesor Kaczmarek kieruje Zakładem Optoelektroniki

w Instytucie Fizyki (do 2010 r. samodzielny Instytut Międzywydziałowy) WIMiM ZUT. Od 2005 r. pełni funkcję członka komisji ds. nagród rektorskich, a także organizatora seminariów naukowych w Instytucie Fizyki.

Obszar zainteresowań naukowych profesora Sławomira Maksymiliana Kaczmarka obejmuje zakres fizyki ciała stałego, w tym w szczególności materiały na matryce i urządzenia laserowe (optoelektronika). Profesor jest współtwórcą Laboratorium Wzrostu Kryształów w IF ZUT, w którym wytworzył kilkadziesiąt monokryształów tlenkowych przy użyciu metody Czochralskiego. Badania właściwości optycznych, dielektrycznych, EPR oraz magnetycznych tych materiałów pozwoliły wypromować siedmiu magistrów i trzech doktorów. Profesor był jednym z pionierów światowych, badań nad oddziaływaniem promieniowania jonizującego oraz laserowego na materiały i urządzenia stosowane w systemach optoelektronicznych. Za swoją aktywność naukową w PS, w 2008 r., został wyróżniony nagrodą Zachodniopomorskiego Nobla.

Opublikowany dorobek naukowy Sławomira Maksymiliana Kaczmarka do rozpoczęcia postępowania o tytuł naukowy profesora obejmuje 206 oryginalnych pełnotekstowych pozycji w tym 183 artykuły w czasopiśmie recenzowanych (w tym 73 z listy filadelfijskiej), monografię, skrypt, ponadto 171 referatów na konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, w tym 29 referatów zaproszonych. Publikacje indywidualne stanowią 33 pozycje. Liczba cytowań bez autocytaowań – 710, czynnik Hirsha – 14 (w pierwszej dziesiątce cytowanych prac mieszczą się trzy prace indywidualne). Najcięższa gatunkowo część dorobku naukowego profesora została opublikowana po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego (w PS i ZUT) i obejmuje 51 pozycji (31 z listy filadelfijskiej), monografię, 41 referatów na konferencjach międzynarodowych i krajowych (w tym pięć referatów zaproszonych). Pozycje indywidualne obejmują dwie publikacje.

7 października 2010 r. na Wniosek Centralnej Komisji do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski nadał dr. hab. inż. Sławomirowi Maksymilianowi Kaczmarekowi tytuł profesora nauk fizycznych.

Profesor Sławomir Kaczmarek jest żonaty i ma czworo dzieci: córkę – Darię oraz synów – Igora, Oskara i Przemysława oraz czworo wnucząt. Jego pasją jest sport – siatkówka, koszykówka, badminton, jazda na rowerze oraz turystyka piesza, ceni muzykę klasyczną.

Habilitacja

Maciej Taczała

Rada Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej 23 listopada 2010 roku, na podstawie oceny dorobku i rozprawy habilitacyjnej: „Metody obliczeniowe stateczności i nośności granicznej konstrukcji kadłuba okrętowego” podjęła uchwałę o nadaniu dr. inż. Maciejowi Taczała stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, specjalność mechanika konstrukcji.

Dr hab. inż. Maciej Taczała urodził się 17 kwietnia 1961 r. w Warszawie. Studia wyższe odbył w Instytucie Okrętowym Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów Politechniki Szczecińskiej, otrzymując w 1984 r. dyplom magistra inżyniera mechanika o specjalności okręty. Przez cały okres pracy zawodowej związany był z Politechniką Szczecińską, pracując na stanowiskach konstruktora, asystenta, starszego asystenta i adiunkta w zakładzie, następnie Katedrze Konstrukcji i Mechaniki Okrętów. Pracę doktorską na temat: „Analiza nieliniowa wybożenia płyt i paneli okrętowych metodą elementów skończonych” obronił w 1995 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej.

W Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym jest adiunktem, obecnie w Zakładzie Konstrukcji, Mechaniki i Technologii Okrętów prowadzi wykłady i ćwiczenia z mechaniki, wytrzymałości materiałów, mechaniki konstrukcji, mechaniki konstrukcji okrętowych, modelowania matematycznego, także w języku angielskim. Był opiekunem trzydziestu prac dyplomowych, realizowanych na różnych poziomach kształcenia.

Dorobek naukowy dr. hab. Taczały obejmuje 52 publikacje z dziedziny mechaniki konstrukcji okrętowych. Współpracował z francuskim towarzystwem klasyfikacyjnym Bureau Veritas przy opracowaniu

przepisów klasyfikacyjnych morskich statków handlowych.

Doktor Taczała czynnie uczestniczył w celowych projektach badawczych na rzecz instytucji gospodarki morskiej i projektach międzynarodowych w ramach 5., 6. i 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej. Jest koordynatorem projektu EMSHIP w ZUT związanego z realizacją studiów post-master w zakresie projektowania i budowy okrętów w ramach międzynarodowego konsorcjum wyższych uczelni.

Niezależnie od pracy badawczej i dydaktycznej, Maciej Taczała brał udział w pracach organizacyjnych na rzecz środowiska, wydziału i uczelni, pełniąc między innymi funkcje: sekretarza Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Międzynarodowym Komitetem Inżynierii ds. Zasobów Oceanicznych (ECOR), członka Panelu Ekspertów Programu Wojewódzkiego pn. „Strategia rozwoju gospodarki morskiej w Województwie Zachodniopomorskim do roku 2015”, prodziekana

Wydziału Techniki Morskiej w latach 1999–2005 oraz od 2008 r. przewodniczącego zespołu „studia i studenci” Komisji Statutowej PS, członka Senackiej Komisji Budżetowej oraz ds. informatyki, członka Rady Wydziału Techniki Morskiej, rzecznika dyscyplinarnego dla studentów PS.

Za działalność badawczą, dydaktyczną i organizacyjną był kilkakrotnie nagradzany przez rektora Politechniki Szczecińskiej oraz odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999), Srebrnym Krzyżem Zasługi (2004), medalem „Za Zasługi dla Politechniki Szczecińskiej” (2008).

Maciej Taczała ma dwoje dzieci, córka Karolina ukończyła kierunek transport na Wydziale Techniki Morskiej, a syn Bartosz jest absolwentem Wydziału Informatyki ZUT.

Jego zainteresowania to motoryzacja i sport.

Nowi profesorowie u rektora. Od prawej: Stanisław Gratkowski, Władysław Szaflik, Kinga Mazurkiewicz-Zapałowicz, Włodzimierz Kiernożycki, Sławomir M. Kaczmarek

Wyróżnienia dla młodego naukowca

Dr inż. Rafał Janusz Pelka z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, 15 grudnia 2010 roku został uhonorowany medalem Amicus Scientiae et Veritatis ustanowionym przez zarząd Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego (STN). Medal przyznano za osiągnięcia w badaniach nad kinetyką procesu otrzymywania nanokrystalicznych tlenków i azotków żelaza.

Wyróżnienie przyznawane jest od 1986 r. – z inicjatywą wyróżniania zdolnych młodych naukowców wystąpił prof. dr hab. Kazimierz Stojałowski. Nagradzane są osoby, które obroniły doktorat przed 35. rokiem życia i odznaczają się zaangażowaniem w twórczość naukową oraz mają wybitne osiągnięcia w swojej dziedzinie. Kandydatów do nagrody typują komisje na pięciu wydziałach STN, ostateczna decyzja o przyznaniu nagrody zapada w drodze głosowania. Przyznanie nagrody daje laureatom przywilej wstąpienia do STN jako członkom nadzwyczajnym.

Dr inż. Rafał Pelka przy spektrometrze elektronowym do analizy chemicznej zakupionym z grantu aparaturowego MNiSW

Rafał Janusz Pelka został również laureatem konkursu ministerstwa nauki i szkolnictwa wyższego „Iuventus Plus”.

Celem programu „Iuventus Plus” jest promocja wybitnych młodych naukowców, prowadzących badania naukowe na najwyższym poziomie, wyniki ich pracy zostaną opublikowane w najlepszych światowych czasopismach ujętych w wykazie Journal Citation Reports (JCR) lub European Reference Index for the Humanities (ERIH). Więcej na ten temat na stronie 26.

Rafał Janusz Pelka ukończył studia magisterskie na Politechnice Śląskiej w Gliwicach w grudniu 2003 r. Praca magisterska została wyróżniona nagrodą drugiego stopnia przyznawaną przez SITP-Chem oddział w Gliwicach. Od lutego 2004 do października 2005 r. pracował na stanowisku asystenta projektanta w dziedzinie ochrony środowiska w firmie „Sozoprojekt” Sp. z o.o. w Katowicach. W latach 2005–2009 był słuchaczem Studium Doktoranckiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie. W grudniu 2009 r. z wyróżnieniem obronił pracę doktorską, której promotorem był prof. dr hab. inż. Walerian Arabczyk. Od lutego 2009 r. zatrudniony na stanowisku asystenta, obecnie jest adiunktem w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska.

Rafał Janusz Pelka jest współautorem 21 artykułów opublikowanych, z tego 17 w czasopismach z Impact Factorem (suma IF wynosi 32,1), oraz czterech zgłoszeń patentowych. Na konferencjach prezentował 29 prac, w tym 6 referatów wygłosił w języku angielskim. Realizował grant promotorski MNiSW pt.: „Badanie kinetyki reakcji chemicznych w układzie nanokrystaliczne żelazo-amoniak, tlen” (kierownik projektu prof. dr hab. inż. Walerian Arabczyk).

W 2008 r. jako jedyny Polak otrzymał Nagrodę dla Młodych Naukowców, przyznaną przez International Association of Catalysis Societies (14th International Congress on Catalysis, Seul, 2008) za pracę zatytułowaną: „Study of kinetics of nitriding reaction and catalytic ammonia decomposition on iron catalyst”. Dwukrotnie był laureatem ogólnopolskiego konkursu dla młodych pracowników naukowych, zorganizowanego przez Polski Klub Katalizy w Krakowie (w 2007 i 2009 r.). W 2010 r. Rafał Pelka otrzymał nagrodę indywidualną pierwszego stopnia za osiągnięcia naukowe w 2009 r. przyznaną przez rektora ZUT w Szczecinie.

Najlepsi nauczyciele i opiekunowie

Inicjatorami konkursu na „Wyróżniającego się Nauczyciela i Opiekuna Młodzieży” skierowanego do środowiska szkół średnich i uczelni wyższych była Komisja Młodzieżowa i Zarząd Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w Szczecinie. Kapituła I edycji konkursu, pod przewodnictwem dr. hab. inż. Jacka Wróbla prof. nadzw. ZUT, jednogłośnie przyznała ten zaszczytny tytuł następującym osobom:

- prof. zw. dr hab. Marioli Friedrich z Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT,
- prof. zw. dr. hab. inż. Adamowi Żuchowskiemu z Wydziału Elektrycznego ZUT,
- mgr Ewelinie Kurpiewskiej z Działu ds. studenckich ZUT,
- mgr Danucie Rodziewicz z Liceum Ogólnokształcącego nr 4,
- mgr inż. Danucie Subocz z Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych.

Uroczyste wręczenie statuetek nastąpiło 17 listopada 2010 r. w trakcie Inauguracji Dni Techniki Pomorza Zachodniego w obecności marszałka województwa zachodniopomorskiego Władysława Husejki i przewodniczącego kapituły prof. Jacka Wróbla.

Otwarcie Laboratorium Technologii Teleinformatycznych i Fotoniki

Otwarte 17 listopada 2010 roku w budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. 26 Kwietnia 10 laboratorium zostało utworzone w ramach projektu POIG.02.01.00-32-024/08. W skład tej nowoczesnej jednostki naukowo-badawczej wchodzi sześć pracowni:

- Elementów Sieci Teleinformatycznych
- Optycznych Teleinformatycznych Sieci Odniesienia
- Urządzeń Fonicznych
- Światłowodów Mikrostrukturalnych
- Badań Numerycznych
- Analizy i Opracowywania Wyników

Laboratorium przygotowane jest do prowadzenia badań w dziedzinie fotoniki oraz telekomunikacji światłowodowej i umożliwia między innymi:

- prowadzenie badań właściwości nowych materiałów i urządzeń optycznych, w tym nieliniowych światłowodów planarnych i paskowych, matryc światłowodowych, światłowodów fonicznych i mikrostrukturalnych;
- testowanie nowych standardów telekomunikacyjnych poprzez budowę i badanie teleinformatycznych optycznych sieci odniesienia;
- badanie jakości elementów sieci teleinformatycznych.

Będzie ono również bazą naukowo-dydaktyczną dla nowego kierunku studiów na Wydziale Elektrycznym – teleinformatyki, który uruchomiony zostanie już w październiku 2011 r.

Symbolicznego przecięcia wstęgi przed wejściem do laboratorium dokonali: rektor ZUT Włodzimierz Kiernożycki, dr hab. Ewa Weinert-Rączka prof. nadzw. ZUT – kierownik laboratorium, dziekan Wydziału Elektrycznego Stefan Domek oraz dr inż. Jerzy Gajda – opiekun Pracowni Optycznych Teleinformatycznych Sieci Odniesienia

W inauguracji wzięło udział ok. 120 osób – przedstawiciele firm oraz szkół współpracujących z Wydziałem Elektrycznym, firmy zaangażowane w powstanie laboratorium, naukowcy z polskich i zagranicznych uczelni, władze wydziałów ZUT oraz pracownicy Wydziału Elektrycznego.

Przy okazji otwarcia laboratorium, w dniach 16–17 listopada, zorganizowano konferencję naukowo-techniczną pt.: „Zastosowania Fotoniki w Technologiach Teleinformatycznych”, natomiast od 18 do 21 listopada przeprowadzono warsztaty pt.: „Fotonika Nieliniowa i Telekomunikacja Optyczna” przeznaczone dla studentów i doktorantów z ośrodków krajowych i zagranicznych. Celem warsztatów była praktyczna prezentacja możliwości badawczych Laboratorium Technologii Teleinformatycznych i Fotoniki oraz rozmowy o przyszłej współpracy z grupami badawczymi i firmami z branży telekomunikacyjnej. W ramach części praktycznej, studenci w zespołach dwuosobowych mieli możliwość samodzielnego przeprowadzenia badań i doświadczeń w pracowniach laboratorium.

Naukowcy doradzają

Komisja Europejska powołała na trzyletnią kadencję członków Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa. Do nowego składu zaproszono dr. hab. inż. Piotra Nowakowskiego, kierownika Zakładu Techniki Rybołówstwa na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT.

Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ustanowiono w 1993 roku, aby doradzał komisji w sprawach zarządzania rybołówstwem i rozwiązywał problemy związane z przepisami dotyczącymi dostępu do stref połowowych, zasobów rybnych i rozwoju działalności połowowej UE. Coroczne sprawozdanie STECF stanowi podstawę do ustalania rocznych całkowitych

dopuszczalnych połowów TAC i kwot. Opracowując wnioski w sprawie nowych przepisów i regulacji w dziedzinie rybołówstwa, komisja polega na opiniach przedstawionych przez STECF oraz Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) – niezależny organ założony w 1902 r. w celu prowadzenia i koordynacji badań naukowych nad ekosystemami morskimi północnego Atlantyku. ICES doradza wielu rządów i regionalnym organizacjom ds. rybołówstwa, w tym UE.

Prof. dr hab. Wojciech Piasecki kierownik Zakładu Chorób Ryb Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ponownie objął funkcję członka Rady Naukowej Instytutu Parazytologii im. Witolda Stefańskiego Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2011–2014.

Centrum bliżej

17 stycznia 2011 roku w asyście dziennikarzy i wśród błyskających fleszy padły słowa zobowiązań, a zarazem podsumowujące kolejny etap inwestycji – budowa Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii ZUT.

– Cieszę się, że wyłoniliśmy w przetargu firmę znaną w szcześcińskim środowisku, która dużo buduje w naszym najbliższym otoczeniu. Oczekujemy, że w określonym czasie obiekt zostanie zrealizowany i że zdołamy w terminie rozliczyć się z przeznaczonych na ten cel pieniędzy – powiedział rektor Włodzimierz Kiernożycki.

Niezwykle oryginalnie zabrzmiało wystąpienie dyrektora szcześcińskiego oddziału spółki ERBUD S.A Grzegorza Krzywickiego.

– Chciałbym nie zgodzić się z panem rektorem, co do opinii że uczelnia przygotowywała się do tej inwestycji od 2009 r. Otóż

uczelnia rozpoczęła przygotowania w 1995 r., we wrześniu, kiedy przyjmowała mnie w szeregi swoich studentów wydziału budownictwa. Tak więc dzisiaj razem z kolegami, którzy kończyli naszą uczelnię i z większością inżynierów którzy będą tutaj pracowali zjawiamy się na placu budowy. Dołożymy wszelkich starań, aby termin został dotrzymany.

Prorektor ds. nauki Ryszard Kaleńczuk podziękował wszystkim pracownikom uczelni, którzy przyczynili się, że do tego etapu doszło.

– Bardzo się cieszę, że w efekcie przetargu inwestycję będzie realizować firma tak znakomita. Trafiliśmy na firmę z dużym prestiżem i ogólnopolskim doświadczeniem, a także z doświadczeniem na rynku szcześcińskim.

Dokładnie 10 dni później na plac przy al. Piastów (vis-à-vis budynku Wydziału Budownictwa i Architektury, obok budynku Międzywydziałowego) wjechały pierwsze maszyny. Postawiono kontenery dla pracowników. Budowa ruszyła i potrwa dwa lata.

Stanisław Heropolitański

Nad czym pracują przyszli naukowcy

II Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych

Zorganizowaną 3 grudnia 2010 roku Sesję Studenckich Kół Naukowych podzielono na trzy bloki tematyczne: ekonomiczny, przyrodniczy, techniczny. Planowany blok chemiczny nie odbył się z powodu braku zainteresowania – nadesłano tylko jeden referat. 29 Studenckich Kół Naukowych reprezentujących siedem wydziałów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie przygotowało 38 wystąpień. Organizatorzy zgodnie stwierdzili, że poziom prezentowanych prac jest znacznie wyższy niż przed rokiem.

Blok przyrodniczy

I miejsce:

„Efektywność sztucznego rozrodu troci wędrowniej (*Salmo trutta m. trutta* L) w porównaniu z tarłem naturalnym” – Michał Marcinkiewicz, Rafał Jędraszczyk, Adam Kasowski, Kacper Franczuk, Studenckie Koło Naukowe Ichtiologów i Akwarystów, opiekun: dr inż. Adam Tański, Katedra Anatomii i Embriologii Ryb, WNoŻiR.

II miejsce:

„Ocena sprawności wentylacyjnej płuc u dzieci w okresie skoku pokwitaniowego w zależności od stanu ich odżywienia” – Radosław Grzeszczyk, Klaudia Lipko, Monika Lechowicz, Magdalena Rygielska, Weronika Barta, Adriana Blachowska, Beata Borowska, Joanna Cholewka, Olga Chomicz, Aneta Chyza, Dorota Gorwa, Joanna Graszka, Ilona Nowacka, Aldona Piter, Małgorzata Smółka, Studenckie Koło Naukowe Fizjologów Żywienia Człowieka, opiekun: prof. dr hab. Mariola Friedrich, Zakład Fizjologii Żywienia Człowieka, WNoŻiR.

III miejsce (ex aequo):

„Diagnostyka molekularna toksynogennych gronkowców wyizolowanych z mleka krów z objawami mastitis” – Magdalena Struk, Katarzyna Kogut, Studenckie Koło Naukowe Mikrobiologów, opiekun: dr inż. Paweł Nawrotek, Katedra Immunologii, Mikrobiologii i Chemii Fizjologicznej, WBiHZ oraz „Oznaczenie emisji odorantów i zasięgu uciążliwości zapachu zakładu realizującego produkcję

spożywcą na bazie ziemniaka” – Magdalena Dłużewska, Małgorzata Friedrich, Studenckie koło Naukowe Zapachowej Jakości Powietrza, opiekun: prof. dr hab. inż. Joanna Kośmider, Pracownia Zapachowej Jakości Powietrza, WTiCh.

Blok techniczny

I miejsce:

„Projekt układu transponder – czytnik do współpracy z biosensorem elektrochemicznym” – Daniel Matias, Studenckie Koło Naukowe Inżynierii Biomedycznej „AKSON”, opiekun: dr inż. Krzysztof Penkala, Katedra Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki, WE.

II miejsce (ex aequo):

„Wykorzystanie algorytmów heurystycznych w rozrywce elektronicznej” – Anton Smoliński, Studenckie Koło Naukowe „TWIPS”, opiekun: mgr inż. Włodzimierz Chocianowicz, Katedra Inżynierii Oprogramowania, WI oraz „Sterowanie robotem humanoidalnym” – Paweł Kosiński, Piotr Świątek Brzeziński, Studenckie Koło Naukowe „ELKONA”, opiekun: dr inż. Jerzy Gajda, Katedra Telekomunikacji i Fotoniki, WE.

Blok ekonomiczny

I miejsce:

„Nowoczesna kolej jako ekologiczny i ekonomiczny środek transportu w Polsce” – Błażej Suproń, Studenckie koło Naukowe Logistyki, opiekun: dr Jakub Szpon, Zakład Analizy Systemowej, WEK.

II miejsce:

„Potrzeba ustawicznego doskonalenia zawodowego księgowych w opinii praktyków i studentów” – Natalia Bogusz, Magdalena Krzekotowska, Karolina Metynowska, Anna Żukowska, Studenckie Koło Naukowe Rachunkowości „FIFO”, opiekunowie: dr Marzena

Rydzewska-Włodarczyk, dr Iwona Majchrzak, Katedra Rachunkowości, WEK.

Zwycięski „Akson”

Już po raz drugi z rzędu puchar trafił w ręce studentów Wydziału Elektrycznego. Zwycięskie SKN „Akson” ma dwuletnią tradycję, jednak dopiero w tym semestrze zostało zarejestrowane jako samo-

dzielne koło działające przy Katedrze Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki. Wcześniej studenci zainteresowani inżynierią biomedyczną tworzyli sekcję o tej samej nazwie w ramach SKN „Elkona”. Od listopada 2010 r. prezesem „Aksona” jest Przemysław Makiewicz, wcześniej sekcją kierował Daniel Matias. Paweł Kosiński jest szefem „Elkony”. Wszystkie nagrodzone osoby z Wydziału Elektrycznego są studentami kierunku elektronika i telekomunikacja.

Dziecięcy Uniwersytet Technologiczny

Dutkowi artyści

Podobnie jak w ubiegłym roku DUTKOWI studenci spotkali się wraz z rodzicami na specjalnie przygotowanych przez Biuro Promocji dodatkowych zajęciach plastycznych. Tym razem, oprócz zdobienia ceramiki, wykonywali biżuterię oraz indywidualnie przypinki według własnych projektów. Radość dzieci była tym większa, że wszystkie prace wykonywali w asyście swoich rodziców, którzy czasami wydawali się nawet bardziej zainteresowani tworzeniem małych arcydzieł niż ich podopieczni. Część prac została zlicytowana podczas finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy 9 stycznia 2011 roku.

Kinga Węłyčko-Czachura

RClITT nagrodzone

13 października ub.r. w Antwerpii szczyńska firma Gryftec, francuska firma Westline oraz Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii zostały uhonorowane nagrodą Network Stars 2010 w kategorii Najlepsza Umowa Handlowa 2010.

Nagroda przyznawana jest corocznie przez sieć Enterprise Europe Network – największą na świecie sieć wsparcia kontaktów handlowych i technologicznych. Polsko-francuska współpraca zdobyła ponad 60 proc. głosów oddawanych tajnie przez konsultantów sieci.

Enterprise Europe Network jest największą na świecie siecią wsparcia kontaktów handlowych i technologicznych. W czasie tegorocznej edycji konferencji ogłoszono otwarcie kolejnych 15 nowych punktów kontaktowych w Chinach i Korei Południowej. Tym sposobem przedsiębiorcy należący do EEN mają otwartą drogę do ekspansji na rynki azjatyckie. Po rozszerzeniu sieć obejmie swoim zasięgiem 47 krajów (w tym wszystkie 27 państw Unii Europejskiej), obsługiwanych przez 589 punktów kontaktowych. Enterprise Europe Network to obecnie największa na świecie sieć dająca możliwość kontaktów lokalnym firmom i instytucjom.

Uzyskana nagroda to pierwsze tak wysokie wyróżnienie dla polskiego ośrodka w całej historii działania Enterprise Europe Network.

Wykłady i pokazy dla młodzieży

To już tradycja, że Wydział Elektryczny aktywnie promuje swoją działalność wśród potencjalnych przyszłych studentów. W tym roku akademickim zaplanowano cykl wykładów i pokazów dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Spotkania odbywają się raz w miesiącu i prowadzone są przez pracowników

poszczególnych katedr. W trakcie każdego z nich młodzież najpierw zapoznaje się z kwestiami dotyczącymi podjęcia studiów na wydziale, a następnie bierze udział w wykładzie poświęconym tematyce związanej z działalnością danej katedry. Po wykładzie uczniowie mają możliwość obejrzenia laboratoriów, zapoznania się ze sprzętem wykorzystywanym do badań oraz bierze udział w zajęciach ze studentami.

Spotkania z młodzieżą zaplanowane zostały od października 2010 r. do maja 2011 r. W tym czasie każda katedra zaprezentuje profil swojej działalności oraz możliwości jakie daje studiowanie na Wydziale Elektrycznym.

Pierwsze spotkanie w ramach cyklu wykładów odbyło się 27 października 2010 r. Licznie zgromadzoną młodzież – ponad 120 osób

– powitał dr inż. Krzysztof Jaroszewski, pełnomocnik ds. promocji i rekrutacji. Następnie dr inż. Rafał Osypiuk, w wykładzie zatytułowanym „Automatyka – świat informatyki i mechatroniki”, skupił się na omówieniu interdyscyplinarności automatyki i jej powiązań z innymi dziedzinami wiedzy. Po wykładzie młodzież zwiedziła laboratoria automatyki i robotyki należące do Katedry Automatyki Przemysłowej i Robotyki. W laboratorium automatyki zasadę funkcjonowania systemów automatyki przemysłowej z wykorzystaniem sterowników swobodnie programowalnych i paneli

operatorskich zaprezentowali dr inż. Krzysztof Jaroszewski i student Grzegorz Kapituła. W tym samym czasie, w laboratorium robotyki, manipulatory przemysłowe oraz roboty humanoidalne prezentowali dr inż. Rafał Osypiuk z doktorantem mgr inż. Amadeuszem Fedusem oraz studentem inż. Adamem Łukomskim.

*Tekst Justyna Jończyk
Zdjęcia Krzysztof Jaroszewski*

Prozdrowotne dodatki do żywności

Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych ZUT realizuje kolejny projekt w ramach Programu Innowacyjna Gospodarka. Tematem projektu są „Prozdrowotne dodatki do żywności zawierające immobilizowane nienasycone kwasy tłuszczowe oraz bakterie probiotyczne otrzymywane metodą suszenia rozpyłowego”. Wartym 4,3 mln zł projektem kieruje prof. Artur Bartkowiak z zespołem, w skład którego wchodzi pracownicy naukowcy centrum, Katedry Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej oraz Katedry Towaroznawstwa i Oceny Jakości – Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa.

Celem rozpoczętych w maju badań jest opracowanie innowacyjnej metody otrzymywania prozdrowotnych dodatków do żywności zawierających nienasycone kwasy tłuszczowe oraz bakterie probiotyczne w postaci suchych proszków o podwyższonej stabilności chemicznej. Będą one mogły w przyszłości znaleźć zastosowanie jako prozdrowotne modyfikatory do szerokiej gamy produktów spożywczych.

Innowacyjny charakter projektu dotyczy zarówno technologii otrzymywania materiału w postaci suchego proszku, jak i metody jego stabilizacji za pomocą pozyskiwanych z surowców żywnościowych naturalnych produktów zawierających naturalne antyoksydanty. Innowacyjne dodatki do żywności będą otrzymywane w oparciu o opracowaną linię technologiczną formowania stabilnych mikrokapsulek w postaci suchych proszków. Ich produkcja będzie uniwersalna i niewrażliwa na wahania i zawirowania zarówno na rynku dostawców, jak i odbiorców.

Uniwersalność zaproponowanej technologii zweryfikuje współpraca z partnerami gospodarczymi nawiązana w pierwszym etapie projektu. Producenci przekazali próbki produktów, które zostaną przebadane w toku prac badawczych. W przyszłości partnerzy gospodarczy będą mogli dokonać rzeczywistej oceny opracowanych, według ich oczekiwań, technologii otrzymywania mikrokapsułów o specyficznych właściwościach. Na podstawie tej oceny zdecydują o potencjalnym zastosowaniu opracowanej technologii w swoich zakładach produkcyjnych.

Otrzymany w wyniku badań innowacyjny produkt będzie przeznaczony do powszechnego stosowania, przede wszystkim jako bezsmakowy dodatek do żywności gotowej do spożycia (np. do sałatek warzywnych). W produkcji zostaną immobilizowane bakterie utrwalone metodą suszenia rozpyłowego, co pozwoli na zachowanie smakowo-zapachowych walorów potraw.

Długie przechowywanie lub nawet działanie na produkt soków żołądkowych nie spowoduje jego dezaktywacji. Dzięki zastosowaniu opracowanego produktu będzie można tworzyć funkcjonalną żywność o pozytywnym działaniu na organizm człowieka. Wydział dodatkowo uzyska profesjonalny sprzęt z modelem linii technologicznej do tworzenia stabilnych emulsji, dyspersji oraz suszenia rozpyłowego.

INNOWACYJNA
GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny
w Szczecinie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Ogólnopolskie Warsztaty Doktoranckie 2010

Ogólnopolskie Warsztaty Doktoranckie organizowane są od 1999 roku. Biorą w nich udział doktoranci realizujący prace doktorskie na wydziałach elektrycznych prowadzących kierunki: elektrotechnika, elektronika i telekomunikacja, automatyka i robotyka oraz informatyka. Ostatnia edycja odbyła się 23–26 października 2010 r. w Wiśle. W warsztatach, organizowanych tradycyjnie przez Katedrę Mechatroniki Politechniki Śląskiej w Gliwicach pod patronatem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Institution of Electrical Engineers (IEE), polskiej sekcji *Institute of Electrical and Electronics Engineers* (IEEE) oraz dziekanów kilku Wydziałów Elektrycznych, uczestniczyło około stu młodych adeptów nauki z ośmiu krajów europejskich (Białoruś, Czechy, Niemcy, Polska, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Ukraina). Wydział Elektryczny ZUT reprezentował zespół w składzie: mgr inż. Maja Kocoń, mgr Barbara Szymanik, mgr inż. Michał Łukasik oraz mgr inż. Łukasz Urbański. Podczas sesji naukowych oraz formalnych i nieformalnych dyskusji mieli okazję konsultować swoje dokonania z uznanymi naukowcami zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Po raz pierwszy w warsztatach wzięli

Sluchaczkę studiów doktoranckich WE ZUT mgr Barbarę Szymanik wyróżniono dyplomem za referat pt.: „Influence Of Ground Surface Roughness On Effectiveness Of Landmine Detection Using Active Infrared Thermography”.

również udział tzw. młodzi eksperci, którzy aktywnie zabierali głos w dyskusjach oraz oceniali prezentowane prace. Z Wydziału Elektrycznego ZUT to grono reprezentowali: dr inż. Krzysztof Pietruszewicz oraz dr inż. Marcin Ziółkowski.

Tekst Justyna Jończyk
Zdjęcie Łukasz Urbański

Warsztat informacyjny współczesnej biblioteki

W Bibliotece Głównej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 25 listopada 2010 r. odbyła się sesja środowiskowa Zachodniopomorskiego Porozumienia Bibliotek i Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. Tematem seminarium był „Warsztat informacyjny współczesnej biblioteki”.

Szczecińskiego, Biblioteki Głównej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego, Biblioteki Głównej Akademii Morskiej, Biblioteki Głównej Politechniki Koszalińskiej, Koszalińskiej Biblioteki Publicznej, Książnicy Pomorskiej oraz Biblioteki Wyższej Szkoły Integracji Europejskiej w Szczecinie.

Anna Grzelak-Rozenberg, dyrektor Biblioteki Głównej ZUT, przypomina historię powstania Zachodniopomorskiego Porozumienia Bibliotek (ZPB) oraz główne cele jego działalności – wspólne działanie na rzecz poprawy poziomu usług bibliotecznych oraz integracji zachodniopomorskiego środowiska bibliotekarzy. Temu celowi służą również seminaria organizowane w ramach sesji środowiskowych ZPB. Pierwsze z nich dotyczyło form promocji w bibliotekach i zorganizowane zostało przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Szczecińskiego, drugie skupiło się na dydaktyce bibliotecznej, a jego organizatorem była Biblioteka Główna Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego. Sesja zorganizowana przez Bibliotekę Główną ZUT miała na celu wymianę doświadczeń w zakresie gromadzenia i udostępniania informacji, sposobów zarządzania nią oraz prezentacji różnych źródeł informacji, z których korzystają użytkownicy poszczególnych bibliotek tworzących ZPB. Zaprezentowano dziesięć referatów dotyczących głównie zasobów informacyjnych bibliotek uniwersyteckich Szczecina oraz Książnicy Pomorskiej. Były również prezentacje poruszające tematykę Internetu jako źródła informacji.

W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele większości bibliotek wchodzących w skład ZPB: Biblioteki Głównej Uniwersytetu

Seminarium towarzyszyły dwie wystawy. Pierwsza z nich, zatytułowana „Rok”, prezentowała fotografie Danuty Kotuli-Krajewskiej, kierownika Oddziału Gromadzenia Biblioteki Głównej ZUT. Autorka od wielu lat zajmuje się fotografią krajobrazową i przedstawiała swoje prace na wielu wystawach. Tym razem miała okazję pokazać je w rodzimej bibliotece.

Druga wystawa dotyczyła, najogólniej mówiąc, piwa w rozmaitych ujęciach. Tytuł wystawy, „Pivaria, czyli co nieco o piwie”, oddaje jej tematykę. Prezentowane materiały odnosiły się zarówno do technologii produkcji (także domowej) złotego trunku, możliwości zastosowania piwa w kuchni, jak i jego właściwości zdrowotnych. Na szczególną uwagę zasługiwały przedmioty kolekcjonerskie związane z piwem, a także informacje dotyczące historii browarnictwa w naszym mieście. Przedstawiono również wątki literackie z piwem w tle.

Obydwie wystawy eksponowane były w holu Biblioteki Głównej ZUT i cieszyły się dużym zainteresowaniem osób odwiedzających bibliotekę oraz uczestników spotkania.

Seminarium oraz towarzyszące mu wystawy przygotował zespół Biblioteki Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT.

*Tekst i zdjęcia: Anna Gryta i Agnieszka Bajda
Biblioteka WTiCh ZUT*

ROK

Wystawa fotografii
Danuty Kotuli-Krajewskiej

Hol Biblioteki Głównej

PIVARIA, CZYLI CO NIECO O PIWIE

Wystawa w holu
Biblioteki Głównej
Zapraszamy!

Nowy kierunek na Wydziale Elektrycznym

Już w październiku 2011 roku na Wydziale Elektrycznym uruchomiony zostanie nowy kierunek spoza listy ministerialnej – teleinformatyka. W Polsce prowadzony jest tylko na dwóch uczelniach: Politechnice Wrocławskiej i Uniwersytecie Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy.

Obserwując rozwój technik informatycznych i telekomunikacyjnych w ostatnim dziesięcioleciu nie sposób nie zauważyć postępującego zbliżenia tych dziedzin. Jest to szczególnie widoczne w zakresie sieci komputerowych, zwanych też sieciami teleinformatycznymi. Postępująca informatyzacja systemów telekomunikacyjnych, z jednej strony, i stosowanie zaawansowanych technik telekomunikacyjnych w systemach informatycznych, z drugiej wymaga wykształcenia specjalistów posiadających specyficzną wiedzę z zakresu zastosowań telekomu-

nikacji w informatyce i zastosowań informatyki w telekomunikacji, czyli specjalistów w zakresie teleinformatyki.

Nowy kierunek, unikatowy w skali kraju, stworzono z myślą o przygotowaniu takich właśnie specjalistów, łączących i umiających w praktyce wykorzystać wiedzę z informatyki z wiedzą o telekomunikacji. Kształcenie obejmuje m.in.: inżynierię internetową, bazy danych, sieci teleinformatyczne, których końcowym odbiorcom danych są zarówno urządzenia informatyczne, jak i człowiek, sieci multimedialne ze szczególnym uwzględnieniem technik dostępu do usług szerokopasmowych, prowadzenie działalności gospodarczej przy użyciu nowoczesnych technik elektronicznych i bezprzewodowych (e-business i m-business).

Justyna Jończyk

Prezydent Szczecina przyznał stypendia

Ruszył program stypendiów prezydenta Szczecina dla studentów i doktorantów, który ma ich zmotywować do nauki i pozostania w Szczecinie po studiach. Wyróżnieni studenci będą otrzymywać miesięcznie 1317 zł, natomiast doktoranci 3339,69 zł (brutto) przez cały rok.

O przyznanie stypendiów mogli ubiegać się:

– studenci, którzy m.in. są mieszkańcami Szczecina, posiadają obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub kartę stałego pobytu w Polsce, uzyskali za ostatnie dwa semestry, potwierdzoną przez dziekana, średnią ocen z egzaminów nie niższą niż 4,5 (dotyczy studentów studiów I stopnia lub jednolitych studiów magisterskich), deklarują pracę lub dalszą naukę na terenie Szczecina lub gminy, albo powiatu będącego członkiem Stowarzyszenia Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego przez minimum trzy lata w okresie pięciu lat od ukończenia studiów.

– doktoranci, którzy m.in. są mieszkańcami Szczecina, posiadają obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub kartę stałego pobytu w Polsce, przedstawili zaświadczenie z dziekanatu prowadzącego studia doktoranckie o przyjęciu i rejestracji na kolejny semestr studiów doktoranckich lub potwierdzoną kopię uchwały rady wydziału o otwarciu przewodu doktorskiego oraz wyznaczeniu promotora rozprawy doktorskiej, ukończyli studia wyższe jednolite magisterskie lub studia II stopnia z wynikiem co najmniej dobrym, prowadzą badania oraz przygotowują rozprawę doktorską w preferowanej dyscyplinie i specjalności naukowej, deklarują pracę lub dalszą naukę na terenie Szczecina, lub gminy, albo powiatu będącego członkiem Stowarzyszenia Szczecińskiego

Obszaru Metropolitalnego przez minimum trzy lata w okresie pięciu lat od ukończenia studiów, posiadają osiągnięcia naukowe.

W pierwszej edycji prezydent miasta przyznał stypendia naukowe 11 studentom, w tym dziewięciu z naszej uczelni.

Otrzymali je studenci:

- Paweł Bitowt – automatyka i robotyka
- Szymon Kugler – technologia chemiczna
- Marta Osada – wzornictwo
- Bartosz Sidorowicz – automatyka i robotyka
- Krzysztof Sieminiak – inżynieria środowiska
- Olga Sienkiewicz – biotechnologia
- Aleksandra Sobczak – inżynieria środowiska
- Alicja Solecka – biotechnologia
- Renata Sorbian – wzornictwo

oraz doktoranci:

- Marcelina Bitenc – inżynieria procesowa i modelowanie procesów
- Marta Gleń – technologia chemiczna nieorganiczna
- Magdalena Góralska – agronomia
- Anna Jędrzejewska – technologia chemiczna nieorganiczna
- Agnieszka Kowalczyk – technologia tworzyw sztucznych
- Wioletta Krawczyńska – biotechnologia
- Agnieszka Olejnik-Krugły – systemy informatyczne
- Michał Piszcz – chemia nieorganiczna
- Agnieszka Raducka – inżynieria procesowa i modelowanie procesów
- Daniel Sibera – technologia chemiczna nieorganiczna
- Katarzyna Sobecka – biotechnologia.

Decode Tieto

Zakończył się ogólnopolski konkurs dla programistów „Decode Tieto”. Jedną z głównych nagród przypadła studentowi Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego.

Konkurs zorganizowany przez firmę Tieto Poland był elementem kampanii „Passion for Future”, w trakcie której przedstawiciele firmy odwiedzili kilka polskich uczelni technicznych i informowali studentów o działalności firmy oraz możliwości podjęcia w niej pracy. W konkursie udział wzięło ponad 300 osób z całej Polski.

Do ścisłego finału dostało się 10 osób. Zwycięzców rywalizacji poznaliśmy 14 grudnia podczas uroczystej gali, która odbyła się we Wrocławiu. Zwycięzcami konkursu zostali: I miejsce – Tomasz Richert, Politechnika Gdańska, II miejsce – Piotr Pacewicz, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, III miejsce – Krzysztof Ropiak, Politechnika Gdańska. W gronie finalistów było jeszcze dwóch studentów ZUT: Rafał Rychcicki i Dariusz Rumiński.

Konkurs odbywał się pod patronatem prezydentów Szczecina i Wrocławia – miast, w których są siedziby Tieto Poland. Na zwycięzcę konkursu czeka miesięczny staż w jednym z biur Tieto Corporation w Skandynawii lub w Chinach. Zdobywca drugiego miejsca otrzymał wysokiej klasy laptopa z pełnym oprogramowaniem, a trzeciego – smartphona.

Trawa tylko dla koni

Nietypową akcją pod intrygującym hasłem „Trawa tylko dla koni” przygotował Akademicki Ośrodek Jeździecki. Akcja organizowana jest w ramach działań profilaktyki uzależnień i ma odwieść studentów od zażywania narkotyków. Jest to część całego programu uczelni, która chce być szkołą wyższą wolną od narkotyków.

Z badań przeprowadzonych na uczelniach wynika, że ponad 40 proc. studentów miało kontakt z narkotykami, a 80 proc. zna osoby, które ich próbowały. Narkotyki pojawiają się najczęściej na imprezach, spotkaniach towarzyskich, dlatego tak ważne jest zaoferowanie

studentom ciekawszych form spędzania wolnego czasu.

Przez cały rok akademicki ośrodek jeździecki na Osowie zaprasza studentów na nieodpłatne zajęcia z jazdy konnej, propagując aktywne spędzanie czasu, jako alternatywę dla używek. Rozpoczynając akcję planowano udział w zajęciach około 50 osób, zainteresowanie okazało się znacznie większe – w jazdach i opiece nad końmi uczestniczyło ponad 70 studentów naszej uczelni.

(rk)

Nowa Rada Narodowego Centrum Badań i Rozwoju

W Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, 20 grudnia 2010 roku odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, powołanej zgodnie z nową ustawą o NCBiR z 30 kwietnia 2010 r.

Barbara Kudrycka, minister nauki i szkolnictwa wyższego, wręczyła nominacje 30 nowym członkom rady, wśród których znalazł się prof. dr hab. inż. Antoni W. Morawski, kierownik Instytutu Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT. W skład nowej Rady weszli przedstawiciele środowisk naukowych, społeczno-gospodarczych i finansowych oraz administracji publicznej, od których doświadczenia i wiedzy, według słów minister, będzie zależeć kształt polskiej nauki, zwłaszcza w zakresie wdrożeń oraz to, czy olbrzymi potencjał naukowy, jaki tkwi w polskich badaczach będzie odpowiednio wykorzystywany.

Głównym zadaniem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju jest zarządzanie i realizacja strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, które bezpośrednio przekładają się na rozwój innowacyjności. Do zadań – wspieranie komercjalizacji i innych form transferu wyników badań naukowych do gospodarki, zapewnienie dobrych warunków dla rozwoju kadry naukowej, w szczególności udziału młodych naukowców w programach badawczych, realizacja międzynarodowych programów mobilności naukowców oraz inne zadania zlecone przez ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Centrum jest finansowane ze środków skarbu państwa oraz funduszy Unii Europejskiej, a także poprzez zadania zlecone przez ministra nauki i szkolnictwa wyższego.

(rk)

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej na wsparcie najlepszych uczonych i zespołów badawczych w 2011 roku zamierza przeznaczyć prawie 120 mln zł, w tym ok. 90 mln ze środków strukturalnych Unii Europejskiej (przeznaczonych na programy realizowane przez FNP w ramach Działania 1.2. Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz na realizację nowego programu w ramach Programu Kapitał Ludzki). W swojej ofercie FNP proponuje kilkanaście programów o charakterze konkursów, skierowanych do naukowców wszystkich dziedzin, będących na różnych etapach kariery badawczej. Znajdzie się w niej też nowa inicjatywa – Fundacja planuje uruchomienie w 2011 r. projektu szkoleniowego SKILLS adresowanego przede wszystkim do laureatów i stypendystów FNP i mającego na celu zwiększenie skuteczności naukowców w zakresie zarządzania projektami badawczymi oraz zespołami naukowymi, a także rozwijanie ich umiejętności promocji nauki i współpracy interdyscyplinarnej. Rozpoczęcie realizacji programu jest uzależnione od pozyskania przez FNP środków z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W 2011 r. Fundacja będzie kontynuować proces przebudowy swojej oferty programowej, zmierzającej do łączenia różnorodnych celów wsparcia w ramach mniejszej liczby programów. W związku z tym Fundacja kończy realizację programów KOLUMB i KWERENDA (ostatnie nabory do nich odbędą się w pierwszej połowie 2012 r.) oraz przestaje finansować prowadzone przez instytucje zewnętrzne programy stypendiów konferencyjnych oraz stypendiów dla uczonych zagranicznych na badania w Polsce (2011 r. będzie ostatnim rokiem ich finansowania).

(rk)

Akademicki Ośrodek Jeździecki ogłasza akcję:

TRAWA TYLKO DLA KONI!

W ramach profilaktyki uzależnień zapraszamy studentów ZUT na nieodpłatne zajęcia z jazdy konnej i nie tylko...

Zgłoszenia do 31.10.2010 r. wyłącznie na maila: rpalacz@zut.edu.pl
ilość miejsc ograniczona!!!

Dojazd z centrum - tramwaj nr 3 w kierunku Kollataja - z Kollataja autobus z petli nr 51 - przystanek Junacka.

ul. Junacka 21-25
71-494
Szczecin-Osów
tel.: 091 426 14 10
kom.: 0609 506 635

www.aoj.zut.edu.pl
www.beznarkotykow.zut.edu.pl

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

Doktorantka nagrodzona na Węgrzech

Odbywającą się w Keszthely (20–22 października 2010 roku) międzynarodową konferencję „Women Chemists and Innovation in the European Research Area with Special Regards to the Visegrad Countries” zorganizowano jako swoisty hołd dla kobiet–naukowców, w celu podkreślenia oraz upamiętnienia ich roli w rozwoju nauk chemicznych. W konferencji wzięło udział ponad 40 uczestników, głównie kobiet. Wśród nich była również doktorantka III roku studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, mgr inż. Aleksandra Heciak. Jej komunikat ustny zatytułowany: „Formation of useful hydrocarbons and hydrogen during photocatalytic decomposition of acetic acid over different TiO_2 photocatalysts”, zaprezentowany podczas sesji przeznaczony dla młodych naukowców, doceniono i uznano za najlepiej przedstawioną prezentację, zyskała tytuł „BEST ORAL PRESENTATION”. Mgr inż. Aleksandra Heciak pracuje w zespole badawczym kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Antoniego W. Morawskiego. Promotorem jej pracy doktorskiej jest dr hab. inż. Sylwia Mozia. Referat był poświęcony niezwykle popularnej w ostatnich latach „zielonej energii”. Badania prowadzone przez doktorantkę dotyczą otrzymywania metanu, wyższych węglowodorów alifatycznych oraz wodoru w procesie fotokatalitycznego rozkładu związków organicznych w obecności ditlenku tytanu. Opracowanie tego rodzaju technologii jest niezwykle obiecujące, mogłoby bowiem stanowić alternatywę dla konwencjonalnej, biologicznej metody produkcji biogazu. O atrakcyjności tej tematyki świadczy fakt, że to już drugie międzynarodowe wyróżnienie dla naukowców z zespołu prof. Morawskiego. Pierwsze otrzymali podczas konferencji SP3, zorganizowanej w Glasgow w kwietniu ub.r. Wówczas poster tych samych autorów, uznano za najlepszy w kategorii „poster design”.

Praca doktorska mgr inż. Aleksandry Heciak realizowana jest w ramach projektu badawczego, którego kierownikiem jest dr hab. inż. Sylwia Mozia, a który finansowany jest przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wampiry w akcji

Wampiriada – akademicka akcja honorowego krwiodawstwa – odbyła się jesienią 2010 roku już po raz ósmy. Po raz pierwszy krew pobierano nie tylko w Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa przy al. Wojska Polskiego, ale także na szczecińskich uczelniach, w specjalnych punktach zorganizowanych na wielu wydziałach, m.in.

16 listopada na Wydziale Informatycznym ZUT przy ul. Żołnierskiej, a 17 listopada na Wydziale Elektrycznym ZUT przy ul. Sikorskiego. Wszyscy, którzy w trakcie Wampiriady oddali krew, poza satysfakcją z możliwości uratowania kogoś życia, otrzymali czekoladę, napój energetyczny lub kawę, a za wymyślenie hasła zachęcającego do honorowego krwiodawstwa nagrody od redakcji „Głosu Szczecińskiego” – płyty, książki i bilety do kina.

Wyróżnione hasła to: „Nie bądź żyła podziel się” – Jacka Błażejczyka, „Kto dla innych krew oddaje, ten po stronie życia staje” – Dągmary Wojtukowicz, „Wie mały i duży, że twoja krew innym służy” – Wioletty Myszkowskiej, „Honorowo krew oddajesz i bohaterem się stajesz” – Karoliny Tarasewicz.

Zainteresowanie akcją było bardzo duże, wzięło w niej udział blisko 200 studentów, którzy w ciągu kilku godzin oddali ponad 83 litry krwi. Przy jej pobieraniu wykonywane były badania pozwalające wykryć nosicieli wirusa HIV oraz wirusów zapalenia wątroby typu B i C. Studenci na życzenie mogli otrzymać bezpłatne wyniki badań: oznaczenie HBs, Anty HIV, Anty HCV, USR, morfologię krwi oraz oznaczenie grupy krwi.

Wampiriada jest projektem realizowanym na większości uczelni wyższych w całym kraju przez Niezależne Zrzeszenie Studentów przy współpracy z Regionalnymi Centrami Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa oraz wieloma instytucjami wspierającymi. Akcją w Szczecinie objęli honorowym patronatem rektorzy wyższych uczelni, prezydent miasta oraz marszałek województwa zachodniopomorskiego.

(rk)

Studenci nagrodzili prezydenta

Decyzją kapituły konkursu Nagrody Środowiska Studenckiego, prezydent Bronisław Komorowski został laureatem nagrody „ProStudent” w kategorii „prostudencki autorytet w życiu publicznym”. W ten sposób środowisko studenckie uhonorowało prezydenta za przywrócenie od 2011 roku zniżek studenckich na przejazdy kolejną na poziomie 51 proc. Parlament Studentów RP zabiegał o to od 2001 r., kiedy to ulgę na przejazdy PKP i PKS dla uczniów i studentów obniżono z 50 do 37 proc. Uroczystość wręczenia nagrody odbyła się podczas VI Forum Dyskusyjnego Parlamentu Studentów RP 12 listopada ub.r. w Auli Starej Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego.

Nagroda „ProStudent” od siedmiu lat przyznawana jest przez środowisko studenckie uczelniom, ludziom, firmom, organizacjom i instytucjom, które swoją codzienną postawą i działaniem wspierają studentów.

(rk)

XIII Symposium on New Trends in Audio and Video – NTIAV 2010

Na Wydziale Elektrycznym ZUT od 14 do 16 października 2010 roku odbyło się XIII Sympozjum „Nowości w Technice Audio i Wideo”. Organizatorami spotkania byli pracownicy Zakładu Wibroakustyki Wydziału Techniki Morskiej, Katedry Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki oraz Katedry Przetwarzania Sygnałów i Inżynierii Multimedialnej Wydziału Elektrycznego, przy wsparciu Polskiej Sekcji Stowarzyszenia Audio Engineering Society.

W sympozjum, w trakcie którego wygłoszono 19 referatów, czynnie uczestniczyli pracownicy naukowcy z politechnik: Warszawskiej, Wrocławskiej, Gdańskiej i Poznańskiej, przedstawiciel Radia Wrocław i naszej uczelni. Pierwszego dnia, po uroczystości otwarcia, w której uczestniczyli m.in. prorektor ds. nauki Ryszard Kaleńczuk oraz dziekan WE Stefan Domek, odbyła się sesja plenarna, podczas której referaty przedstawili prof. Zbigniew Kulka z Politechniki Warszawskiej oraz prof. Stefan Weyna z naszej uczelni. Następnie uczestnicy zwiedzili laboratoria badawcze prof. Weyny. Sesja popołudniowa dotyczyła głównie technik dźwięku dookólnego i zakończyła się bardzo interesującą dyskusją panelową o przyszłości, możliwościach i zagrożeniach związanych z powszechnym wprowadzaniem techniki

surround do życia codziennego. Dużym zainteresowaniem cieszyły się też laboratoria audio i wideo Wydziału Elektrycznego.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od prezentacji systemów pomiarowych firm Audio Precision oraz Rohde&Schwarz oraz produktów rodzimego Oticon Poland Production. Popołudnie uczestnicy przeznaczyli na mniej oficjalne zacieśnianie kontaktów, poznawanie Szczecina oraz wizytę w pobliskim Rezerwacie Ptaków Świdwie. Ostatni dzień konferencji poświęcony był tematyce związanej z systemami wizyjnymi.

Podczas krótkiej ceremonii zakończenia prof. Kulka – przewodniczący Polskiej Sekcji Advanced Encryption Standard (AES) – wyraził słowa uznania dla sprawnej organizacji sympozjum. Obrady sympozjum otwarte były dla wszystkich chętnych i wzbudziły zainteresowanie zarówno pracowników, jak i studentów Wydziału Elektrycznego.

*Tekst: Witold Mickiewicz
Zdjęcia: Jerzy Sawicki, Stefan Weyna*

Najlepiej napisane

Konferencję podsumowującą regionalny konkurs na „Najlepszą pracę doktorską, magisterską i licencjacką w województwie zachodniopomorskim” organizowaną w ramach projektu „Transfer wiedzy w regionie poprzez rozwój sieci współpracy” zorganizowano 25 listopada 2010 r. w hotelu Novotel. Była to już trzecia edycja tego konkursu organizowana przez Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT, tym razem wzięło w nim udział ok. 40 absolwentów uczelni wyższych z naszego regionu. Podczas konferencji zaprezentowano projekt „Transfer wiedzy w regionie poprzez rozwój sieci współpracy” i wręczono nagrody laureatom. W uroczystej gali wzięli udział m.in. Włodzimierz Kiernożycki rektor ZUT, Barbara Bartkowiak, prezes Polskiej Fundacji Przedsiębiorczości, Jerzy Ruszała zastępca dyrektora Rozwoju Polityki Regionalnej Urzędu Marszałkowskiego w Szczecinie.

Oceniająca prace kapituła złożona z naukowców ze Szczecina i Koszalina oraz przedstawiciele świata biznesu i instytucji okołobiznesowych z regionu wyłoniła troje laureatów:

W kategorii praca doktorska – **Agnieszka Bednarczyk-Draż** (fot. 1) za pracę: „Różnicowanie fenotypowe i genotypowe emetycznych szczepów z grupy *Bacillus cereus* izolowanych w żywności” (promotor dr hab. inż. Elżbieta Daczkowska-Kozon prof. nadzw. ZUT z Katedry Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT).

W kategorii praca magisterska – **Garri Ternovoy** (fot. 2) za pracę: „Badanie możliwości zastosowania nośników skrobiowych i techniki suszenia rozpyłowego do immobilizacji hydrofobowych dodatków zapachowych do żywności” (promotor prof. dr hab. inż. Artur Bartkowiak z Zakładu Opakowalnictwa i Biopolimerów, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT).

W kategorii praca licencjacka – **Maciej Berdyszak** (fot. 3) za pracę: „Projekt systemu wizualizacji wybranych aspektów procesu edukacyjnego na Wydziale Informatyki” (promotor dr hab. inż. Antoni Wiliński prof. nadzw. ZUT, Wydział Informatyki ZUT).

Wyróżnienia za innowacyjne prace oraz wkład włożony w ich przygotowanie otrzymali:

Agnieszka Piegat (fot. 4) za pracę doktorską: „Synteza i właściwości nanostrukturalnych układów polimerowych dla inżynierii tkankowej” (promotor dr hab. inż. Mirosława El Fray prof. nadzw. ZUT z Zakładu Biomateriałów i Technologii Mikrobiologicznych, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT),

Piotr Górski za pracę magisterską: „Produkt – wynik analizy ergonomicznej dłoni” (promotor prof. dr hab. Jacek Ojrzanowski, dyrektor Instytutu Wzornictwa, Politechnika Koszalińska,

Ewelina Kowalik za pracę magisterską: „Wpływ ditlenku tytanu indukowanego światłem widzialnym na grzyby mikroskopowe powodując biodeteriorację powłok malarskich” (promotor dr inż. Agata Markowska-Szczupak z Zakładu Biotechnologii, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT,

Maciej Poncyliusz za pracę licencjacką: „Opracowanie konstrukcji i symulacja ruchu rozkładanej konstrukcji szkieletowej z profili ciągnionych” (promotor dr inż. Marcin Królikowski z Zakładu Technologii Maszyn, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT).

Wszystkim laureatom oraz promotorom nagrodzonych prac serdecznie gratulujemy i już teraz zapraszamy wszystkich absolwentów do udziału w kolejnej czwartej edycji konkursu, która odbędzie się w czerwcu 2011 r.

*Tekst Jacek Drożdżał RCIiT
Zdjęcia Jacek A. Soroka*

Akademicki Szczecin – w jedności siła!

Szczecin należy do nielicznych miast w Polsce, w których wyższe uczelnie kształcą we wszystkich dziedzinach nauki. To atut, którym możemy się szczycić na arenie ogólnopolskiej i który powinniśmy w odpowiedni sposób wykorzystać. Temat ten został podjęty podczas zorganizowanej przez Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Public Relations – konferencji: „Komunikacja – PR dla Pomorza Zachodniego” (25–26 listopada 2010 roku). Podczas bloku zatytułowanego „PR w edukacji” środowisko akademickie szczecińskich uczelni spotkało się z gronem nauczycieli i pedagogów ze szkół ponadgimnazjalnych. Głównym tematem było przybliżenie wspólnej inicjatywy – „Szczecin jako miejsce dobre do studiowania”. Pomysł dojrzał wśród pracowników biur promocji i rzeczników prasowych czterech uczelni – Akademii Morskiej w Szczecinie, Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego, Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Stało się tak, po serii publikacji i doniesień w prasie i telewizji o rzekomo

niskim poziomie kształcenia na szczecińskich uczelniach i ich słabych lokatach w rankingach ogólnopolskich (co do końca nie jest prawdą, a interpretacja redaktorów była jednoznaczna). Po wielu spotkaniach w gronie wyżej wymienionych uczelni – zaproponowaliśmy Urzędowi Miasta Szczecin rozpoczęcie wspólnej kampanii promującej nasze miasto w aspekcie akademickim. Okazało się, że w tym samym czasie w Biurze Promocji i Informacji Urzędu Miasta narodził się pomysł, aby bardziej zaangażować się w promocję Szczecina jako silnego ośrodka akademickiego. Przykładem, było wystąpienie prof. Ryszarda Getki, przewodniczącego zespołu ds. koordynowania realizacji „Polityki wspierania rozwoju nauki i szkolnictwa

wyższego” powołanego przez prezydenta miasta Piotra Krzystka. Prezentacja dotyczyła głównie stypendiów prezydenta oraz tematyki prac zespołu. Podczas konferencji, padło wiele przykładów i argumentów potwierdzających zasadność naszej współpracy. Pierwszym jej efektem jest wspólne stoisko targowe – Akademickiego Szczecina, na którym ofertę edukacyjną będą przedstawiały: Akademia Morska, Pomorski Uniwersytet Medyczny, Uniwersytet Szczeciński, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny oraz Miasto Szczecin. Będzie można je zobaczyć na najbliższych targach w Zielonej Górze (22–23 lutego 2011 r.), Gorzowie Wielkopolskim (1–2 marca), Pozna-

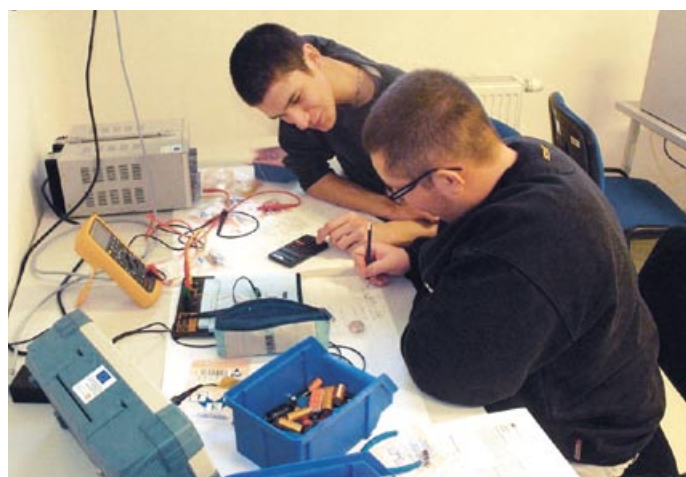
niu (4–6 marca) i Szczecinie (9–10 marca). W prasie ogólnopolskiej również pojawiła się reklama Akademickiego Szczecina, która pokazuje, że szczecińskie uczelnie państwowe nie chcą ze sobą konkurować, ale współpracować i jednym głosem zachęcać do studiowania w Szczecinie. Kolejnym etapem, będzie stworzenie platformy internetowej oraz wspólne przedsięwzięcia typu: „Drzwi Otwarte Szczecińskich Uczelni” czy Noc Naukowców 2011. Do naszej inicjatywy dołączyła również najmłodsza uczelnia publiczna – Akademia Sztuki w Szczecinie. Już wkrótce na bilbordach w Szczecinie i nie tylko, powinien pojawić się jasny i zachęcający przekaz – Akademickiego Szczecina. Chcielibyśmy, aby współpraca nabierała rozpędu i przyniosła oczekiwane rezultaty – pozytywny wizerunek miasta oraz tłumy chętnych do studiowania w naszych uczelniach.

*Kinga Welyczko-Czachura
Kierownik Biura Promocji ZUT
Członek Zachodniopomorskiego Stowarzyszenia Public Relations*

Francuscy stażyści na Wydziale Elektrycznym

W listopadzie 2010 roku czterech uczniów Lycee Jean Monet w Les Herbiers we Francji odbyło na Wydziale Elektrycznym staż uzupełniający ich wiedzę o umiejętności praktyczne. Zajęcia zorganizowano w Katedrze Automatyki Przemysłowej i Robotyki, Katedrze Elektroenergetyki i Napędów Elektrycznych oraz Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki. Ponadto w ramach umowy kooperacyjnej wydziału ze szkołą, dwóch innych uczniów Lycee Jean Monet odbyło staż w firmie Oticon Productions.

*Tekst Justyna Jończyk
Zdjęcie Michał Balcerak*

Cała energia w jednej bazie

Zbieranie materiałów to obowiązkowy etap przy pisaniu dobrego opracowania. Zajęcie niełatwe i żmudne, związane z godzinami spędzonymi w bibliotekach i na stronach internetowych. Problem ten już wkrótce ominie osoby badające zagadnienia z zakresu energetyki. Rozwiąże go Enbook – stworzona przez samych użytkowników – online’owa baza wiedzy o energii.

Pisanie pracy magisterskiej czy doktorskiej, ale też tworzenie prezentacji i przygotowanie konferencji lub szkolenia nie może obyć się bez solidnej bazy materiałów naukowych. Sposób zbierania informacji jest niemal zawsze taki sam – przeglądanie internetowych katalogów, a następnie sortowanie i kserowanie fragmentów wybranych tytułów książkowych. Dochodzą do tego materiały pochodzące z branżowych portali internetowych, grup dyskusyjnych, blogów oraz artykułów naukowych. Szereg wymienionych czynności oznacza jedno: wielogodzinne, żmudne poszukiwania.

Niestety, są one często mało skuteczne ze względu na mnogość obszarów, do jakich trzeba dotrzeć. Pomoc w rozwiązaniu tego problemu niosą ze sobą internetowe zbiory wiedzy. Jednym z nich jest Enbook – online’owa biblioteka, gromadząca wiedzę z zakresu energetyki i energii odnawialnej, będąca jednocześnie specjalistycznym portalem branżowym. Zbiera ona informacje na temat większości zagadnień związanych z branżą: zaczynając od materiałów dotyczących energii konwencjonalnej, przez prace podejmujące problem energetyki odnawialnej, kończąc na artykułach ekonomicznych, które poruszają temat organizacji specjalistycznego rynku energetycznego (obowiązujące prawo, funkcjonowanie podmiotów, odbiorców oraz instytucji energetycznych na rynku).

Portal www.enbook.pl bazuje na uznanych źródłach eksperckich oraz pracach nadsyłanych przez osoby zainteresowane rynkiem energii. Część materiałów, z których korzystać będą użytkownicy biblioteki, będzie udostępniana odpłatnie. Pozwoli to redakcji nagradzać autorów publikacji. W zamian za umieszczenie materiału w bibliotece, otrzymają oni pieniężną gratyfikację. Będzie ona jednorazowa bądź uzależniona od liczby pobrań publikowanego przez nich dokumentu.

Nadesłanie pracy nie oznacza jednak, że automatycznie dostanie się ona do bazy. Wcześniej redakcja, we współpracy z branżowymi specjalistami, dokona wieloetapowej selekcji dokumentów. Wstępną selekcję przeprowadzą redaktorzy portalu. Następnie prace trafią do specjalistów z Centrum Integracji Badań Energetycznych, którzy dokonają ostatecznej akceptacji materiałów.

– Chcemy, by publikowane przez nas materiały i prace można było skutecznie wykorzystać we własnych opracowaniach. Szybkie dotarcie do wiarygodnych materiałów, na które można się powołać i zacytować, to główny cel Enbooka – mówi Krzysztof Filipiak, pomysłodawca projektu Enbook. – Ilość materiałów dostępnych w Internecie nie zawsze przekłada się bowiem na jakość. Współpracując z Centrum Integracji Badań Energetycznych (CENERG) oraz kadrą akademicką, pragniemy zapewnić wysoką wartość merytoryczną wszystkich dokumentów zebranych w bibliotece – dodaje Krzysztof Filipiak.

Portal ma służyć nie tylko naukowcom i branżowym specjalistom, ale również (a może przede wszystkim) studentom. Do tej pory nie mieli zbyt dużo okazji do publikacji swoich prac – najczęściej trafiały one do zamkniętego, uniwersyteckiego archiwum. Enbook sprawi, że opracowania w końcu ujrzą światło dzienne, a ich autorzy będą mieli dodatkowo szansę na zarobek. Materiały zamieszczane przez młodych pasjonatów energetyki, to zysk dla osób poszukujących nowych materiałów naukowych. Baza wzbogaci się bowiem o prace, charakteryzujące się zupełnie innym, często niekonwencjonalnym spojrzeniem na branżę.

Internetowa biblioteka Enbook daje także możliwość dyskusji na temat zamieszczonych w bazie publikacji. Umożliwiają to zaawansowane funkcje społecznościowe portalu, do których należą m.in. indywidualne konta użytkowników, opcje wysyłania wiadomości do autorów, polecenia artykułów i proponowania własnych opracowań.

– Choć jesteśmy dopiero na etapie zbierania materiałów do naszej bazy danych, od początku mamy zamiar wspierać i integrować środowiska związane z branżą energetyczną. Enbook ma być nie tylko biblioteką, do której sięgniemy w przypadku nagłego zapotrzebowania w niezbędną przy pisaniu pracy literaturę. Chodzi o coś więcej – o profesjonalny portal branżowy – mówi Maciej Markiewicz, project manager inicjatywy Enbook.

Portal aktywnie wspiera także kadra profesorów i doktorów z wieloletnim doświadczeniem badawczym. Ich artykuły oraz recenzje również znajdziemy w bibliotece. – Dobrze wyposażona biblioteka jest od wieków podstawą pracy naukowej. Rolę światowej biblioteki spełnia obecnie Internet, lecz aby w ogromnym zalewie wiadomości znaleźć interesującą nas informację potrzeba często długiego czasu. Wyposażona w narzędzia pozwalające na sprawne wyszukiwanie informacji biblioteka Enbook ma szansę stać się głównym zapleczem wiedzy energetycznej dla naukowców i innych specjalistów poszukujących szybkiej, pogłębionej informacji w szerokim obszarze zagadnień energetycznych – mówi dr Andrzej Sławiński, kierownik Centrum Integracji Badań Energetycznych CENERG w Instytucie Energetyki w Warszawie. Więcej informacji na: www.enbook.pl

Aleksander Kutnik

DOTACJE NA INNOWACJE

Partner:
CENERG, IEN

**INNOWACYJNA
GOSPODARKA**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

ResearcherID i inne systemy identyfikacji autora

Na początku 2008 roku pojawił się ResearcherID – ogólnodostępny portal dla autorów i badaczy, w pełni zintegrowany z platformą Web of Knowledge Thomson'a Reuters'a, który może pełnić zarówno funkcję serwisu społecznościowego dla naukowców, jak i repozytorium multidyscyplinarnego.

ResearcherID (<http://www.researcherid.com>) adresowany jest do środowiska naukowego. Osoba, która zarejestruje się w systemie, otrzymuje alfanumeryczny identyfikator i może rozpocząć tworzenie swojego profilu. Profil może zawierać informacje o zainteresowaniach naukowca, dziedzinach badań, afiliacji autora (obecnej i dawnej), linki do jego blogu lub strony WWW z zachowaniem kontroli prywatności. Pozwala także stworzyć listę swoich publikacji (ich cytowań), patentów, uzyskanych grantów czy ciekawych linków.

Profil może być przeszukiwany po nazwisku, instytucji, słowach kluczowych lub numerze ID, jest bardzo dobrze zintegrowany z bazami Web of Science, pozwalając korzystać nawet z tych samych haseł do logowania.

Pojawienie się portalu jest odpowiedzią na zapotrzebowanie społeczności naukowców stworzenia narzędzia, które pozwoliłoby bezbłędnie przypisać publikację właściwej osobie, o wskazanym ID – bez względu na różny zapis jej nazwiska i wynikające z tego nieporozumienia. Poszukiwanie i precyzyjne ustalenie właściwego autora oraz przypisanie mu odpowiednich publikacji jest bardzo ważne – szczególnie w środowisku naukowym.

Niejednoznaczność nazwisk często wynika z:

- licznych popularnych nazwisk (Kowalski, Smith, Lee)
- zmiany nazwiska autora (np. po ślubie lub rozwodzie)
- różnych afiliacji autora
- niekonsekwentnego zapisu nazwiska autora dokonywanego przez niego samego lub wydawcę – nazwisko z imionami w pełnym brzmieniu lub z inicjałami (jednym lub dwoma)¹
- zapisu nazwisk złożonych lub pisanych z łącznikiem
- takich samych nazwisk różnych autorów pracujących w ramach tej samej dziedziny, czasem w tej samej uczelni
- odmiennych form transliteracji alfabetów innych niż łacińskie (znaki cyrylicy, arabskie, chińskie np.: משה ריימ – Leshem Amir, 黃思齊 – Wong Alice).

Prawidłowa transliteracja nazwisk autorów azjatyckich to problem nabrzmiewający. Jak pisze jeden z nich², zapis jego nazwiska – Lixin Wang może być wynikiem transliteracji co najmniej 1600 różnych

nazwisk. Podobnie jest z zapisem znaków pisanych cyrylicą lub narodowych znaków diakrytycznych (ä, ñ, ž, ś) obecnych w językach europejskich. Mimo ustalonych zasad transliteracji – w obiegu funkcjonują dowolne wersje: Müller/Mueller/Muller lub Aleksandrovich/Aleksandrovič.

Problem ten obecny jest w nauce od dawna, lecz w dobie szybkiego rozwoju elektronicznych mediów, globalnego obiegu informacji i niekontrolowanego przyrostu publikacji nabrał szczególnego znaczenia. Nad jego rozwiązaniem prace trwają od dłuższego czasu. Długa jest lista uczelni, wydawców, organizacji (non-profit, narodowych czy rządowych), które opracowują lub zastosowały już swoje własne rozwiązania.

Różne systemy identyfikacji autorów funkcjonują w bazach danych i repozytoriach – poniżej opis wybranych przykładów.

W bazach **Web of Science** (Thomson Reuters) od dawna stosowany jest **Author Finder**, który w trzech krokach pozwala dopre-

ResearcherID – ekran wyszukiwania

czynować autora – przez połączenie wariantów zapisu jego nazwiska z dziedziną, jaką się zajmuje oraz z podaną afiliacją – zanim wyszuka zaindeksowane w bazie jego publikacje. Podobny system w 2007 r. zastosował Elsevier w bazie **Scopus**, wprowadzając narzędzie **Author Identifier**, gdzie do nazwiska autora przypisano numeryczny identyfikator. Przy ID³ autora grupowane są wszystkie jego prace przez użycie algorytmu, który automatycznie analizuje afiliację, dziedzinę, współautorów, historię dokumentu, cytowania.

Programy te nie są doskonałe i w obydwu bazach zdarzają się błędy⁴. Wymagana jest wtedy korekta oraz dokonywanie manualnych,

1 Nazwisko autora John Edgar Smith może być zapisane na 9 różnych sposobów: John E. Smith; John Smith; J. Smith; J. E. Smith; Smith, John Edgar; Smith, John E.; Smith, John; Smith, J.; Smith, J. E.

2 Lixin Wang, Lost in transliteration, Science, 2008: Vol. 320 no. 5877 p. 745

3 ID - identyfikator

4 Np. w bazie Scopus w ramach afiliacji - Akademii Rolniczej w Szczecinie niesłusznie przypisano pewną ilość publikacji innym uczelni z Lublina (AR, UMCS, KUL) – mimo monitów korekty nie dokonano.

Kolakowska, Anna	
Personal	
Name	Kolakowska, Anna
Other formats	Kolakowska, A. Kolakowska, Anna KoŁakowska, Anna
Author ID	6701542916
Affiliation	Agricultural University of Szczecin, Szczecin Poland
Research	
Documents	14
References	224
Citations	40
h Index	3
Co-authors	16
Web search	127
Subject area	Agricultural and Biological Science Chemistry Medicine

Baza Scopus – przykładowy identyfikator autora

czasochłonnych poprawek, co nie jest łatwe do wyegzekwowania od twórców baz danych.

Od ponad 10 lat funkcjonuje **Author Service**⁵ w ramach ekonomicznego repozytorium **RePEc**⁶.

Na podobnych zasadach⁷ działa multidyscyplinarny **AuthorClaim**⁸ – serwis, który powstał jako projekt **Academic Contributor Information System** i wspierany jest przez Open Society Institute. Jest to program, w którym po zarejestrowaniu się naukowiec tworzą swój profil przez podanie o sobie podstawowych informacji. W wyniku rejestracji autor zamiast numeru identyfikacyjnego otrzymuje stały adres URL z obietnicą wieczystego przechowywania danych, możliwością utworzenia wykazu swoich publikacji, linkowania do nich oraz uzyskania dla nich regularnych statystyk pobieranych (downloads) prac autora i ich cytowań. Jedną z cech tego programu jest przypisywanie do profilu autora tylko zweryfikowanych publikacji, które są zarejestrowane w 13 bazach danych lub repozytoriach⁹, które przeszukuje system. Niestety, nie ma możliwości manualnego uzupełnienia swojego profilu o publikacje spoza wymienionych baz. Nie ma też możliwości przeglądania lub przeszukiwania profili innych, zarejestrowanych osób (nawet po nazwisku lub wg dziedziny), co często zniechęca naukowców do uczestnictwa w tym serwisie.

Innym, niedawno (2007) powstałym, systemem jest **OpenID** (<http://openid.net>). Jest to raczej otwarty standard, który pozwala na stworzenie swojej sieciowej tożsamości i wykorzystywanie jej do automatycznego logowania się w różnych serwisach internetowych, bez konieczności zakładania kolejnego konta, wypełniania kolejnych

formularzy i zapamiętywania wciąż nowych haseł i loginów. OpenID staje się tym bardziej popularny, im więcej serwisów wykorzystuje go jako opcję do logowania, np. w zakupach internetowych, portalach branżowych, społecznościowych, na stronach redakcyjnych czasopism. Może być wykorzystywany również przez środowisko naukowe; z jednej strony przez kumulację publikacji autora na jednym koncie, z drugiej przez podanie na publikacjach przy nazwisku ID autora można prześledzić jego dorobek. Funkcjonuje też polska, choć wciąż niedoskonała wersja systemu <http://openid.pl>

Podane wyżej przykłady to rozwiązania doraźne, tworzone na określone potrzeby środowiska, podjęto również próby rozwiązania kompleksowego.

W 2009 r. Thomson Reuters i Nature Publishing Group zorganizowały pierwszy Name Identifier Summit, zaś 7 września 2010 r. oficjalnie ogłoszono powstanie stowarzyszenia **ORCID – The Open Researcher and Contributor ID**. Jest to organizacja non-profit, której celem jest kompleksowe rozwiązanie problemu niejednoznaczności nazwisk w środowisku naukowym przez stworzenie:

- centralnego rejestru identyfikatorów dla indywidualnych naukowców oraz
- przejrzystego i otwartego systemu linkowania pomiędzy systemem ORCID i innymi używanymi obecnie systemami identyfikacji autorów, co pozwoli prześledzić rozwój naukowca, ułatwić prowadzenie badań naukowych oraz zwiększyć skuteczność ich finansowania.

ORCID skupia obecnie ponad 140 organizacji akademickich, rządowych, towarzystw naukowych, wydawców i korporacji z całego świata.

Pierwszy krok już uczyniono. Różne organizacje zgodziły się wesprzeć wysiłki ORCID w budowie nowego systemu przez udostępnienie swoich zasobów i technologii. Proponowany przez ORCID system ma być oparty na tym samym oprogramowaniu co ResearcherID Thomsona Reuters'a, lecz będzie rozbudowywany niezależnie na osobnym serwerze.

Idea stworzenia systemu identyfikacji autora zaproponowana przez ORCID podjęta została również przez **Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO)**. Przygotowuje ona uniwersalny standard identyfikacji dla autorów (ISNI – International Standard Name Identifier – <http://www.isni.org>), złożony z 16 znaków, który pozwoli śledzić ich dorobek nie tylko w sferze nauki lecz również w innych dziedzinach twórczości, takich jak: literatura, muzyka, kartografia, telewizja, prasa. System przewiduje wytypowanie kilku agencji rejestracyjnych, które będą przydzielać i rejestrować w bazie poszczególne identyfikatory. W prace zaangażowane jest konsorcjum złożone z instytucji¹⁰ żywo zainteresowanych funkcjonowaniem systemu. Prace nad projektem jeszcze trwają, choć zapowiadano jego uruchomienie na trzeci kwartał 2010 r.

Oczekiwania są ogromne, bo tak jak sprawdził się system DOI (Digital Object Identifier) – system rejestracji cyfrowych utworów muzycznych, tekstowych, filmowych itp. – tak powinien zadziałać system identyfikacji autorów. Taki system może być również wykorzystany zarówno przez środowisko naukowe, jak i podmioty handlowe, organizacje rządowe. Może mieć zastosowanie w systemie nagradzania, ułatwić dotarcie do kompletnego zestawu publikacji, ich cytowań, pozwoli ocenić wkład naukowca w rozwój nauki lub sztuki. Może również pomóc w przypadkach plagiatów i nadużyć internetowych lub w dochodzeniu praw autorskich.

Warto więc skorzystać z oferty – rozbudować swój profil na portalu i zaistnieć w nauce również pod postacią magicznego numeru ID.

Elżbieta Jankowska
Oddział Naukowej Informacji Przyrodniczej i Technicznej
Biblioteka Główna

5 <http://authors.repec.org>

6 RePEc (Research Papers in Economics) – repozytorium z dziedziny ekonomii <http://repec.org/>

7 Twórcą obu serwisów jest Thomas Krichel

8 <http://authorclaim.org>

9 Bazy przeszukiwane przez AuthorClaim: AGRIS, arXiv.org, CiteSeerX@PSU, Current Index to Statistics, DBLP, E-LIS, Euclid, HAL, OpenLibrary, PubMed, RePEc, SOLIS, SPIRES. Dane aktualne na dzień 29.12.2010 (<http://authorclaim.org/collections>)

10 W skład konsorcjum przygotowującego ISNI wchodzi: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) www.cisac.org, International Federation of Reproduction Rights Organisations (IFRRO) www.ifrro.org, International Performers' Database Association (ipda.sami.se), Bowker (www.bowker.com), Online Computer Library Center (OCLC) (www.oclc.org), Bibliotheque Nationale de France, The British Library.

Nowe programy ministerstwa

Wspieranie wybitnych młodych naukowców i umiędzynarodowienie polskich czasopism naukowych to zadania trzech nowych programów ustanowionych 5 listopada ub.r. przez minister nauki i szkolnictwa wyższego Barbarę Kudrycką. Są to: Ideas Plus, Index Plus i Iuventus Plus.

Ideas Plus

Celem programu Ideas Plus jest wsparcie i zachęcenie polskich naukowców do udziału w kolejnych edycjach programu IDEAS Europejskiej Rady Badań Naukowych (European Research Council). ERC jest organizacją finansującą prowadzenie pionierskich badań (frontier research) o wysokim stopniu ryzyka, na granicy obecnej wiedzy. Preferowane są badania interdyscyplinarne, mogące doprowadzić do nowych, fundamentalnych odkryć. Program IDEAS ma pomóc naukowcom w urzeczywistnianiu i wdrażaniu najbardziej nowatorskich pomysłów z różnych dziedzin wiedzy. Program Ideas Plus ma na celu przeciwdziałanie obserwowanemu spadkowi zainteresowania polskich naukowców udziałem w konkursach organizowanych przez międzynarodowe instytucje oraz zwiększenie dynamiki, kreatywności i doskonałości prowadzonych w jednostkach naukowych badań, wykraczających poza granice obecnej wiedzy, oraz stymulowanie wielośrodkowych badań naukowych. Środki finansowe przyznane w ramach programu będą mogły być wykorzystane na realizację całości lub części badań naukowych objętych zgłoszeniem do konkursu IDEAS Europejskiej Rady Badań Naukowych. Środki finansowe w ramach programu Ideas Plus będą przyznawane na podstawie merytorycznej oceny zgłoszenia, dokonanej przez Europejską Radę Badań Naukowych w ramach konkursu IDEAS.

Index Plus

Celem programu jest wsparcie procesu umiędzynarodowienia czasopism wydawanych przez uczelnie nieotrzymujące dotacji na podstawową działalność statutową, podmioty działające na rzecz nauki oraz biblioteki naukowe niewchodzące w skład jednostek naukowych. Posiadanie przez czasopismo wersji anglojęzycznej istotnie zwiększa szansę jego obecności w najważniejszych bazach indeksacyjnych, rankingach i zestawieniach, zaś posiadanie przez czasopismo międzynarodowej rady naukowej, redakcji oraz zagranicznych recenzentów publikacji w nim zawartych zwiększa szansę takiego czasopisma na poprawę jakości publikowanych prac, a tym samym jego pozycji w tych rankingach. Większość jednostek naukowych w Polsce wydaje czasopisma naukowe zawierające informacje o zadaniach badawczych realizowanych przez daną jednostkę naukową lub o obszarach badawczych, w obrębie których osiągane są najbardziej spektakularne sukcesy. Wiele z tych czasopism jest tworzonych i wydawanych po polsku w wersji papierowej, a artykuły w nich zawarte są recenzowane przez polskich recenzentów.

W celu jak najszerzego popularyzowania informacji, w środowisku zagranicznych naukowców, o polskich dokonaniach w dziedzinie nauki, konieczne jest unowocześnienie polskich wydawnictw i otwarcie ich na świat. Cel ten może zostać spełniony tylko poprzez ich umiędzynarodowienie i zdigitalizowanie.

Program pod nazwą Index Plus ma na celu wsparcie realizacji zadań mających na celu umiędzynarodowienie i unowocześnienie polskich wydawnictw. Odbywać się to będzie poprzez finansowanie

prac zmierzających do stworzenia anglojęzycznych wersji wydawanych publikacji, zapewnienia międzynarodowych rad wydawniczych oraz zagranicznych recenzji zamieszczanych artykułów. Program ma także pomóc poprawić jakość wydania niniejszych czasopism, poprzez poprawę m.in. składu i łamania, a także zachęcić do publikacji kolejnych zeszytów tylko online. Należy się spodziewać, że realizacja programu doprowadzi, z jednej strony, do wzrostu zainteresowania zagranicznego środowiska naukowego polskimi osiągnięciami badawczymi, a w konsekwencji znajdzie odzwierciedlenie w większej cytowalności polskich prac i wzroście ich znaczenia w rankingach międzynarodowych.

Środki finansowe przyznane w ramach programu będą mogły być wykorzystane na realizację zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę, w ramach tworzenia, przetwarzania, udostępniania i upowszechniania informacji naukowej i naukowo-technicznej oraz na działalność wydawniczą. Minister będzie ogłaszał na stronach internetowych MNiSW ogłoszenia o możliwości składania wniosków do uczestnictwa w programie. W ogłoszeniu będzie podawany termin i miejsce składania wniosków oraz inne warunki uczestnictwa w konkursie.

Iuventus Plus

Celem programu jest wsparcie badań naukowych prowadzonych przez wybitnych młodych naukowców, których efekty promowane są w drodze ich publikacji w najlepszych światowych czasopismach ujętych w wykazie Journal Citation Reports (JCR) lub ERIH, a przez to zachęcenie młodych naukowców do podejmowania tego rodzaju działalności.

Journal Citation Reports (JCR) jest interdyscyplinarną bazą przygotowaną przez Institute for Scientific Information (ISI, obecnie Thomson Reuters Scientific) w Filadelfii, stanowiącą obiektywne narzędzie oceny wiodących światowych czasopism, za pomocą informacji statystycznej o liczbie cytowań. Na podstawie zbiorczej informacji o cytowaniach, JCR pozwala zmierzyć wpływ badań naukowych i pokazuje związek pomiędzy ERIH (European Reference Index for the Humanities), są to listy indeksujące czasopisma naukowe z 15 dyscyplin humanistycznych. Stworzone i monitorowane przez europejskich naukowców w ramach Europejskiej Fundacji Naukowej (European Science Foundation – ESF) w celu informowania reszty świata o bieżących osiągnięciach naukowych w Europie cytowalnością i cytowanym czasopiśmie.

Udział publikacji polskich naukowców w światowej liczbie publikacji ujętych w czasopismach objętych National Science Indicators kształtuje się obecnie na poziomie ok. 1,5 proc. i jest wysoce niezadowalający. Program Iuventus Plus ma promować wybitnych młodych naukowców, prowadzących badania naukowe na najwyższym poziomie, których wyniki publikowane są w wykazie publikacji JCR lub ERIH i zachęcić ich do kontynuowania tych prac. Realizacja programu powinna doprowadzić, z jednej strony, do wzrostu zainteresowania młodych naukowców prowadzeniem prac badawczych na najwyższym poziomie i publikowaniem ich wyników, z drugiej strony zaś, przyczynić się do znacznej poprawy pozycji polskich publikacji w rankingach światowych.

Środki finansowe przyznane w ramach programu będą mogły być wykorzystane na kontynuowanie realizowanych badań naukowych, których wyniki opublikowano lub przyjęto do publikacji w wiodących światowych czasopismach, ujętych w wykazie JCR lub w wykazie ERIH oraz na popularyzowanie tych wyników poprzez ich publikowanie w wiodących wydawnictwach publicystycznych.

źródło MNiSW

Co na szczecińskim niebie?

Planety

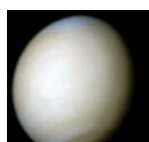
O jakiej porze można zobaczyć daną planetę?

Planeta	Marzec 2011	Kwiecień 2011	Maj 2011
Merkury	zmiersch	niewidoczny	świt
Wenus	świt	świt	niewidoczna
Mars	niewidoczny	niewidoczny	świt
Jowisz	wieczór	niewidoczny	poranek
Saturn	noc/świt	wieczór/noc/świt	wieczór/noc

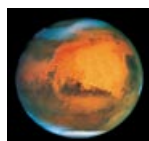
Merkury

Z powodu małej odległości kątowej od Słońca, Merkury widoczny jest albo krótko przed wschodem Słońca (widoczność poranna), albo krótko po zachodzie Słońca (widoczność wieczorna). Okres wieczornej widoczności planety – druga połowa marca, natomiast porannej – pierwsza połowa maja.

Wenus

Okres porannej widoczności Wenus („gwiazda poranna”) rozpoczął się w listopadzie 2010 roku i będzie trwał do końca kwietnia 2011. Na początku marca planeta wschodzi półtorej godziny przed wschodem Słońca, na początku kwietnia 45 minut, w połowie maja jedynie 30 minut przed wschodem Słońca. W maju znajdzie się na porannym niebie blisko Jowisza i Marsa.

Mars

Trudne warunki do obserwacji Marsa, znajduje się (kątowo) za blisko Słońca. Od początku roku jest niewidoczny, na porannym niebie pojawi się dopiero w maju 2011. W połowie maja wschodzi 35 minut przed wschodem Słońca.

Jowisz

Od początku roku Jowisz widoczny jest jedynie wieczorem i ten okres wieczornej widoczności staje się coraz krótszy. Na początku marca Jowisz zachodzi dwie i pół godziny po zachodzie Słońca, natomiast na początku kwietnia jedynie 15 minut. Koniunkcja Jowisza i Słońca nastąpi 6 kwietnia. Na porannym niebie pojawi się w drugiej połowie maja.

Saturn

Jest to dobry okres do obserwacji Saturna. Na początku marca wschodzi 3 godziny po zachodzie Słońca i jest widoczny całą noc. W maju widoczny jest już po zachodzie Słońca i zachodzi godzinę przed wschodem Słońca.

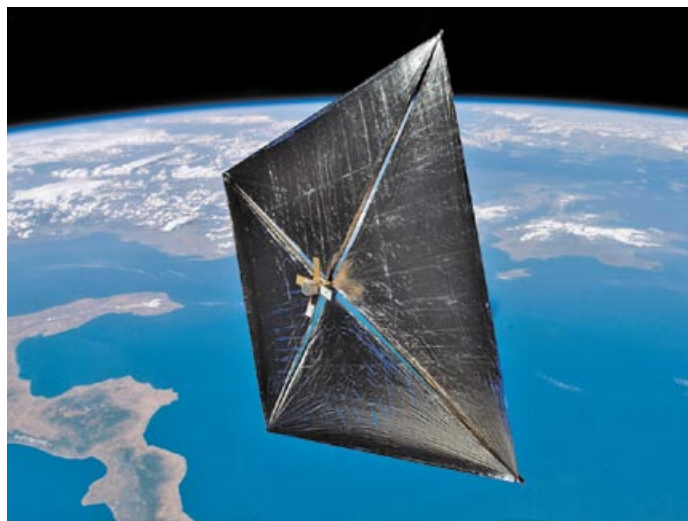
Kalendarzyk astronomiczny

- 23 marca: Merkury osiąga największą elongację wschodnią (19°). Elongacja to kąt pomiędzy Słońcem a planetą. Wschodnia elongacja oznacza, że planeta zachodzi później niż Słońce (Słońce 19:20, Merkury 21:16). Jest to najlepszy czas na wieczorne obserwacje Merkurego.
- 3 kwietnia: Opozycja Saturna. W astronomii termin opozycja oznacza taką konfigurację Słońca i planety, że planeta znajduje się po przeciwnej stronie niż Słońce. Saturn wschodzi podczas zachodu Słońca i zachodzi w czasie wschodu Słońca, zatem jest widoczny przez całą noc.
- 6 kwietnia: Koniunkcja Jowisza i Słońca. Jowisz będzie zatem niewidoczny na nocnym niebie przez kilka tygodni.

- 21–22 kwietnia: Maksimum aktywności roju meteorytowego Lirydy. Radiant roju (punkt, z którego wydają się wylatywać meteory) znajduje się w gwiazdozbiornie Lutni (łac. *Lyra*). Meteory z tego roju pochodzą z długookresowej (okres obiegu 415 lat) komety Thatcher (C/1861 G1) – odkrytej 5 kwietnia 1861 r. przez A. E. Thatchera. Zwykle obserwuje się kilkanaście meteorów w ciągu godziny. Księżyc w pełni (18 kwietnia) utrudni tegoroczne obserwacje.
- 5–6 maja: Maksimum aktywności roju meteorytowego Eta Akwarydy. Radiant roju znajduje się w gwiazdozbiornie Wodnika (łac. *Aquarius*), w pobliżu jasnej gwiazdy tego gwiazdozbiornia oznaczonej grecką literą η (eta). Źródłem materiału meteorytowego jest znana kometa Halleya.
- 7 maja: Merkury osiąga największą elongację zachodnią (27°). Elongacja zachodnia oznacza, że Merkury wschodzi (4:51) wcześniej niż Słońce (5:17). Najlepszy czas na poranne obserwacje Merkurego.
- 11 maja: Wenus w koniunkcji z Jowiszem (kątowa odległość 35°) na porannym niebie. Koniunkcja oznacza złączenie lub zbliżenie na niebie dwu ciał. Ta koniunkcja będzie trudna do obserwacji, ponieważ obie bardzo jasne planety (Wenus -3,9^m, Jowisz -2,1^m) wschodzą krótko przed wschodem Słońca (Jowisz 4:30, Wenus 4:33, Słońce 5:09).
- 23 maja: Wenus w koniunkcji z Marsem (kątowa odległość 1°). Zjawisko trudne do obserwacji, ponieważ obie planety wschodzą krótko przed wschodem Słońca.

Kosmiczny żagielek NanoSail-D2

Uważni obserwatorzy będą mieli okazję w lutym, marcu i kwietniu dostrzec na szczecińskim niebie interesującego satelitę NanoSail-D2, który 21 stycznia 2011 r. rozwinął żagiel o powierzchni 10 m². Ten niewielki satelita (masa 4 kg, przed rozwinięciem żagla miał kształt prostopadłościanu o wymiarach 30×10×10 cm) wystrzelony został

20 listopada 2010 r. i krążył po orbicie kołowej 640 km nad powierzchnią Ziemi. Na skutek oddziaływania z promieniowaniem słonecznym i atmosferą Ziemi satelita obniża swoją orbitę. Przewiduje się, że po 40–120 dniach satelita spali się w górnych warstwach atmosfery. Do tego czasu widoczny może być ze Szczecina jako słabo świecący obiekt (jasność 3^m), który na krótką chwilę może silnie rozblysnąć dzięki efektowi kosmicznego „świetlnego zajęczka”. Okresy widoczności kosmicznego żagielka ze Szczecina można znaleźć na stronie Heavens Above (<http://www.heavens-above.com>), po podaniu współrzędnych geograficznych Szczecina (53.417°N, 14.583°E)

Janusz Typek

Wyróżnienie dla absolwenta WIMiM

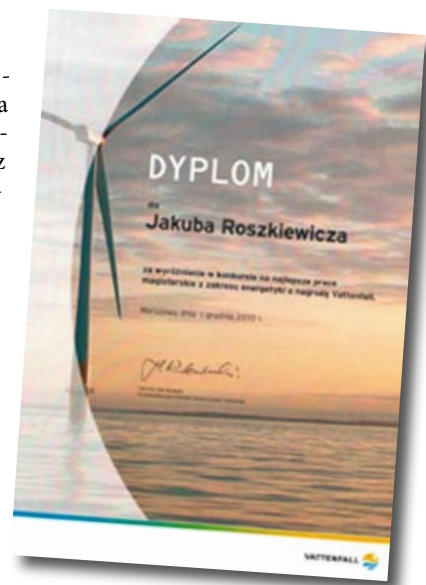

Absolwent Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki (studia niestacjonarne II stopnia, kierunek mechanika i budowa maszyn, specjalność niekonwencjonalne i konwencjonalne systemy energetyczne) mgr inż. Jakub Roszkiewicz został wyróżniony w ogólnopolskim konkursie prac magisterskich z zakresu energetyki, zorganizowanym przez firmę Vattenfall.

Wyróżniona praca magisterska: „Techniczne uwarunkowania spalania biomasy w dużych jednostkach energetycznych” została przygotowana pod kierunkiem dr inż. Anny Majchrzyckiej z Katedry Techniki Ciepłej.

Uroczyste wręczenie nagród odbyło się 1 grudnia 2010 r. w Elektrociepłowni Siekierki w Warszawie.

źródło: Vattenfall
autor zdjęć: Tomasz Różalski

II Dni Otwarte Rachunkowości na WEK

Studentkie Koło Naukowe Rachunkowości „FIFO”, przy wsparciu uczelni i sponsorów, zorganizowało II Dni Otwarte Rachunkowości. 20 października ub.r. odbyła się I Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt.: „Rachunkowość a praktyka gospodarcza”. Patronat honorowy nad konferencją objął Władysław Husejko, marszałek województwa zachodniopomorskiego. Najliczniejszą grupę gości stanowili członkowie zaprzyjaźnionego Studenckiego Koła Naukowego Rachunkowości z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Konferencja z zapowiadanej ogólnopolskiej przerodziła się w międzynarodową dzięki udziałowi studentów z Węgier z Szent István Universität w Gödöllő. Virág Szabó przedstawiła referat pt.: „Cost and income situation in the alternative poultry breeding technologies”, a János Borbás referat pt.: „Die Möglichkeit der Verbindung im ungarischem Obst und Gemüse Sektor durch die Tätigkeit der MAKÓKER-TÉSZ Erzeugerorganisation”. Reprezentujące naszą uczelnię Natalia Bogusz i Anna Żukowska zaprezentowały referat na temat marki jako elementu kapitału firmy, a Izabela Klimek i Daria Oczkowska wyniki swoich badań wizerunku współczesnego księgowego.

Podczas pierwszego dnia II Dni Otwartych Rachunkowości pracownicy firmy audytorskiej PricewaterhouseCoopers przeprowadzili dla uczestników konferencji warsztaty na temat zasad ujawniania w sprawozdaniu finansowym informacji o środkach trwałych, należnościach i zapasach. Studenci otrzymali od trenerów bilans i niezbędne materiały źródłowe, np. wykaz środków trwałych oraz

wybrane dokumenty księgowe i na ich podstawie musieli wykazać 13 korekt, jakie należałoby wprowadzić do tego sprawozdania. Korekty dotyczyły m.in. źle naliczonej amortyzacji, wartości zapasów, odpisów aktualizacyjnych należności. Studenci w praktyczny sposób poznali zasady badania sprawozdań finansowych, co okazało się procesem trudnym i skomplikowanym.

W kolejnym dniu spotkań z rachunkowością studenci i uczniowie szkół ponadgimnazjalnych ze Szczecina, Stargardu Szczecińskiego, Gryfina, Choszczna i Wałcza wzięli udział w II Konkursie Wiedzy o Rachunkowości. Konkurs składał się z dwóch części: indywidualnej i grupowej. Najpierw jego uczestnicy zmagali się z testem teoretycznym – laureatami zostali: Rafał Pogorzelski, uczeń IV klasy Technikum Ekonomicznego z Zespołu Szkół nr 3 w Szczecinie (w grupie uczniów szkół ponadgimnazjalnych) oraz Maciej Romaniszyn, student III roku ekonomii na Wydziale Ekonomicznym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. W drugiej części konkursu utworzono dziewięć zespołów, które rozwiązywały przygotowane przez organizatorów łamigłówek związane z rachunkowością. W części drużynowej 1. miejsce zajęła drużyna w składzie: Adrian Ochocki (ZSP nr 2 w Gryfinie), Katarzyna Pięgulka (ZS nr 2 w Stargardzie Szczecińskim), Agnieszka Podraza (ZS nr 1 w Choszcznie), Wioleta Winowska (ZUT) i Karolina Wygaś (ZS nr 2 w Stargardzie Szczecińskim).

Anna Żukowska
Marzena Rydzewska-Włodarczyk

Chór Collegium Maiorum

Miniony rok z pewnością zapadnie bardzo głęboko w pamięć wszystkich członków Chóru Collegium Maiorum. Poruszające wszystkich Polaków wydarzenia: katastrofa smoleńska, wielkie powodzie i nadzwyczajne upały. A w chórze: wytężona, ciężka praca, udział w międzynarodowych zagranicznych imprezach kulturalnych i – najsmutniejsze – tragiczne odejście naszej koleżanki.

Od początku roku intensywnie pracowaliśmy nad dwoma całkowicie różnymi programami. Podjęliśmy zobowiązanie wykonania w końcu czerwca monumentalnego dzieła Gustawa Mahlera – VIII Symfonii oraz wystąpienia z początkiem lipca na Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Bawarii. Tak więc z powodu zbieżności terminów koncertów nie mieliśmy chwili wytchnienia, zwłaszcza podczas upalnego lata. Najbardziej intensywne próby trwały w połowie czerwca – w Szczecinie, wspólnie z naszymi kolegami z Chóru Akademickiego im. J. Szyrockiego i w Greifswaldzie wspólnie z pozostałymi wykonawcami – chórami niemieckimi. Równolegle przygotowaliśmy się w pocie czoła do festiwalu – obowiązkowy utwór, program dowolny i program na część regionalną – utwory ludowe wzbogacone układem choreograficznym.

W ramach jubileuszowego 20. Festiwalu Meklemburgii-Pomorza Przedniego w Wismarze, 27 czerwca Chór CM wziął udział w uroczystym koncercie, współwykonując VIII Symfonię Es-dur Gustawa Mahlera. Sam kompozytor oceniał to dzieło jako największe spośród tych, które stworzył. Mahlerowska symfonia-kantata wymaga olbrzymiego zespołu wykonawczego, co powoduje, że jest ona tak rzadko wykonywana. Dyrektor artystyczny Filharmonii w Neubrandenburgu Stefan Malzew doprowadził do wykonania tego dzieła zapraszając siedmioro solistów, dwa chóry Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, chóry Uniwersytetu i Katedralny z Greifswaldu i Dziecięcy Chór z Rostocku. Orkiestrę tworzył zespół filharmoników z Neubrandenburga i orkiestra Młodzieżowej Filharmonii Niemiec Północnych.

W roku Gustawa Mahlera (150. rocznica urodzin) wystąpiliśmy w potężnym gotyckim kościele pod wezwaniem św. Jerzego w Wismarze. Stanowiliśmy część olbrzymiego zespołu wykonawczego, zajmującego połowę kościoła. Czuliśmy wielką satysfakcję z uczestnictwa w tym imponującym przedsięwzięciu artystycznym. W *Veni Creator Spiritus* potężny chór zabrzmiał tak, jak życzył sobie na próbach dyrygent. Entuzjastyczne przyjęcie publiczności, owacja na stojąco podsycały naszą satysfakcję, ale też wywołały uczucie niedosytu. Poznaliśmy dzieło w całej krasie, włożyliśmy wiele pracy – pozostało pytanie, czy jeszcze kiedykolwiek będziemy śpiewać tę piękną muzykę?

Nim zdołaliśmy ochłonąć po tym wielkim wydarzeniu w Wismarze, a już trzeba było wyruszyć w „trasę bawarską”. 4 lipca w Jeleniej Górze, w kościele pod wezwaniem Erazma i Pankracego daliśmy koncert i wzięliśmy udział w wyborach prezydenckich blokując na pewien czas dostęp tubylców do urny wyborczej. Trasa do celu naszej podróży prowadziła przez Miśnię, gdzie zwiedziliśmy muzeum porcelany miśnięskiej oraz Bayreuth. W Bayreuth, w miejscowości

znanej w muzycznym świecie, 7 lipca w Schlosskirche, Chór Collegium Maiorum pod dyрекcją Pawła Osuchowskiego wystąpił z pełnym koncertem a cappella. Koncert spotkał się z aplauzem zgromadzonej publiczności.

W Hausen 9 lipca Chór CM wystąpił, w ramach Międzynarodowego Konkursu Chóralnego, z koncertem a cappella w Michaelkirche w Hausen. W odbywającym się co dwa lata festiwalu brało udział 6 chórów wyłonionych na podstawie wykonywanego repertuaru z sześćdziesięciu zespołów chóralnych świata: z Indonezji – Graciosa Sonora Choir, ze Słowenii – Mesani Pevski Zbor Obala, z Ukrainy – Legenda Collegium Vocale, z Argentyny – Coro de Filosofia y Letras de La Uba, z Kolumbii – Coro de Camara Arcadia i z Polski – Chór Collegium Maiorum. 10 lipca w Elsenfeld chóry wykonywały utwór obowiązkowy O magnum mysterium Mortena Lauridsena – i program dowolny, a 11 lipca prezentowały muzykę ludową swoich krajów i oceniane były przez publiczność. Niektóre chóry wystąpiły w strojach regionalnych. Mimo panującego tego dnia upału (34°C), wystąpiliśmy w pięknych, polskich strojach ludowych, a wiadomo, że są one uszyte z grubych płóciennych i wełnianych materiałów, składają się z kilku warstw (góralskie, łowickie itp.) Potraktowaliśmy to jak wielką przygodę i ze zroszonymi czołami, z uśmiechem na ustach zaprezentowaliśmy się godnie. Nasze kolorowe stroje wzbudzały ogromne zainteresowanie. Nie zajęliśmy w tym festiwalu prestiżowych miejsc, co wcale nie popsło nam humorów. Mieliśmy olbrzymią satysfakcję z udziału w tym dobrze zorganizowanym festiwalu. Podczas wielkiego party na zakończenie rozbawiliśmy, rozśpiewaliśmy i roztańczyliśmy festiwalową gromadę z Argentyny i Kolumbii. Zespoły, które zajęły pierwsze miejsca zniknęły tuż po rozpoczęciu party. Organizatorzy festiwalu żegnali nas bardzo serdecznie, chwalili za spontaniczność i stworzenie przyjaznej atmosfery. Gospodarze z chóru z Hausen żegnali nas z płaczem. Nawiazany z nimi kontakt zaowocuje ich rewizytą w 2011 r. w Szczecinie. Po festiwalu pozostały nam bardzo miłe wspomnienia z Bawarii, gdyż organizatorzy dodatkowo zapewnili uczestnikom ciekawy program turystyczny – zwiedziliśmy Bamberg, Bayreuth, Miltenberg, Klingenberg nad Menem, Obernburg, Elsenfeld, Hausen.

Zasłużone po „trasie bawarskiej” wakacje zakończyły się we wrześniu bardzo smutnym wydarzeniem. Zginęła w tragicznych okolicznościach Patrycja Kozłowska, ciepło zapamiętana przez nas z festiwalu „piękna łowiczanka”, tańcząca solo na tle śpiewającego zespołu CM. Tłumnie żegnaliśmy naszą koleżankę, śpiewając Jej ulubione utwory. Trudno nam pogodzić się z odejściem tak spontanicznej, pełnej życia Patrycki.

Dla Chóru CM następny rok zapowiada się równie pracowicie. Już wiadomo, że planowane jest powtórzenie wykonania w Niemczech VIII Symfonii Gustawa Mahlera a w Szczecinie wykonanie *Mszy C-dur* L. van Beethowena. Czeka nas więc praca i nadzieja na kolejne, zupełnie wyjątkowe przeżycia.

Anna Gonczaruk

Zdjęcia Anna Kosman, Wojciech Karkuciński

Pracowity rok CHAPS-u...

Koniec 2010 roku to dobry czas na podsumowanie dokonań Chóru Akademickiego im. prof. Jana Szyrockiego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie (dawniej chóru Politechniki Szczecińskiej). Z perspektywy widać ogrom pracy wykonanej przez zespół. Na wielu koncertach wykonano duże oratoria z udziałem orkiestry, pozostałe były koncertami à cappella. Chór wielokrotnie koncertował za granicą. Brał udział w konkursach, z których przywoził nagrody. Uświetniał występiami liczne imprezy okolicznościowe zarówno o randze krajowej, lokalnej, jak i uczelnianej.

Początek roku to czas, w którym wszyscy pozostają jeszcze w świątecznym nastroju. CHAPS zgodnie z coroczną tradycją, ustanowioną jeszcze przez profesora Jana Szyrockiego, wykonał w szczecińskiej Bazylice p.w. św. Jakuba Apostoła Misterium Kolędowe. Koncert ten zgromadził słuchaczy pragnących pograć się w zadumie przy melodiach najpiękniejszych kolęd. Koncert jest cykliczny, ale co roku dyrektor artystyczny zespołu, opracowując scenariusz tego wydarzenia, proponuje nieco inny jego przebieg i zestaw kolęd. Tak było i w tym roku – Misterium Kolędowe 30 stycznia słuchacze przyjęli z radością i entuzjazmem.

Nie minął nawet tydzień, a zespół udał się na kilkudniowy wyjazd koncertowy do Danii. W miejscowości Horsens w dniach od 4 do 7 lutego wykonał *Te Deum* Berlioz, oratorium *Carmina Burana* Carla Orffa, koncert własny à cappella oraz *IX Symfonię* L. v. Beethovena. Wykonanie tak zróżnicowanego repertuaru w niewielkich odstępach czasu i jednocześnie po koncercie kolędowym w Szczecinie, wydawało się nie do zrealizowania. Jak się okazało – jest to możliwe. Zespół przygotowywał się do tego wydarzenia o wiele wcześniej, pracując równoległe nad utworami kolędowymi. Odpowiednia organizacja pracy i poświęcenie członków zespołu, instruktorów i dyrygenta pozwoliły odnieść sukces.

W pierwszej połowie marca czekał nas kolejny duży koncert – *II Symfonia* Mahlera w Filharmonii Zielonogórskiej pod dyrekcją Czesława Grabowskiego. Przygotowania szły pełną parą. Okrutny los sprawił, że 15 lutego zmarł nagle profesor Marek Jasiński – szczeciński kompozytor m.in. muzyki chóralnej. Ponieważ był On dla naszego zespołu niezwykle ważną postacią – m.in. skomponował dla nas wiele cennych utworów – podjęliśmy decyzję o uczczeniu śmierci kompozytora wykonaniem *Requiem* jego autorstwa. Zespół zwielokrotnił wysiłki, wydłużył czas i częstotliwość prób, zaplanował i zrealizował tzw. obóz (czyli cykl codziennych wielogodzinnych zajęć). Równoległe trwała praca nad przygotowaniem do *II Symfonii* Mahlera i wykonania *Requiem* Marka Jasińskiego. 12 marca ub.r. w Zielonej Górze zabrzmiała *II Symfonia* Mahlera. Wykonanie było okazją do zaprezentowania naszego chóru słuchaczom Filharmonii Zielonogórskiej.

Po powrocie ze zdwojonym wysiłkiem kontynuowaliśmy przygotowania do *Requiem* Marka Jasińskiego. Utwór napisany przed 20 laty nie był nigdy wykonany, „powędrował do szuflady”. Przykre, że dopiero śmierć autora pozwoliła ujrzeć światło dzienne tej złożonej kompozycji, a w obliczu śmierci kompozytora utwór przemówił do słuchaczy w sposób wyjątkowo przejmujący. Koncert odbył się 28 marca w ramach kolejnego cyklicznego wydarzenia, jakim jest Misterium Pasyjne (wprowadzone do tradycji przez Szymona Wyrzykowskiego – obecnego dyrygenta CHAPS). Nie jest to dzieło łatwe do przygotowania i nie jest ono łatwe w odbiorze, a mimo to słuchacze odczytali przejmujące przesłanie zawarte w kompozycji.

Śmierć profesora Marka Jasińskiego stała się przyczyną modyfikacji zamierzeń artystycznych zespołu. Za istotne uznano działania upamiętniające i propagujące jego twórczość – wydanie nagrań i realizację koncertów.

Tak się niestety złożyło w tym roku, że kolejna tragedia wpłynęła na nasze plany koncertowe. 10 kwietnia samolot prezydencki uległ katastrofie. Ku czci ofiar 17 kwietnia w szczecińskiej Katedrze wykonaliśmy koncert *Requiem* Mozarta pod dyrygenturą Mykoha Diadiury.

Kolejnym dużym wydarzeniem był udział w konkursie Legnica Cantat 2010. Jest to jeden z najbardziej znanych i cenionych konkursów krajowych. W każdym konkursie trwa zacięta walka o miejsca, w Legnicy jest to walka szczególnie trudna. Zespoły przyjeżdżają ze świadomością, że będą walczyć z najlepszymi, stąd przygotowują się do występu konkursowego niezwykle precyzyjnie. Nasz chór w tym współzawodnictwie zajął pierwsze miejsce, co sytuuje nas na liście najlepszych zespołów w kraju.

Wkrótce potem, bo 21 maja, wzięliśmy udział w Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Szczecinie, wykonując w Katedrze utwory Marka Jasińskiego i V.A. Mozarta pod dyrygenturą Eugeniusza Kusa.

Warto również wspomnieć wydarzenia związane z naszą macierzystą uczelnią. Zespół uczestniczył w inauguracji roku akademickiego, uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa Alwinowi Nienowowi, rozdaniu dyplomów. Należy też wspomnieć szczególną inicjatywę społeczności studenckiej, jaką jest powołanie w ramach juwenaliów cyklicznej imprezy gromadzącej chóry szczecińskich uczelni. 24 maja zorganizowano Przegląd Chórów Akademickich, w ramach którego oprócz CHAPS wystąpiły również zespół z Akademii Morskiej i Uniwersytetu Szczecińskiego, wzbogacając to piękne studenckie święto. W przyszłym roku dobrym pomysłem byłaby możliwość zaprezentowania oratorium w wykonaniu połączonych chórów akademickich z towarzyszeniem orkiestry.

Kolejnym wielkim wyzwaniem był koncert z *VIII Symfonią* Mahlera w Wismarze w Niemczech (27 czerwca). Przygotowania do niego trwały już wcześniej, mimo wielu innych zadań. W czerwcu ponownie szczególnie zintensyfikowano próby. Zrealizowanie tej symfonii nazywanej *Symfonią Tysiąca* jest ogromnym przedsięwzięciem. Jej nazwa bierze się z określenia liczby wykonawców, jaka w zamierzeniu autora powinna znajdować się na scenie. Niestety, takich scen jest niewiele. Nie zmienia to faktu, że do wykonania tego utworu dobiera się możliwie duży skład. W koncercie zaplanowano udział pięciu chórów: trzech z Niemiec i dwóch z Polski (CHAPS i Collegium Maiorum). Sukces koncertu w Wismarze spowodował, że w październiku zwrócono się do nas z prośbą o ponowne wykonanie *Symfonii Tysiąca* w przyszłym roku.

Nie chcąc przerywać wątku *VIII Symfonii* Mahlera nie wspominałem o koncercie w Międzyzdrojach na Międzynarodowym Festiwalu Pieśni Chóralnej. Jest to kolejna impreza, w której bierzemy udział co roku. Powód jest prosty. Festiwal powołała do życia ta sama osoba co nasz chór – Jan Szyrocki.

Po koncertach w Międzyzdrojach i w Wismarze rozpoczęły się wakacje. W CHAPS-ie trwały one niecałe dwa tygodnie. Na 20 lipca

zaplanowano wyjazd na konkurs do Torrevieja w Hiszpanii. Jest to specyficzny konkurs, na którym zespół musi wykazać się umiejętnością wykonywania specjalnego rodzaju tradycyjnych pieśni hiszpańskich, zwanych habanerami. Analizując statystyki konkursu należy powiedzieć, że nagrody zdobywają w nim zazwyczaj zespoły hiszpańskojęzyczne. Tym bardziej jesteśmy dumni z faktu, że z Hiszpanii przywieźliśmy nagrodę za najlepsze wykonanie jednej z habaner. Pełnię szczęścia osiągnęliśmy delektując się pięknym słońcem podczas ponadtygodniowego pobytu w Hiszpanii.

Po powrocie z Hiszpanii członkowie zespołu mieli prawie trzy tygodnie odpoczynku. Pod koniec sierpnia zebrali się, aby wykonać koncert à cappella w ramach konferencji naukowej ZUT – MMAR 2010. W tym czasie trwały już przygotowania do kolejnego dużego wyjazdu zagranicznego – tym razem do Norwegii.

Trasę norweską zaplanowano na 10 dni począwszy od 31 sierpnia. Podróż była niezwykle intrygująca, jako że nasz zespół nigdy wcześniej Norwegii nie odwiedził. Wyjazd nad fiordy, w nieznane, dostarczyła nam, jak się potem okazało, i naszym odbiorcom wielu niezapomnianych wrażeń. W Norwegii wykonaliśmy w sumie sześć koncertów à cappella. Po koncertach wzruszeni słuchacze informowali nas, że nie przypuszczali jak wysokiej klasy zespół ich odwiedził. Znowu usłyszeliśmy zaproszenia przyjazdu z kolejnymi koncertami. Konsekwencją naszych sukcesów w Norwegii jest planowany wyjazd do Wielkiej Brytanii.

Po powrocie z Norwegii dwa tygodnie września minęły pod znakiem przygotowań do kolejnych wydarzeń: prawykonania *Magnus Dominus* Michała Dobrzyńskiego w Filharmonii Szczecińskiej i udziału w Koncercie Marzeń z muzyką Ennio Morricone w Teatrze Narodowym w Warszawie.

Koncert z muzyką filmową Ennio Morricone był niezaprzeczalnie dla wielu z nas koncertem marzeń. Po raz kolejny mieliśmy powody

do radości – zostaliśmy wybrani do udziału w koncercie, mimo że lokalizacja naszego zespołu w Szczecinie nie ułatwiała przedsięwzięcia. Dla uzmysłowienia skali zadania trzeba powiedzieć, że Ennio Morricone życzy sobie do swoich koncertów stuosobowego zespołu. Zmobilizowaliśmy zatem wszystkie siły jakimi dysponowaliśmy. Podczas prób w Szczecinie nasza siedziba była wypełniona do granic możliwości. Dużym wyzwaniem była koordynacja przewozu i rozlokowanie członków zespołu w Warszawie. W tak wielkiej liczbie osób zazwyczaj nie podróżujemy. Przez kilka dni odbywaliśmy próby w Warszawie. Najpierw pod okiem chórmistrza Stefano Cucciego, a w końcu pod ręką samego Ennio Morricone. 4 października stanęliśmy na scenie w Teatrze Narodowym obok włoskiej orkiestry i przed obliczem Ennio Morricone. Udział w samym sercu tak wspaniałego wydarzenia pozostawił w naszej pamięci niezatarte, silne doznania. Muzyka Ennio Morricone przemawia do wyobraźni, porusza serca. Publiczność nie chciała wypuścić wykonawców (w tym nas) ze sceny. Zaśpiewaliśmy kilka bisów, na pociąg zdążyliśmy w ostatniej chwili.

Początek listopada to kolejne wyzwanie – nagranie płyty z utworami Marka Jasińskiego. Jest to rezultat postanowień podjętych po śmierci tego kompozytora. Płyta jest pionierską realizacją mającą umożliwić słuchaczowi realistyczny odbiór zamierzeń kompozytora.

Na początku grudnia z okazji 25-lecia Szczecińskich Słowików wykonaliśmy kantatę bożonarodzeniową *Hodie* Vaughana Williamsa.

Gdyby policzyć skrupulatnie wszystkie koncerty (łącznie z tymi tu niewymienionymi), to okazuje się, że było ich ponad trzydzieści. Zespół składający się z fascynatów muzyki, chcących osiągać nietłumne cele, zmierzył się z tym zadaniem i odniósł przy tym wiele niezapomnianych sukcesów. Radosne chwile towarzyszące tym sukcesom pozostaną nam i zapewne naszym odbiorcom w pamięci.

Edward Półrolniczak, prezes CHAPS

... i Chóru Kameralnego

Minał kolejny rok działalności Chóru Kameralnego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego pod dyrekcją Iwony Wiśniewskiej-Salamon, która po raz kolejny udowodniła, że zespół potrafi dobrze śpiewać i zaskakiwać. Świadczy o tym bogaty repertuar, ścisła współpraca z chórzystami i ze środowiskami twórczymi Szczecina.

Czas na podsumowanie

Początek roku był kontynuacją wyjątkowego okresu, jakim jest czas Bożego Narodzenia. Wraz z muzykami Baltic Neopolis Orchestra przyjęliśmy zaproszenie „Klubu 13 Muz” gdzie wykonaliśmy kolędy i pastorałki oraz kantatę *The Holy Child* dla mieszkańców Szczecina, naszych rodzin i przyjaciół. Ze szczecińskimi chórami zrzeszonymi w Polskim Związku Chórów i Orkiestr kolędowali w kościele garnizonowym w Szczecinie oraz w kameralnym i bardzo zimnym kościele w Żabniczy.

Ciepło wspominamy śpiewanie z chórami ZUT podczas Misterium Kolędowego, które jak co roku odbyło się w ostatnim tygodniu stycznia w Katedrze.

W kwietniu 2010 r. pod patronatem prezydenta Szczecina Piotra Krzystka odbyły się międzynarodowe warsztaty muzyczne z udziałem Chóru Katedry Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Szczecińskiego, chóru „Korio hja Johan” z Wysp Owczych i naszego zespołu. Owocem spotkania był nie tylko wspaniały koncert, ale i zaproszenie do złożenia rewizyty w 2011 r. (na przełomie kwietnia i maja) w celu wymiany doświadczeń muzycznych.

W maju śpiewaliśmy podczas Międzynarodowego Festiwalu Chóralnego odbywającego się co dwa lata w Szczecinie. W tym samym czasie, jako jeden z nielicznie wytypowanych szczecińskich zespołów, promowaliśmy województwo zachodniopomorskie w Berlinie dostarczając wielu wzruszeń słuchaczom z Niemiec i Polski.

W końcu maja postanowiliśmy podbić Wawel. Na festiwalu „Cantate Deo” otrzymaliśmy wyróżnienie i w Bazylice Archikatedralnej zaśpiewaliśmy *Mszę Koronacyjną* V.A. Mozarta, a podczas mszy w Bazylice Franciszkańskiej pod najpiękniejszym witrażem „Bóg Ojciec – Stań się”, ozdobionym malowidłami Stanisława Wyspiańskiego, śpiewaliśmy wspólnie z mieszkańcami Krakowa. Do domu wracaliśmy pobudzeni i zainspirowani do dalszej pracy. Ćwiczyliśmy wytrwale, pomiędzy dyplomami, sesją, pracą, aby pod koniec czerwca wybrać się w trasę koncertową po Włoszech i Grecji, wziąć udział w dwóch festiwalach.

Pierwszy to XIII Międzynarodowy Festiwal Chóralny (nie miał rangi konkursu) w Alta Pusteria (północne Włochy), 64 chóry wystąpiły w 82 koncertach odbywających się w miejscowościach na terenie Włoch i Austrii. Na wysokości 2230 m n.p.m. (szczyt Korona); byliśmy jedynym polskim chórem występującym wśród 13 zespołów z całego świata. W malowniczych miejscowościach i górskich pejzażach Alp towarzyszyły śpiewakom niesamowite emocje (m.in. wykonanie dzieł klasyków na 2300 gardel), możliwość wymiany doświadczeń i zawarcia międzynarodowych i wokalnych znajomości.

Od 4 do 6 lipca prezentowaliśmy uczelnię i Szczecin na XXVIII Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Prevezie w Grecji. W konkursie na 15 zespołów zajęliśmy 3. miejsce, co uważamy za wielki sukces, na nasze koncerty tłumnie przybywali mieszkańcy miast rozmiłowani w muzyce chóralnej.

Po powrocie do kraju trudno nam było rozstać się ze sobą na czas wakacji, a powrót do pulpity i instrumentów nastąpił pod koniec września, bo już wkrótce śpiewaliśmy na uczelnianych inauguracjach.

Zaraz po nich wyjechalśmy na czterodniową trasę koncertową po północnej części Danii, w krótkim czasie wykonaliśmy dziewięć koncertów i wzięliśmy udział w dwóch mszach we Flensburgu (po stronie niemieckiej) i Sønderborgu (po stronie duńskiej). W duńskim Kollund, na prośbę lokalnej TV nagrywającej program o Polakach zamieszkujących te tereny, wykonaliśmy hymn Polski przy pomniku Stefana Czarnieckiego upamiętniającym jego przeprawę przez morze.

W listopadzie na festiwalu „Rybnicka Jesień Chóralna” (pod patronatem muzyka i kompozytora Mikołaja Góreckiego) zdobyliśmy Brązowy Dyplom w kategorii Chórów Kameralnych.

Każdy konkurs jest dla nas źródłem nowych doświadczeń i pomysłów, więc 20 listopada 2010 r. wzięliśmy udział w „Wielopokoleniowym Przeglądzie Zespołów Chóralnych” w Chrzanowie. Zdobyliśmy Grand Prix i był to dla nas sukces wieńczący niełatwą pracę.

Próby odbywamy dwa razy w tygodniu. Lubimy śpiewać, bywać ze sobą i wspólnie zwiedzać świat. Ta wokalna i życiowa przygoda daje nam szansę na wszechstronne poznawanie świata, pozwala wrzasać i zachwycać – słuchaczy i nas samych także.

W nowym roku przygotowujemy nowy repertuar, szczególnie zapraszamy na obchody 20-lecia istnienia naszego zespołu – główny koncert odbędzie się 5 listopada 2011 r. w Zamku Książąt Pomorskich (sala Bogusława).

Chórzystka Małgosia – sopran

Iwona Wiśniewska-Salamon

Iwona Wiśniewska-Salamon, dyrygent Chóru Kameralnego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie przeprowadzonego przewodu w zakresie dyrygentury 19 stycznia 2011 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego sztuk muzycznych, nadany uchwałą Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Muzyki Kościelnej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu.

Iwona Wiśniewska-Salamon jest absolwentką Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie prof. Leszka Bajona (tytuł magistra sztuki otrzymała w 1990 roku), oraz Podyplomowych Studiów w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy – Emisji Głosu (1992 r.) i Chórmistrzowskiego (1996). W 2004 roku w Akademii Muzycznej w Poznaniu uzyskała stopień doktora w dyscyplinie artystycznej dyrygentura.

W latach 1996–2005 z Chórem Akademii Rolniczej w Szczecinie wykonywała około 50 koncertów rocznie w kraju i za granicą. Chór koncertował m.in.: w Szwecji, Danii, Czechach, Niemczech, Włoszech, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Holandii, Ukrainie, Kanadzie i Wielkiej Brytanii, Rosji, Estonii oraz na Słowacji, mając w repertuarze dzieła wokalnie-instrumentalne: *Carmina Burana* C. Orffa, *Stella Coeli* J.M. Krausse, *Stabat Mater* G. Rossiniego, *Angelus* i *Exodus* W. Kilara *Mszę G-dur* F. Schuberta, *Sancta Caecilia* i *Missa Brevis* M. Sawy, *Requiem* i *Mszę Koronacyjną* W.A. Mozarta, *IX symfonię* – Bethovena, „*Missa Brevis*” i *Mszę o pokój* J. Szymanowskiego.

Chór uczestniczył w wielu festiwalach, m.in.: w polsko-niemieckich spotkaniach „Wiosna nad Nysą” w Gubinie, „Ars Chori” w Lublinie, Międzynarodowych Spotkaniach Chóralnych w Chełmie, Przeglądach Chórów w Calleli (Hiszpania), Międzynarodowych Festiwalach Muzyki Gospel w Osieku, Festiwalach Muzyki Sakralnej w Namestowie, Bratysławie (Słowacja), Ołomuńcu (Czechy), Łapach, Rumii i Toruniu, Muzyki Pasyjnej w Bydgoszczy i innych, np. w Warszawie, Moskwie i Odessie (Ukraina). Regularnie brał udział w Festiwalach Eurotreff Music, organizowanych m.in. w Buchen, Singen, Walldurn i Vilingen-Schwainingen, Baden-Baden oraz Swabisch-Hall w Niemczech.

Od 2005 r. wraz z zespołem wzięła udział w 31 festiwalach i konkursach, z czego osiem razy stawała na podium zdobywając 1. miejsce lub dyplom laureata, cztery razy 2. i dziesięć razy 3. miejsce.

Od 2007 r. w roli regionalnego koordynatora Ogólnopolskiego Programu „Śpiewająca Polska” kształci kadry dyrygenckie i prowadzi zajęcia wokalne z chórmi działającymi na terenie województwa zachodniopomorskiego. W tym samym roku współtworzyła Międzywydziałowe Centrum Nauk Humanistycznych przy Akademii Rolniczej w Szczecinie. Od października 2007 r. jest wykładowcą Katedry Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie uczy metodyki nauczania muzyki, emisji głosu, dyrygowania i kształcenia słuchu. W latach 2004–2007 uczestniczyła jako niezależny ekspert w pracach komisji ds. muzyki przy Wydziale Kultury i Dziedzictwa Kulturowego przyznającej Stypendia Artystyczne Miasta Szczecina i była doradcą artystyczno-programowym Polickich Dni Muzyki „Cecylia-

da”. W latach 2003–2006 wielokrotnie organizowała Międzynarodowe Warsztaty Chóralne w Polsce i za granicą (w ramach programu „Młodzież” oraz Fundacji Polsko-Niemieckiej) z chórmi z Litwy i Niemiec m.in. z Chórem David-Franck Gimnazjum ze Sternberga, co zaowocowało wydaniem dwupłyty albumu „Muzyka łączy narody”.

Uczestniczyła w warsztatach wokalnych z zakresu muzyki francuskiej, prowadzonych przez zespół Les Manufactures Verbales, ogólnopolskich seminariach na temat „Brzmienie głosu a stylowość wykonania”, „Technika ćwiczenia-sztuka ćwiczenia” i „Jednym głosem. Mistrzowska współpraca dyrygenta z zespołem”, zorganizowanych przez Zakład Emisji Głosu Wydziału Dyrygentury Chóralnej i Edukacji Muzycznej przy Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Zasiadała w jury licznych festiwalu, przeglądów i spotkań muzycznych.

Za sukces uznaje fakt wydania 11 płyt kompaktowych i 4 kaset z muzyką klasyczną i współczesną, kolędami, muzyką filmową i gospel oraz utworami rozrywkowymi, w których chórowi towarzyszy orkiestra wojskowa.

Plany artystyczne i naukowe wiąże z pracą wykładowcy i dyrygenta w Chórze Kameralnym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Wystawy architektów

Architektura eksperymentalna

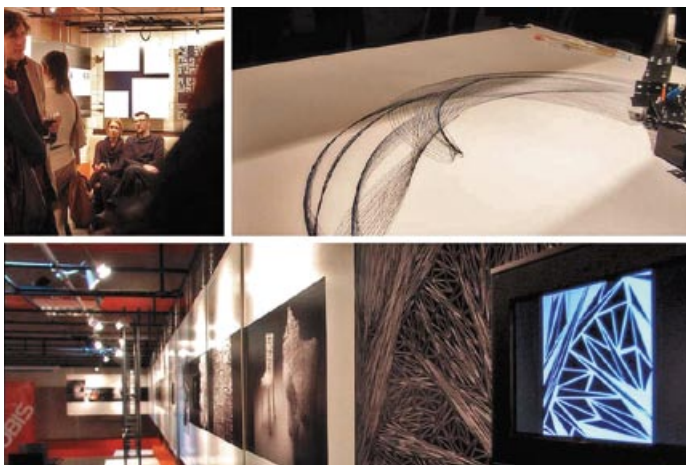
25 listopada ub.r. Galeria Architektów Forma pod patronatem miesięcznika Architektura&Biznes zaprezentowała wystawę „Architektura Eksperymentalna” zorganizowaną w ramach szczecińskiego Westivalu Sztuka Architektury. Swoje prace zaprezentowali architekci: Przemysław Jaworski (Foster+Partners, Londyn), Michał Piasecki (Bartlett UCL, Londyn) i Paweł Rubiniowicz (ZUT, Szczecin). Wystawa składała się z dwóch części: „Formy komutacyjne – Computational Forms” (Jaworski, Piasecki) oraz „De-kodowanie złożoności – De-Coding Complexity” (Rubiniowicz). Celem i przedmiotem wystawy było poszukiwanie nowatorskich technik projektowania,

komputerowego generowania i cyfrowego wytwarzania form architektury oraz sztuki użytkowej. To, co dziś nosi jeszcze znamiona „eksperymentu”, może być odpowiedzią na pytanie: jaka będzie architektura przyszłości.

Formy komutacyjne to projekty architektoniczne, instalacje, formy sztuki użytkowej oraz prezentacja badań naukowych i eksperymentów w dziedzinie projektowania oraz cyfrowego wspomaganie wytwarzania. Podstawowym narzędziem kreacji jest komputacja. Drukarka 3D, którą można złożyć samemu; pawilon, którego forma została zoptymalizowana z użyciem algorytmów inspirowanych

darwinowską teorią ewolucji; interaktywny tablet do projektowania urbanistycznego, symulujący ruch pieszych; stół, którego forma jest wynikiem odwzorowania sposobu poruszania się klucza ptaków; instalacja przestrzenna, stworzona bez odgórnego planu na bazie zasad oddziaływania elementów składowych; robot, rysujący algorytmicznie zdefiniowane formy – to tylko część ekspozycji, którą można było zobaczyć na wystawie. Pokazano też wybrane prace studentów kursu Master of Science in Adaptive Architecture and Computation na Bartlett School of Graduate Studies (Londyn) oraz warsztatów przeprowadzonych przez grupę Workshops Factory.

De-kodowanie złożoności to próba rozpoznawania i nowego definiowania pojęcia złożoności formalnej. Ekspozycję stanowiła sekwencja syntetycznych, czarno-białych, dwuwymiarowych grafik, które w pierwszym odbiorze wydają się być mało związane z architekturą.

W rzeczywistości jednak, grafika jest tu przede wszystkim pretekstem do podjęcia dyskursu architektonicznego oraz do poszukiwania schematycznego odwzorowania nowej kategorii złożoności. Kontekstem naukowym jest geometria fraktalna i teoria chaosu deterministycznego. Trzy serie obrazów graficznych „Progresja”, „Porównanie”, „Przekształcenie” wygenerowano z zastosowaniem oprogramowania, opracowanego od podstaw przez autora. Matematyczny mechanizm ich konstrukcji oparto na skrajnie prostych i ściśle deterministycznych zasadach formowania. Złożoność, którą można zaobserwować jest więc wyłącznie odzwierciedleniem lub obrazowaniem pewnego „kodu natury”.

Recenzje profesor Ewy Kuryłowicz (WA, Politechnika Warszawska), Jonathana Rabagliati (Foster+Partners, Specialist Modelling Group), profesora Zbigniewa Paszkowskiego (WBiA, ZUT) oraz artysty grafika prof. Ryszarda Korzanowskiego oraz prezentacje autorów i wiele materiałów charakteryzujących to wydarzenie, można obejrzeć na nowych stronach internetowych Galerii Architektów Forma: www.forma.zut.edu.pl.

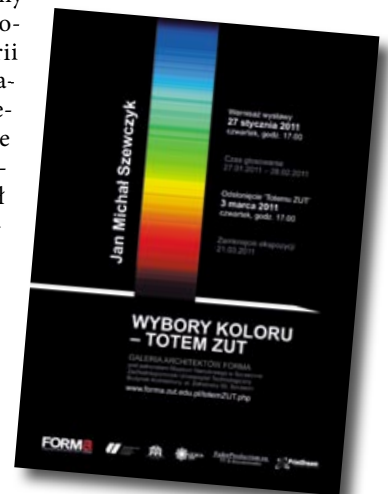
Totem dla ZUT

Autorem kolejnej wystawy jest szczeciński artysta malarz Jan Michał Szewczyk. WYBORY KOLORU – TOTEM ZUT to element szerszego projektu artystycznego zatytułowanego „Socjo-ART – Wybory Koloru”, realizowanego przez Szewczyka od 2007 r. Ideą każdej z akcji jest współudział widzów w tworzeniu dzieła, autor zaprasza ich do wyboru spośród palety kolorów namalowanych na 10 planszach jednego „własnego koloru” i zaznaczeniu go na specjalnie przygotowanych kartach do głosowania. Oddanie głosu jest aktem współtworzenia nowego dzieła. Na podstawie bilansu głosów określany jest zestaw kolorów dla formy przestrzennej – totemu. Przedmiotem akcji zaplanowanej w Galerii Forma jest stworzenie Totemu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – znaku i symbolu uczelni. Patronat medialny nad wystawą objął FaderProduction.eu – TV & documentaries, szczecińska firma specjalizująca się w dokumentowaniu wydarzeń kulturalnych.

Jan Michał Szewczyk jest autorem kilkudziesięciu wystaw indywidualnych i zbiorowych w Polsce Niemczech, Austrii, Francji, Czechosłowacji, Włoszech, Finlandii, Szwecji, Rosji i Australii. Był działaczem Związku Polskich Artystów Plastyków. Jest wiceprezesem Stowarzyszenia Zachęty Sztuki Współczesnej w Szczecinie. Uczy malarstwa na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym (ZUT). Wcześniej akcje w ramach „Wyborów Koloru” przeprowadził w różnych środowiskach społecznych, m.in. w Szczecinie, Nowogardzie, Golczewie, Marianowie, Warszawie i Berlinie. Ich uczestnikami były: dzieci z przedszkola, więźniowie zakładu karnego, wierni zgromadzeni w kościele, przypadkowi przechodnie. Wybory koloru w Galerii Forma adresowane są w pierwszej mierze do społeczności akademickiej, która zdaniem autora jest najbardziej twórcza, wrażliwa i przygotowana mentalnie. Dlatego też na wystawie przedstawi on także własne rozważania o kolorze, ujęte w serii prac malarskich pod tytułem „Tonacje”.

Wernisaż 27 stycznia 2011 r. rozpoczął czas głosowania nad wyborem koloru, który potrwa do 28 lutego. Totem ZUT – dwumetrowa forma przestrzenna w drewnie, zostanie zaprezentowany po raz pierwszy w marcu.

Paweł Rubinowicz

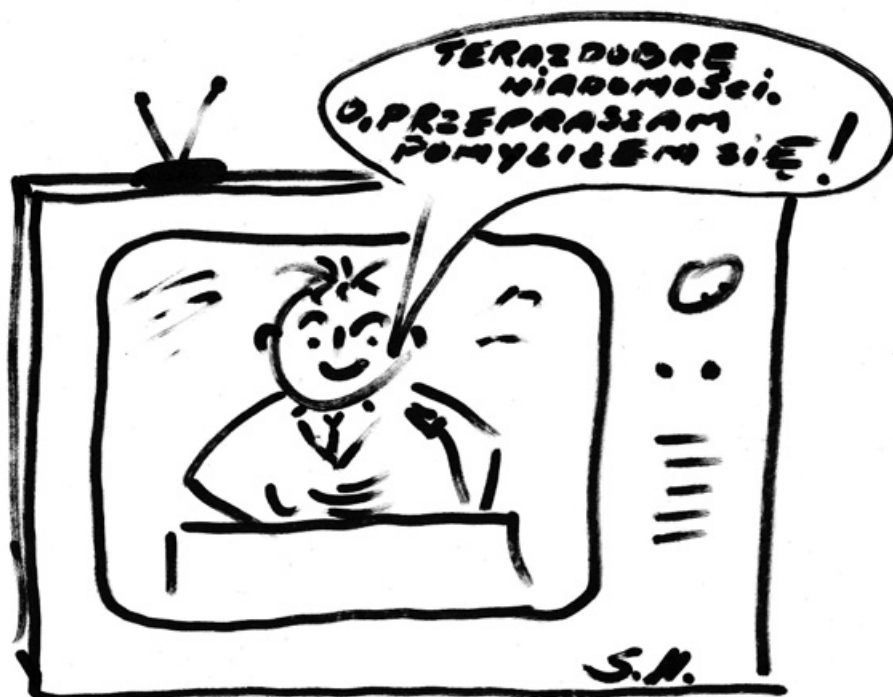

Same dobre wiadomości

Nie opanowaliśmy, jako naród, umiejętności patrzenia przez różowe okulary. Współcześni okrzyknęli, że to propaganda sukcesu i tak zostało, bo oczywiście wszyscy chcemy być poprawni politycznie. A przecież są stare polskie przysłowia, którymi moglibyśmy się kierować niczym drogowskazami: jak się ma co się lubi, to się również lubi to, czego się nie ma, wszystko złoto, co się świeci, czy nie ma tego dobrego, co by na jeszcze lepsze nie wyszło itd.

Badania na uczelniach będą finansowane inaczej, czyli lepiej. Pieniądze dostaną silne zespoły mogące wykazać się dorobkiem. Młodzi naukowcy z głowami, w chmurach, i tak sobie poradzą. Oprócz pracy dydaktycznej, mogą zająć się np. współpracą z biznesem. Uczelnie coraz chętniej świadczą usługi, choćby zakładając rozmaite fundacje, korzystając z autorytetów i wiedzy zgromadzo-

uczelnie (sic!) i lokalne władze samorządowe. Dla przykładu targi, które odbyły się w Szczecinie we wrześniu ub.r., zorganizował Niemiecki Instytut Rozwoju Talentów (IfT – Institut für Talententwicklung). Wsparcia udzieliły: Izba Przemysłowo-Handlowa Neubrandenburg, Izba Przemysłowo-Handlowa Brandenburgii Wschodniej, Deutsche Bank. Patronat nad imprezą objęła prof. Barbara Kudrycka minister nauki i szkolnictwa wyższego oraz prof. Annette Schavan federalna minister oświaty i badań. Międzynarodowe z nazwy targi były w istocie jednokierunkowe. I trudno się dziwić. Na naszą młodzież czeka za granicą nauka i nieźle płatna (jak na polskie warunki) praca. W przypadku projektu Transnational-Dual kierowanego do absolwentów szkół podstawowych, gimnazjów oraz liceów, a dotyczącego oferty nauki i praktyki w Niemczech, zarobek w ramach kształcenia zawodowego wynosi od 360 do 700 euro miesięcznie.

nej w uczelnianych murach. Wizja młodego naukowca za sklepową ladą nie jest już czystą fantazją. Nadchodzi też złota era rekrutacji na uczelnie, szczególnie techniczne. Studentów będzie bowiem coraz mniej i tendencja ta odwróci się, choć też podobno tylko na chwilę, dopiero około 2025 roku, czyli wtedy, kiedy piszący te słowa uda się w blasku chwały na zasłużoną emeryturę. I dobrze. Od tego bowiem roku rozpocznie się upadek polskiego szkolnictwa wyższego mierzonego przyrostem liczby abiturientów. Dlaczego? To proste.

Trzeba tutaj przywołać postulat świata nauki i nauczania, który przy znacznie mniejszej liczbie studentów a przy jednoczesnym zachowaniu poziomu finansowania, mógłby jakoś naszego systemu edukacji akademickiej wydzwignąć być może nawet do średniej europejskiej. No i jesteśmy w domu. Realizacji tego zadania ma też służyć zapewne wspólna akcja Polski i Niemiec. W związku z obecnym, a jeszcze bardziej nadchodzącym zapotrzebowaniem na fachowców, ktoś wpadł na genialny pomysł, że młodzi Niemcy zasila nasz rynek pracy, zaś nasza młodzież pomoże sąsiadom. Pomysł trzeba było jakoś zmaterializować. Praktyczni Niemcy już policzyli, że ich gospodarka będzie potrzebować 50 000 pracowników i zainicjowali u nas targi, w części sfinansowane jako projekt przez Unię Europejską, w czym ochnocho pomogły nasze urzędy pracy, niektóre

Okazało się, co nie jest specjalnym zaskoczeniem, że w drugą stronę ten system nie chce działać, można więc oczekiwać, że za ofertą podąży fala emigracji młodych Polaków, której rozmiar trudno obecnie przewidzieć, i uczelnie nie będą musiały opędzać się przed nadmiarem chętnych do podjęcia studiów.

Fakt ten, jak się wydaje, ucieszył wszystkich, również entuzjastycznie reagujące media. Tylko prof. Adam Glapiński z Rady Polityki Pieniężnej nie zrozumiał, o co chodzi, mówiąc w wywiadzie dla „Naszego Dziennika”: – otwarcie tamtejszego rynku pracy dla Polaków spowoduje odpływ, głównie młodych ludzi. Opustoszeją domy w zachodniej i północnej Polsce, bo Niemcy świadomie kierują swoją ofertę na tereny, które były niemieckie przed wojną.

– Połów młodych polskich kadr rozpoczęły – wtóruje profesorowi Waldemar Maszewski, korespondent tejże gazety z Hamburga. Pannie najwyraźniej zupełnie nie zrozumieli, o co w tym wszystkim chodzi, a rzecz jest prosta i równie prosto można ją przedstawić za pomocą następującego równania: mniej studentów + finansowanie na dotychczasowym poziomie = wyższa jakość nauczania. Przydały się różowe okulary?

sh

Rywalizacja w tenisie

AZS Organizacja Środowiskowa w Szczecinie oraz KU AZS ZUT zorganizowały Akademickie Mistrzostwa Województwa Zachodniopomorskiego Kobiet i Mężczyzn w Tenisie. Celem rozegranych w listopadzie ub.r. zawodów była popularyzacja tej dyscypliny w środowisku akademickim. W hali przy ul. Tenisowej rozegrano oddzielne zawody dla pracowników i studentów. Zgłosiło się 30 zawodników.

W grupie pracowników rozegrano gry par i gry indywidualne. Studenci rywalizowali w turnieju indywidualnym. Nie odbył się planowany turniej dla pań, zgłosiły się tylko dwie zawodniczki. Bardzo dobrze zaprezentowali się przedstawiciele naszej uczelni.

Turniej indywidualny pracowników

1. miejsce Wiesław Pasewicz, ZUT
2. miejsce Zbigniew Pawlak, ZUT
3. miejsce Ryszard Buczkowski, Akademia Morska

Turniej par

1. miejsce Wiesław Pasewicz i Jacek Pisarczyk, ZUT
2. miejsce Janusz Blank i Eugeniusz Kisiel, Uniwersytet Szczeciński
3. miejsce Tadeusz Staśkiewicz i Zbigniew Pawlak, ZUT

Indywidualny turniej studentów

1. miejsce Michał Kurek, US
2. miejsce Łukasz Nehring, ZUT
3. miejsce Tomasz Czarnecki, ZUT

Zawody przeprowadził Józef Lemke ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu ZUT.

Srebrni i brązowi medalści w brydżu sportowym

W trakcie Akademickich Mistrzostw Polski w brydżu sportowym, które odbyły się 3–5 grudnia 2010 roku we Wrocławiu rozegrano zawody w dwóch konkurencjach: turnieju par na zapis maksymalny i turnieju drużyn na punkty meczowe. W sumie rozegrano 114 rozdań, co przełożyło się na blisko 20 godzin gry z krótkimi przerwami na posiłki. Reprezentację ZUT stanowiły pary: Katarzyna Kubasik–Wojciech Abratkiewicz (oboje WI), Dominik Jarmocik (WTM)–Sławomir Nijako (WBiA), Przemysław Klęsk (WI)–Dawid Rana (WBiA) oraz Michał Stefanowicz–Artur Chamier–Gliszczynski (WI). W turnieju par wystartowało 90 par z całej Polski. Para Dominik Jarmocik–Sławomir Nijako po fenomenalnej grze wywalczyła w tym turnieju wicemistrzostwo Polski zajmując 2. miejsce z wynikiem 63,33%. Do pierwszego miejsca zabrakło im zaledwie 0,15 punktu procentowego, a kolejność na podium ważyła się do ostatniej chwili. Pozostałe nasze pary zajęły miejsca: 17. (Klęsk–Rana), 37. (Kubasik–Abratkiewicz) i 81. (Stefanowicz–Chamier).

W konkurencji meczowej wystartowało 40 drużyn. ZUT reprezentowały dwie 4-osobowe drużyny, które zajęły miejsca: 5. (Kubasik–Abratkiewicz, Nijako–Jarmocik) i 20. (Klęsk–Rana, Stefanowicz–Chamier). Po zsumowaniu wyników cząstkowych, w klasyfikacji generalnej ZUT uplasował się na 5. miejscu na 23 sklasyfikowane uczelnie, a wśród uczelni technicznych 3. miejsce i brązowy medal w tej kategorii! ZUT wyprzedził m.in. politechniki Warszawską, Poznańską, Łódzką, Gdańską, Śląską, Krakowską i inne. Opiekunem ekipy brydżowej był dr inż. Przemysław Klęsk.

Przy okazji informujemy, że spotkania sekcji brydżowej prowadzone przez dr Małgorzatę Pelczar i dr inż. Przemysława Klęsk odbywają się w środy o godz. 16.00 przy ul. Żołnierskiej 52 (sala 10). Zainteresowanych udziałem (nawet początkujących) prosimy o kontakt: pklesk@wi.zut.edu.pl.

Brązowi medalści w generalnej klasyfikacji uczelni technicznych, od lewej stoją: Przemysław Klęsk, Sławomir Nijako, Michał Stefanowicz, Katarzyna Kubasik, Wojciech Abratkiewicz, u dołu od lewej: Dawid Rana, Dominik Jarmocik

Ciche skrzydła

Od lat studenci, pracownicy i absolwenci ZUT, a wcześniej AR i PS, uprawiają szybownictwo – sport uważany za ekstremalny. Piloci naszej uczelni są najczęściej zrzeszeni w Aeroklubie Szczecińskim, w którym latają na co dzień, jako zawodnicy osiągają znaczne sukcesy w zawodach rangi krajowej i międzynarodowej. Trzy poniższe relacje odstawiają różne oblicza szybownictwa.

W powietrzu

Spoglądam przez owiewkę w górę. Chmura, pod którą wykonuję jak najciaśniejsze kółka, jest coraz bliżej. Czuję jak coraz mocniej pociąga mój szybowiec w górę. Przy każdym okrążeniu na północy majaczy Jezioro Dąbskie. Wiem, że tam jest płyta lotniska, z którego wystartowałam, ale cel jest z kursem 170, więc przy każdym obrocie obserwuję bacznie południe. Tam szukam kolejnego „zdrowego” *cumulusa*. Patrzę jak jeden z nich rośnie powoli, a jego cień rzucany na małą wioskę i fragment lasu jest ciemny i jednolity. Jest to obietnica dobrego noszenia, byleby tylko zdążyć, nim chmura zacznie się rozpadać, żyją przecież kilka minut. Tymczasem prawie dotykam szarości tej, pod którą krążę. Wiem że jest blisko, bo jej cień sprawił, że w kabinie zrobiło się chłodno. Wylatuję spod niej i pędzę do tej kolejnej wybranej chmury. Czuję jak mój szybowiec jest tarposzony przez niespokojne powietrze i że powoli tracę wysokość. Muszę nią dobrze gospodarować, by dolecieć do kolejnej chmury, która znów wyniesie mnie wyżej, i kolejnej, i kolejnej, by udało się wrócić po wykonanym zadaniu do domu, a wiem że czasu jest niewiele, bo termika skończy się wraz z wieczornym chłodem.

*Joanna Kołodziejczyk
adiunkt Wydziału Informatyki*

Dzień lotny

Od kilku dni obserwuję profesjonalne serwisy meteorologiczne. Wszystkie zgodnie prognozują zbliżający się wyż z centrum nad Skandynawią. To może się skończyć dobrym przelotem. Wraz z trenerem i instruktorem wstępnie omawiamy możliwe warianty przelotu. Chciałabym przelecieć 300 km. Wiatr ze wschodu daje możliwość zaplanowania dość rozsądnej trasy na Piłę. Z ekscytacji nie mogę znaleźć sobie miejsca. W wolnej chwili sprawdzam swojego iPąq, rejestrator lotów i oprogramowanie, bo nie ma nic gorszego, niż fakt gdy coś nie zadziała na kilka minut przed startem. W dniu lotu od świtu spoglądam na niebo i patrzę na zdjęcia satelitarne. Czas ruszyć na lotnisko. Wystartuję za około 3–4 godziny. Na miejscu czeka na mnie kilku innych pilotów. Pomagamy sobie w przeglądach przedlotowych szybowców i w ich transporcie na start. Wszyscy mamy lecieć tą samą trasą. Wbijamy współrzędne do programu i pakujemy do szybowców akumulatory, elektronikę, dokumenty swoje i szybowca, okulary przeciwsłoneczne, butelkę wody, czapkę i inne osobiste rzeczy. Jeszcze dokładnie po raz drugi myję natarcie

skrzydła. Uff, chyba wszystko gotowe. Ponowne sprawdzenie wszystkiego już na płycie lotniska i czekanie na samolot holujący. Czuję motyle w brzuchu, odlecają wraz z moim startem. Przede mną startuje kolega. Zaczepił się i kręci zgrabne kółka nad Puszczą Bukową. Teraz ja. Szymek podczepił moje PW-5 do holówki biegnie przytrzymać skrzydło. Zgłaszam gotowość do startu i ruszamy. Przygoda się zaczęła.

*Alicja Awirzeń
studentka I roku Wydziału Mechanicznego*

Jestem pilotem szybowcowym

Latać chciałem od zawsze. Nawet nie pamiętam skąd pojawił się u mnie taki pomysł. Jako dziecko sklejałem dużo modeli, czytałem książki o samolotach. Przejeżdżając z rodzicami w pobliżu szczecińskiego lotniska w Dąbiu zawsze spoglądałem w niebo. Nigdy jednak nie przypuszczałem, że zwykły „zjadacz chleba” jest w stanie zafundować sobie przyjemność latania. Wydawało mi się, że jest to hobby dla ustatkowanych panów z nadstatkiem gotówki w portfelu. Jak się później okazało nie miałem do końca racji. Co prawda koszty szkolenia samolotowego to wydatek przynajmniej kilkunastu tysięcy złotych, o czym zdecydowana większość młodych ludzi może zapomnieć. Dla mnie, jak i dla wielu moich kolegów, alternatywą okazały się szybowce. Było to rozwiązanie nie tylko tańsze i bardziej dostępne, ale jak się wkrótce okazało, dające dużo więcej radości i satysfakcji. Szkolenie teoretyczne rozpocząłem zimą 2007 roku, w maju poleciałem na pierwszy samodzielny lot. Dziś po czterech sezonach spędzonych na lotnisku stwierdzam, że nie mogłem lepiej wybrać. Latanie wymaga wielu wyrzeczeń i poświęceń, ale tego czym się odwzajemnia nie da się porównać z niczym. Z doświadczenia wiem, że większość ludzi żyje w przekonaniu, iż szybowce – jako że nie posiadają silnika – mogą co najwyżej powoli opadać. Prawda jest inna, przy dobrej pogodzie i wiedzy pilota, szybowiec może bez większych trudności pokonywać nawet kilkusetkilometrowe przeloty i wznosić się na kilka kilometrów ponad ziemię. Jest coś niesamowitego w świadomości, że tylko w mojej głowie i pogodzie leży odpowiedź na to, czy uda mi się oblecieć trasę i wrócić do domu. W razie problemów można zawsze wylądować w polu i jak to ktoś kiedyś powiedział – uświetnić wieczór w jakiejś wiosce (czekając na ratunek, czyli samochód z przyczepą). Moje pierwsze przeloty nie obyły się, niestety, bez takich problemów, przez co w ciągu jednego sezonu dziewięć razy poznawałem uroki polskich i niemieckich wsi. Mam nadzieję, że czasy notorycznych „polowań” jednak mam już za sobą. Teraz problemem jest nie powrót z trasy do lotniska, ale by zrobić to jak najszybciej, pokonując tym samym innych. Taki właśnie jest cel zawodów, w których uczestniczę od dwóch sezonów. Latanie na zawodach znacznie różni się od tego w aeroklubie. Chyba nigdzie indziej nie spotyka się nawet kilkudziesięciu maszyn pod jedną chmurą. Nigdzie indziej też nie przyszło mi latać w tak słabych warunkach. Wszystko to potrafi czasem znacznie podwyższyć ciśnienie, ale równocześnie zmusza do szybszego uczenia się, obserwacji i analizy lotów kolegów.

*Paweł Adamczuk
student V roku Wydziału Architektury*

Alicja Awirzeń na dolocie podczas zawodów szybowcowych w Ostrowie Wielkopolskim 2010 (zdjęcie Jędrzej Wiler)

Joanna Kołodziejczyk w szybowcu Mucha 5Td (zdjęcie Cezary Skórka)

Paweł Adamczuk przed startem na zawodach szybowcowych Leszno 2010 (zdjęcie Marzena Borowska)

Zjazd absolwentów WBiA rocznik 1961/62

Po raz trzeci spotkali się absolwenci, którzy rozpoczynali studia w latach 1955 i 1956, a kończyli je razem w roku akademickim 1961/1962 na kierunku budownictwo lądowe. Jest to jedna z najstarszych grup absolwentów, a zarazem pierwsza grupa kończąca studia magisterskie w Politechnice Szczecińskiej – uczelni o statusie akademickim, utworzonej w 1955 r. na bazie Szkoły Inżynierskiej. Zjazd absolwentów Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego Politechniki Szczecińskiej (obecnie Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego) odbył się 18 i 19 września 2010 roku.

Oficjalne spotkanie wszystkich uczestników rozpoczęła Halina Garbalińska, dziekan WBiA, która w serdecznych słowach zwróciła się do „swoich starszych koleżanek i kolegów po fachu”, przedstawiając wydział w aktualnej sytuacji lokalowej i naukowo-dydaktycznej. Rektor Włodzimierz Kiernożycki skierował do uczestników zjazdu list z życzeniami wielu chwil wzruszeń i miłej zabawy oraz radości z wzajemnego spotkania.

W czasie spotkania uczestnicy wspominali trudne warunki studiowania w okresie powojennym, wynikające m.in. z braku bazy laboratoryjnej, przy dużej dyscyplinie studiów i wysokich wymaganiach profesorów. Pierwsze laboratorium badań materiałów budowlanych powstało dopiero w końcu lat 50. w pomieszczeniu dawnej stołówki wydziałowej. Studia były pracochłonne choćby dlatego, że wszystkie rysunki w ramach prac projektowych wykonywało się ręcznie i w tuszu, natomiast obliczenia na suwaku logarytmiczno-rachunkowym, co w porównaniu z obecną techniką projektowania jest trudne do wyobrażenia. W owym czasie absolwenci z dyplomem magistra inżyniera budownictwa lądowego stanowili elitę inżynierów i techników budowlanych, podejmowali społecznie użyteczną

i odpowiedzialną pracę, niejednokrotnie wysoko awansując. Niektórzy swoją karierę zawodową realizowali poza granicami kraju, w firmach polskich lub zagranicznych. Dziesięciu absolwentów podjęło pracę naukowo-dydaktyczną w macierzystej uczelni – Politechnice Szczecińskiej, z czego trzech uzyskało stopnień naukowy doktora, a trzech doktora habilitowanego. Akcentem akademickim tego spotkania była prezentacja portretów wszystkich dotychczasowych dziekanów wydziału oraz entuzjastyczne wykonanie pieśni *Gaudeamus igitur* z wiodącym udziałem grupy dawnych członków Chóru Akademickiego Politechniki Szczecińskiej. Ponadto wszyscy uczestnicy spotkania podpisali list do prof. Zygmunta Wiśniewskiego z wyrazami sympatii i życzeniami zdrowia, nie wiedząc o tym, że miesiąc wcześniej Profesor zmarł w Kanadzie – wspomnienie o profesorze zamieszczamy na stronie 40.

Główną imprezą części wyjazdowej była uroczysta wspólna kolacja w restauracji Atlantis w Międzyzdrojach, pozostałe spotkania miały charakter towarzyski i odbywały się na spacerach i w kawiarniach.

In memoriam prof. dr. inż. arch. Witolda Jarzynki

Niespodziewanie dla nas wszystkich 3 grudnia 2010 roku zmarł śp. profesor dr inż. architekt Witold Jarzynka, jeden z twórców i filarów kierunku architektura na Politechnice Szczecińskiej.

Nauczyciel – wychowawca wielu pokoleń architektów, Mistrz – aktywny twórca projektów architektonicznych, z których wiele wrosło w pejzaż Szczecina, oraz Przyjaciel – zawsze życzliwy i służący bezinteresownie pomocą, dobry człowiek.

Urodził się w 1932 r. na kresach Rzeczypospolitej w Wasiliszkach w woj. nowogródzkim. Studia architektoniczne, ukończone na Wydziale Architektury Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, poszerzył i uzupełnił na Politechnice Gdańskiej oraz na Podyplomowym Studium Planowania Przestrzennego w macierzystej uczelni szczecińskiej.

I tak, przyszły Profesor, związał się z naszą uczelnią, łącząc teorię i praktykę projektową w swym twórczym życiu. Pracę zawodową rozpoczął w 1954 r. w Biurze Projektów Budownictwa Miejskiego „Miastoprojekt” w Szczecinie na stanowiskach od starszego asystenta do starszego projektanta, kierownika pracowni i głównego projektanta, opracowując projekty z zakresu i tematyki architektury mieszkaniowej, użyteczności publicznej i rewaloryzacji zabudowy starych miast. W latach 1979–1980, ze wskazania Stowarzyszenia Architektów Polskich, pełnił funkcję głównego architekta województwa. W 1980 r. na skutek braku porozumienia z władzami wojewódzkimi w odniesieniu do problemu ochrony środowiska naturalnego, powrócił do pracy w „Miastoprojekt”, gdzie objął funkcję generalnego projektanta zespołów mieszkaniowych.

W trakcie pracy zawodowej wykonał, jako autor i współautor w zespole projektowym, ponad 70 projektów architektonicznych i architektoniczno-urbanistycznych, z których większość została zrealizowana. Są wśród nich zarówno projekty domów mieszkalnych i zespołów mieszkaniowych, budynki usługowe i użyteczności publicznej oraz opracowania urbanistyczne i studia krajobrazowe. Są także znaczące nowatorskie rozwiązania technologiczne, będące odpowiedzią na postulowane rozszerzenie zakresu budownictwa przemysłowego. Na uwagę zasługują podjęte próby nowego sposobu kształtowania zabudowy na terenie całkowicie zniszczonych „starych miast” w Szczecinie i Stargardzie oraz zabudowy osiedlowej typu „miasteczko”, zrealizowane na osiedlu Majowym na prawobrzeżu Szczecina. Brał udział w 19 konkursach architektonicznych i urbanistycznych, krajowych i międzynarodowych, uzyskując nagrody i wyróżnienia.

Pracę dydaktyczną rozpoczął w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego Politechniki Szczecińskiej od momentu powołania studiów architektonicznych w 1970 r. W 1983 r. przeszedł na stałe do pracy na uczelni i objął kierownictwo Zakładu Projektowania Zespołów Mieszkaniowych w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego. W 1984 r. za pracę pt.: „Kształtowanie przestrzenno-funkcjonalne zespołów mieszkaniowych w aspekcie tworzenia warunków integracji i identyfikacji środowiskowej”

uzyskał stopień doktora nauk technicznych.

W czasie pracy w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego prowadził liczne prace dyplomowe magisterskie, z których wiele otrzymało nagrody i wyróżnienia wojewódzkie i krajowe, a jedna z nich uzyskała w 1987 r. I nagrodę w konkursie na najlepszą pracę dyplomową wykonaną na studiach architektonicznych w Polsce.

Poza prowadzoną równolegle działalnością projektową, wykonał wiele opracowań naukowo-badawczych z dziedziny projektowania architektonicznego, głównie z zakresu architektury mieszkaniowej – jako prace monograficzne, referaty, artykuły i komunikaty naukowe. Na uczelni pełnił funkcję dyrektora instytutu oraz był prodziekanem ds. dydaktycznych Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej.

W kadencji 1993–1996 został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego. W 1995 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym Politechniki Szczecińskiej. W ostatnich latach był członkiem instytutowej komisji ds. programów studiów i pełnił funkcję kierownika Zakładu Projektowania Architektonicznego.

Przez niemal pół wieku był członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich. Przez 19 lat pracował w Zarządzie Oddziału, pełniąc przez trzy kadencje funkcję wiceprezesa i przewodniczącego Kolegium Sędziów Konkursowych. W 1980 r. za pracę twórczą i zawodową otrzymał od ministra kultury i sztuki uprawnienia architekta twórcy, „Status Twórcy”. W 1998 r. w galerii Klub 13 Muz w Szczecinie eksponowana była wystawa jego dorobku zawodowego i naukowego. W 2001 r. ukończył pracę nad dwuczęściową monografią: „Środowisko mieszkaniowe w zabudowie miejskiej”. W 2002 r. z okazji 70- lecia urodzin Profesora odbyła się sesja naukowa na temat „Dydaktyka i praktyka w architekturze”.

W opublikowanej w 2002 r. książce pt.: „Z architekturą w tle”, Profesor przedstawił wspomnienia dotyczące historii szczecińskiej Alma Mater z lat 1947–1954 oraz powojennego Szczecina. Opisał w niej ludzi, którzy tę historię, poprzez swe dokonania tworzyli, wnieśli swój wkład w budowę naszego środowiska przestrzennego i kulturalnego. Dzięki Niemu nadal żyją wśród nas profesorowie, wybitni twórcy i nauczyciele, portretowani słowem i rysunkiem.

Swoją postawą „strażnika pamięci”, zobowiązał nas do kontynuacji ochrony wiedzy o twórczych osiągnięciach naszych nauczycieli. Jednym z nich jest również śp. Profesor Witold Jarzynka.

Wśród wielu projektów, tych zrealizowanych i tych, które pozostały na papierze, ukochanym dziełem Profesora był projekt adaptacji wieży ciśnień na zespół sakralny p.w. Matki Boskiej Jasnogórskiej, na Wzgórzu Hetmańskim w Szczecinie – transformacja od profanum ku sacrum. Tam pożegnaliśmy Naszego Mistrza i Przyjaciela 10 grudnia 2010 roku.

Karol Krzątała
Zakład Projektowania Architektonicznego
Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego

Halina Orlińska

19 stycznia 2011 roku zmarła dr Halina Orlińska, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Była cenionym urbanistą z zakresu historii urbanistyki, rozwoju miast na przełomie XIX i XX wieku w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem historycznego rozwoju Szczecina, a także specjalistą w zakresie ochrony dziedzictwa narodowego w Wielkiej Brytanii. Była autorką i współautorką uznanych publikacji i rozpraw naukowych z tej dziedziny.

Nauczyciel akademicki studentów architektury oraz urbanistów w Międzynarodowym Studium Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, prowadzonym na Wydziale Budownictwa i Architektury.

W okresie II wojny światowej była więźniarką obozu koncentracyjnego w Ravensbrück, w którym uczestniczyła w konspiracyjnej działalności harcerskiej drużyny „Mury”.

Koleżanki i koledzy z kierunku architektura z wdzięcznością wspominają Jej działalność na naszej uczelni.

Ilona Płuciennik

Przez prawie 20 lat pełniła funkcję kierownika Działu Spraw Pracowniczych Akademii Rolniczej w Szczecinie. Po utworzeniu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego została kierownikiem Działu Rozwoju.

Wszyscy, którzy mieli z nią kontakt wiedzą, że była dobrym kierownikiem i przede wszystkim – wspaniałym człowiekiem i lojalną koleżanką. W trudnych sprawach życiowych, tak zawodowych, jak i prywatnych zawsze można było liczyć na Jej pomoc i wsparcie. W każdej, nawet najtrudniejszej sytuacji potrafiła znaleźć pozytywne strony i dobre wyjście.

W czerwcu 2010 r. odeszła na emeryturę. Bardzo cieszyła się, że wreszcie będzie miała więcej czasu dla swoich ukochanych wnuczek.

Walczyła z ciężką chorobą do ostatniej chwili wierząc, że wszystko będzie dobrze, że się uda. Do końca nie traciła nadziei ani pogody ducha. 31 grudnia 2010 roku odeszła.

Pozostanie na zawsze w naszych sercach i w naszej pamięci.

Zygmunt Wiśniewski

Prof. dr hab. inż. Zygmunt Wiśniewski urodził się 2 maja 1928 roku w Kruszwicy. Po ukończeniu studiów na Wydziale Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Gdańskiej w 1950 r. podjął pracę naukowo-dydaktyczną jako asystent w Katedrze Budownictwa Stalowego na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. W 1953 r. rozpoczął pracę w Katedrze Budownictwa Żelbetowego, gdzie od 1957 r. pełnił funkcję kierownika Zakładu Prefabrykacji i Betonu Sprężonego. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1959 r. na Wydziale Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej, a następnie w 1964 r. stopień doktora habilitowanego na Wydziale Inżynierii Budowlanej tej samej uczelni. Pracując na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego Politechniki Szczecińskiej na stanowisku adiunkta, pełnił od 1962 r. funkcję kierownika Zakładu Konstrukcji Żelbetowych, a od 1964 r. na stanowisku docenta także funkcję kierownika Katedry Budownictwa Żelbetowego.

Działalność naukowa Profesora w Politechnice Szczecińskiej obejmowała technologię prefabrykacji konstrukcji żelbetowych i sprężonych, ze szczególnym ukierunkowaniem jej na termodynamikę betonu. Jako kierownik katedry doprowadził do znaczącej rozbudowy laboratorium technologii betonu, z prototypową aparaturą do badań procesów chemo-termo-mechanicznych dojrzewającego betonu. Wśród licznych opracowań naukowo-badawczych czołowe miejsce zajmowały tematy dotyczące konstrukcji i techniki montażu wielokondygnacyjnych budynków wieszarowych oraz koordynowana centralnie tematyka technologii betonów piaszkowych. Do 1973 r. wypromował pięciu doktorów, po czym przeszedł do pracy w Akademii Rolniczo-Technicznej w Bydgosz-

czy na równorzędnym stanowisku docenta. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 1978 r.

Ostatnie lata działalności naukowej i pracy zawodowej prof. dr hab. inż. Zygmunt Wiśniewski spędził poza granicami kraju – w Maroku i Kanadzie. Zmarł 13 sierpnia 2010 r. w Ottawie.

Centrum Bioimmobilizacji
i Innowacyjnych Materiałów
Opakowaniowych
ProBioKap

DZIAŁAJ INNOWACYJNIE

Oferujemy

innowacyjną metodę otrzymywania prozdrowotnych dodatków do żywności: zawierających nienasycone kwasy tłuszczowe NNKT oraz probiotyczne bakterie; w postaci suchych proszków o podwyższonej stabilności chemicznej i otrzymanych techniką suszenia rozpyłowego; stabilnych substancji pochodzenia naturalnego, mogących znaleźć zastosowanie jako prozdrowotne modyfikatory do szerokiej gamy produktów spożywczych.

Prozdrowotne dodatki do żywności

Korzystaj ze świeżych idei nauki
w postaci patentów oraz know-how

Świeże idee

proponowane przez naukę

www.cbimo.zut.edu.pl

www.probiokap.zut.edu.pl